

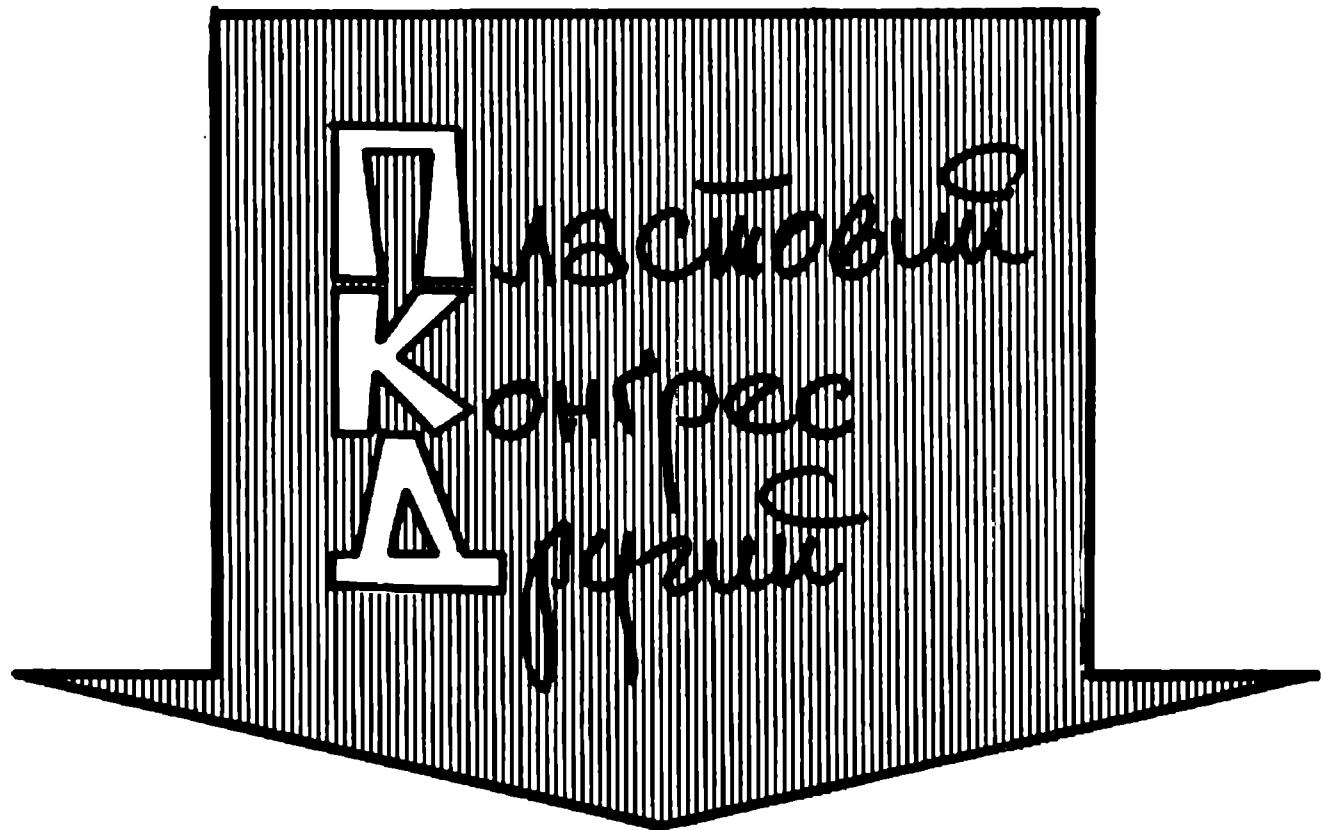
ПЛАСТОВИЙ КОНГРЕС С ДРУГИЙ

ЗВІТИ Й РЕКОМЕНДАЦІЇ

НАКЛАДОК ГОЛОВНОГО КОЛІСІТ
ПЛАСТОВОГО КОНГРЕСУ ДРУГОГО
НЮ ЙОРК-ТОРОНТО липень 1970

**Пластовий Конгрес Другий
Звіти й рекомендації**

Тільки для внутрішнього
вжитку членів Пласти
і Пластпrijату
На правах рукопису.



Звіти й рекомендації

Зредагувала Колегія

Атанас Фіголь, Атанас Мілянич, Ляриса Онишкевич

Накладом Головної Комісії ПКД
Нью Йорк – Торонто
липень 1970.

**Мовний редактор – Ігор М. Гурин
Титульна сторінка – Іриней Юрчук
Заставки – Тит Геврик
Технічний редактор – Маріян Коць**

:

Наклад 2.000 примірників,

Друк: М. Коць, 1215 Саміт Аве., Джерзі Сіті, Н. Дж.

ПЛАСТОВИЙ КОНГРЕС ДРУГИЙ

проходить під кличем

ЗА УСУЧАСНЕННЯ ПЛАСТУ Й УТРИВАЛЕННЯ ЙОГО В ДІЯСПОРІ

бо Пласт докладає всіх зусиль, щоб:

‘ ; ’

П л а с т у н и – стали носіями української національної гідності; щоби –

П л а с т у н и – наполегливо школили свій характер і постійно плекали пластові чесноти; щоби –

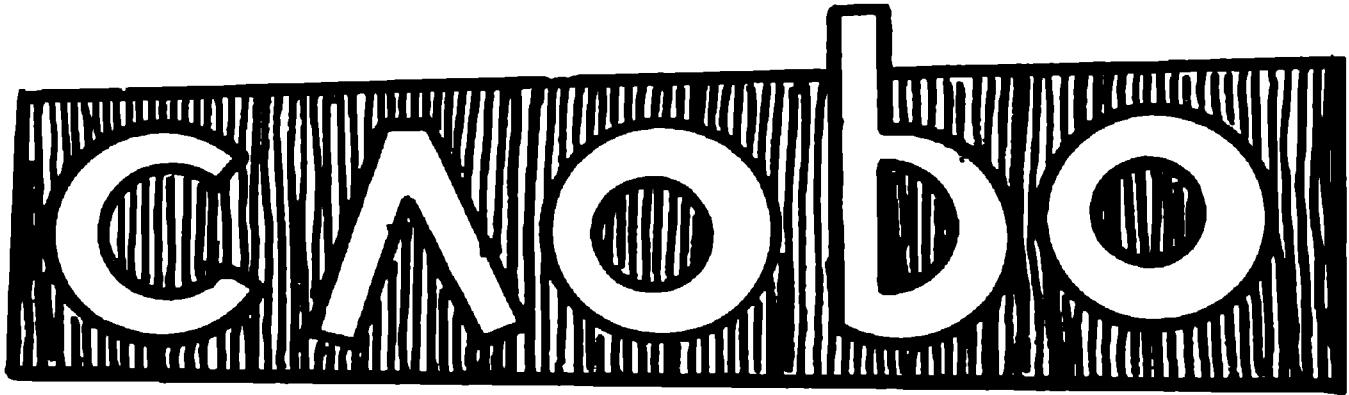
П л а с т у н и – добували якнайвищу освіту і мали амбіцію займати якнайвищі професійні становища в країнах іхнього поселення; щоби –

П л а с т у н и – розумно інтегрували себе і помагали іншим розумно інтегруватися в оточенні; щоби –

П л а с т у н и – уміли розуміти й пристосувати Пласт до духового поступу і здобутків техніки ХХ–го сторіччя; щоби –

П л а с т у н и – були сучасною, модерною частиною української спільноти; щоби

П л а с т у н и – стали символом збереження української ідентичності в діяспорі, – завжди готові служити своїй спільноті.



ПЕРЕД ЗАКІНЧЕННЯМ ПЛАСТОВОГО КОНГРЕСУ ДРУГОГО (ПКД)

З яких спонук зродився ПКД?

Уже тільки дуже короткий промежуток часу ділить нас від кінцевої сесії Пластового Конгресу Другого. Цією публікацією робимо підсумки, подаємо наші звіти з проробленої праці й оформлюємо рекомендації на схвалення нашою законодавчою асамблесю, на 5-тий збір Конференції Українських Пластових Організацій в світі – КУПО.

Далеко за нами залишився наш перший Конгрес в Ашафенбурзі 1948 року. Тоді, як і сьогодні, перед нами лежало непроглядне майбутнє, якому ми ішли на зустріч "в далеку мандрівку до великої мети".

Після двадцяти років мандрівки, сили, які вирвали нас з України, надальше замикають нам дорогу до нашої великої мети, замикають поворот до святої Софії в Києві і до святого Юра у Львові.

Постійне поселення в нових країнах стало безспірною дійсністю. Ми її свідомо акцептували, а для нарastaючих поколінь це вже країни їхнього народження. У тій новій дійсності ми рішили робити все можливе, щоби зберегти свою українську ідентичність. Поняття України поширилося: це не тільки земля наших прадідів, її тисячолітня історія й культура, це теж українські поселення в цілому світі, де б вони не були, це кожна українська людина, де б вона не жила, і їхня творча праця для збереження і продовження своєї національної ідентичності. Це щойно ціла Україна.

Пластовий Конгрес Другий старався підготовити теоретично й дати конкретні вказівки для реалізації завдань, що їх поставили ми перед собою. Хоча стоїмо ще дуже близько подій сучасного дня, можемо з великою правдоподібністю твердити, що находимся у межовій ситуації, і то в подвійному розумінні:

П о п е р ш е : Пластовий Конгрес Другий це межа двох різних етапів розвитку Пласти, що їх на протязі майже 60-річного існування було вже більше

на нашому пластовому шляху. Немає сумніву, що Конгрес закінчує один етап історії Пласти й започатковує новий, незнаний. Пласт завтра буде іншим ніж той, що ми його знаємо ще сьогодні. Але: як різними були етапи від перших засновок організації, – до першої світової війни; через квітучий розвиток у Галичині помимо польської окупації, – до повної поліційної заборони Пласти; через період нелегального існування в Польщі при застосуванні різних форм організаційної мімікрії, – до кволих проявів життя в роках другої світової війни; вкінці час останнього чвертьстоліття, від віднови в таборах переміщених осіб Австрії й Німеччини, – аж до нинішнього дня постійного поселення на трьох континентах, в різних країнах вільного світу. В такому розумінні Пластовий Конгрес Другий це межа, це історичний зворотний пункт, що свідомо й видимо замикає наш великий ісход із Батьківщини, і починає невідомий нам період у постійних скupченнях української діаспори.

П од р у г е : Пластовий Конгрес Другий це межова ситуація в екзистенціальному розумінні, що ми всі – свідомо або підсвідомо – відчуваємо. Межова ситуація, що її найкраще окреслює відоме гамлетівське "бути, чи не бути, "ту бі, ор нот ту бі". Бо під знаком запиту стоїть сьогодні справа можливості екзистенції української спільноти в розорошенні по різних континентах, можливості збереження її організаційних форм і виявів, а в тому теж можливість існування й розвитку Пласти.

Стоїмо на порозі нашого пластового 60-ліття. Але наше – безперечно – світле минуле не гарантує нам, нажаль, безхмарного майбутнього. Навпаки, стоїмо перед дуже складним і відповідальним завданням, зберегти в умовинах діяльності Пласти в його суті на протяг найближчих десятиліть.

То ж при всіх наших міркуваннях заєдно треба нам мати на увазі, що Пласт у своїй основі виховна, динамічна організація молоді, яка з праці нинішнього дня збирає овочі завтра. Пластовий юнак сьогодні, це дозрілий громадянин завтра. Цей факт зобов'язує нас розглядати дуже критично кожну фазу росту й занимати чітке становище так до сучасних, як і до правдоподібних майбутніх можливостей, потреб і ситуацій цілої української спільноти, а в тому й Пласти, в діаспорі.

Розв'язку цього, соціологічно й психологічно дуже складного, завдання рішили ми реалізувати з допомогою найбільш об'єктивного, бо наукового підходу, що його засновник соціології, Август Комт, сформулював такими словами: "савуар, пур превуар, пур пувуар", – пізнавати, щоб передбачати, щоб могти діяти. – Із таких спонук зродився Пластовий Конгрес Другий.

Праця Головної Комісії ПКД.

Від часу проголошення Пластового Конгресу Другого, в серпні 1965 року, минає повних п'ять літ. Це поважний промежуток часу. Але в наших умовинах для виповнення всіх завдань, що їх поставлено перед Головною Комісією ПКД,

віправданий і зрозумілий.

Програма Пластового Конгресу Другого була від самого початку задумана дуже широко: проаналізувати всі ділянки пластової діяльності від самих основ, від ідеологічних заложень починаючи, через методику праці, на устроєвих питаннях кінчаючи; насвітлити їх в історичній перспективі і сконфронтувати зі сучасною дійсністю українських і світових духових течій; прослідити впливи довкілля у різних скupченнях; пов'язати органічно пластовий рух з українською спільнотою в батьківщині і в світовому розсипані; а все те під вирішним спрямуванням – збереження і розвитку української духової матеріяльної субстанції у всіх її можливих видах і формах. Коротко: пов'язати українську людину й її творчі прояви в одну органічну цілість.

Ці дуже "амбітні" завдання могла Головна Комісія ПКД розв'язати, а чи заторкнути, тільки частинно. Однаке, такий широкий вахляр тем, такі універсальні рами, були конечні, щоби кожний деталь поставити заздалегідь у відповідну перспективу, щоб в цей спосіб ніколи не тратити з очей органічної цілості проблем. І хоча ми свідомі, що тільки малу частину з них могли ми приблизно задовільно простудіювати, заналізувати, насвітлити чи скоординувати, – сам факт усвідомлення цілого ряду ще інших, нерозв'язаних питань треба вважати поважним здобутком.

Головна Комісія опрацьовувала цілу проблематику Пластового Конгресу Другого в чотирьох підкомісіях:

1. Ідеологічна підкомісія

Науковий підхід, що його намагалася застосувати Комісія, мусів піддати перевірці все, в тому теж і основні ідеологічні заложення Пласти, згідно відомої засади кожного наукового досліду "прімум дубітаре".

Конфронтація ідейних заложень нашого руху з наймодернішими досягненнями таких галузей знання як соціологія, психологія, педагогіка й інші, привели нас до дуже цінного ствердження, що ці наші пластові ідейні заложення так само актуальні сьогодні, як вони були колись. Тому залишаємо їх незмінними і на майбутнє (див. рекомендація ч. 1 – 01).

В цей спосіб задержання нашого ідейного надбання це не сліпе прив'язання до традиції, не поступування під гіпнозом будьякого "табу". Це раціональне усвідомлення можливості й доцільності будувати нашу організацію даліше на тих самих ідейних основах що й дотепер.

Ці заложення виявилися – в певному розумінні – вічними. Вони ж бо сперті так на нашій національній духовій субстанції, як і на вселюдських ідеалах добра і краси. Це, поруч інших рекомендацій, найцінніший здобуток праць ідеологічної підкомісії.

2. Підкомісія довкілля

Проблематика цієї підкомісії найбільш сучасна, найбільш пекуче-актуальна, найбільш для нас універсальна. Її головним завданням було проаналізувати всі фактори сучасного нашого постійного поселення серед іншо-національних спільнот на виховання української людини поза батьківчиною – Україною. Усі досліди й аналізи цієї підкомісії були ведені під кутом найважливішого прицілу – збереження української ідентичності серед нарastaючих генерацій української діаспори.

Проблеми й рекомендації підкомісії надзвичайно многогранні й спираються на суппозиції можливостей збереження національної ідентичності українців у діаспорі у вільному світі. – Їх мусить усвідомити собі ціла українська спільнота.

3. Підкомісія методики

Мабуть найбільше дискутована тема серед пластових виховників це гіпотеза застаріння, неатрактивності, а чи потреба модернізації пластової методики. Відомо багато елементів пластової, а чи загально-скавтської методи переняли її застосували у своїй діяльності інші організації чи інституції (школи, церкви, молодіжні товариства). Виховники хотіли б дістати на це місце щось нового, модерного, атрактивного для сучасної молоді, а шо найменше – нові матеріали, нові вказівки, сучасні засоби.

На жаль, ці сподівання можна було здійснити тільки в малій мірі. У цьому напрямі повести ще дуже жвавий обмін досвідом поміж виховниками, бо тільки конкретна практика, помисловість і випробування цілого ряду нових засобів і підходів можуть дати відповідь на бажані сподівання.

Зокрема методичні проблеми пекуче-актуальні в сучасній дійсності для виявлення й примінення успішних способів інтеграції української молоді людини, в часі її виховного процесу, в систему українського і в надсистему американського, канадського, чи іншого суспільства. Тільки всесторонні способи й засоби такої інтеграції можуть на постійне забезпечити розв'язку проблеми збереження національної ідентичності в діаспорі.

Ця проблема, як основна в цілому зараз для нас дуже актуальному комплексі методичних питань, виходить далеко поза рамки тільки Пласти як молодіжної організації, і в цілій ширині заторкає проблематику підкомісії довкілля.

4. Устроєва підкомісія

Устроєві елементи організації залежні від двох моментів: а/ головної мети організації, і б/ кожночасних обставин внутрішнього й зовнішнього довкілля. Вони теж повинні, майже автоматично, мінятися на базі досвіду чи випробування

свідомо переведених експериментів. Під таким кутом проходили проці устроєвої підкомісії.

Найціннішими здобутками праць цієї підкомісії є рекомендації, що торкаються впровадження в організаційну систему Пласти двох нових інституцій: а/ Дослідно-планувальної Комісії при Головній Булаві, і б/ Пластового Комунікаційного Центру, як господарсько автономної клітини, при найвищому пластовому проводі (див. рекомендації ч. 4 – 05 і ч. 4 – 14).

За галіні підсумки

Головна Комісія Пластового Конгресу Другого зорганізувала дві пленарні сесії (першу в Албані, в грудні 1966 і другу – кінцеву, що відбудеться в Торонто у вересні 1970 року), вісім семінарів і опублікувала: два числа "Листок Пластового Конгресу", шість чисел "Бюлетень Пластового Конгресу" і понад 150 праць та різних матеріалів, що появилися у пластових і позапластових виданнях. З її ініціативи діяли теж Крайові Конгресові Комісії, зокрема в США, Канаді й Австралії. Особливо треба відмітити видатну допомогу Крайової Комісії в США; вона інформувала загал пластунів у світі про праці Конгресу окремою постійною сторінкою в бюллетені "Слово" (9 випусків). Деталі знайде читач на сторінках цієї публікації.

На базі пророблених студій і аналіз Головна Комісія Пластового Конгресу Другого предложить до затвердження 5-му зборові Конференції Українських Пластових Організацій /КУПО/, а чи до дальнього вивчення й опрацювання Дослідно-планувальної Комісії при ГПБ, рекомендації, що їх проекти в числі 75 впорядковано в цій книжечці за тематикою чотирьох підкомісій і п'ятої, окремої групи видавничих справ. Остаточна редакція цих рекомендацій буде проведена на кінцевій сесії Пластового Конгресу Другого у вересні ц.р. в Торонто, Канада.

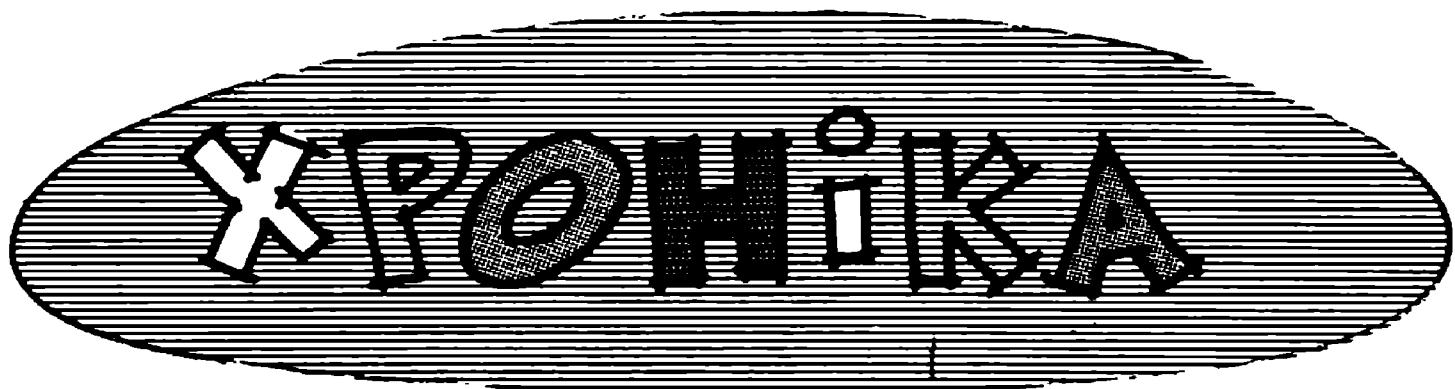
На зустріч майбутньому

Немає сумніву, – ми находимося на історичному закруті. З минулого нам треба черпати досвід. Але наш зір мусимо пильно спрямовувати вперед, – Пласт завжди був наставлений на майбутнє.

Найблиші роки покажуть, наскільки ми зрілі відповісти вимогам чергової проби життя, наскільки ми готові до чергового акту "Великої гри".

Нью-Йорк, дня 27 липня 1970 р.

Атанас Фіголь



КОНГРЕСОВИХ ПРАДЬ ПЛАСТОВОГО КОНГРЕСУ ДРУГОГО

A. ПЕРЕД – ІСТОРІЯ.

1. Перший Пластовий Конгрес відбувся в днях 26 до 29 березня 1948 року в Ашафенбурзі, в Німеччині. Завданням його була підготова пластунства до виїзду в різні країни Західного Світу, на постійне поселення. (див. "Молоде життя", ч. 1, за квітень 1948)
2. П'ятий загальний з'їзд СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ (1 до 3 січня 1954 р. в Наєгра Фоллс, Онт., Канада);
(а) розв'язав Союз, як такий, та
(б) просив Начального Пластуна – Сірого Лева, іменувати: Репрезентацію Проводу Українського Скавтінгу на Вигнанні (в Егзилі) і
(в) оформив нову установу: КОНФЕРЕНЦІЮ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАШІЙ (КУПО) залегалізованих в даних країнах, затвердив статут Конференції (8 статей) з ГПР і ГПБ на чолі (див."Пластовий Шлях", ч.7, Мюнхен 1954).
3. У преамблі до однодушно схвалених на перших зборах КУПО (3 січня 1954) "ПРАВИЛ дальшої праці" – читаємо : "Об'єднані однією ідеєю і пов'язані спільнотою дій і традицій, творимо понад кордони й простори, що нас розділяють одну нерозривну духову спільноту. Символом нашої єдності визнаємо особу й авторитет Начального Пластуна." (див. Пл. Шлях, ч.7, 1954, ст. 2.)
4. II-ий Збір КУПО (30 травня до 1 червня 1957, в Наєгра Фоллс, Онт., Канада) уточнив, а частинно й змінив схвалені ПРАВИЛА (зокрема Улад УПС змінив на об'єднання) – див. "Резолюції II. КУПО" – "Пластовий Листок", ч.4/62, Нью Йорк, серпень–вересень 1958, ст. 3–9.

5. III-ий Збір КУПО (17 і 18 лист. 1962 на "Союзівці") вініс чергові уточнення й зміни (між ними пояснення точки – "Вірність Україні", інтерпретація 12-ої точки Закону, створення при ГПБ "Реферату Скавтових Зв'язків" і доручення сформити "Фонд міжнародних Зв'язків Пласту" , і т.д.) у інтерпретації Пл. Закону, у методиці пластової праці, тощо. (див. "Пластовий Листок" ч. 6/90, за серпень – вересень 1963, Нью Йорк, ЗДА).

6. Потреба впорядковання, ревізій й усучаснення пластової праці, на нових теренах поселення була дискутувана відповідно до матеріалів курінь "Перші Стежі", "Там– Там" – у кур. "Сіроманці", "Слідами Орлика" – кур. Орликівців, "Листів до Братів Фаміліантів" – кур. "Лісові Чорти", і т.д.) за роки 1956 до 1966. Шонайменше один курінь оформив, для підготовки членів до другого пластового конгресу, окрім "Студійну Групу" ("Лісові Чорти" в серпні 1964 – "Листи до Б. Ф.", ч. 68, Вашингтон, Лютій 1965).

7. Перший з'їзд Куренів УПС – в вересні 1961, у Клівленді, ЗСА – розглядав справу другого пл. конгресу за ініціативою Сірого Лева та заслухав довшої доповіді на цю тему Яра Гладкого, тодішнього голови ГПР.

8. Два місяці пізніше, в листопаді 1962, III Збори КУПО : "Закликають приступити до підготовки 2-го Пластового Ідеологічного Конгресу і доручають Головній Пластовій Булаві уточнити й завчасу подати до відома його програму". ("Пл. Листок, ч. 6 (90) за 1963, ст.3). :

Б. ТЕКСТ ПРОГОЛОШЕННЯ ПЛАСТОВОГО КОНГРЕСУ ДРУГОГО

9. Текст проголошення:

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Проголошення Другого Пластового Конгресу.

ПЛАСТУНИ, ПЛАСТУНКИ!

Перший Пластовий Конгрес в Ашафенбурзі 1948 року замкнув один з етапів Українського Пласти і дав напрямні на "Дальшу мандрівку" усім пластунам у чергове десятиріччя переїзду і закріплення свого існування на нових місцях поселення.

До сьогоднішнього дня учасники Першого Пластового Конгресу – вірні наказові "Мандрівки до Великої Мети" несуть прийнятій ними обов'язок вдергати тягливість та одність Українського Пласти на трьох континентах і докладають зусиль виховати пластову молодь згідно з ідейними основами, програмою та методою Пласти і в цей спосіб зберегти її для української спільноти.

Настав однак уже час, коли слід нам – пластунам не лише знову зупинитися

у мандрівці для глибшої призадуми над нашими новими завданнями тепер і в майбутньому, але і сконфронтувати погляди тих пластових поколінь, які вирости й розвинулися у різних світах і з різною настанововою і в зустрічі з різними проблемами.

Свідомий потреби такої виміни думок й охоплення актуальної пластової проблематики, Головний Пластовий Провід скликає згідно із постановою Третіх Зборів Конференції Українських Пластових Організацій ДРУГИЙ ПЛАСТОВИЙ КОНГРЕС на дні 2, 3, 4 і 5 вересня 1966 року. Місцем Конгресу буде Пластова Оселя в США "Вовча Тропа".

Головний Пластовий Провід закликає усе старше пластунство і сеньйорат до індивідуальної та збірвої підготови проблематики Конгресу у формі дискусій по куренях, пластових осередках, крайових комісіях для підготови Конгресу і на сторінках пластової преси.

Завданням Другого Пластового Конгресу є критична аналіза виконання напрямних із 1948 року і з'ясування відношення Пласти до сучасної дійсності українського життя, щоб на цьому тлі накреслити напрям нашої організації та її можливостей на майбутнє. Цю візію майбутнього Пласти повинні сформувати в першу чергу ті, які будуть його співтворцями.

Пластуни, Пластунки !

Пластовий Конгрес – це потреба нашого часу, це можливість ясного, відкритого і широго вислову думок і питань, які є темою розмов, статей і дискусій у пластових колах, і які потребують спільнотного, дружнього обговорення та позитивної роз'язки.

Пластовий Конгрес – це форум кристалізування ідей, плянів та намічування нових, ще непройдених, шляхів.

Успіх Конгресу і майбутнє нашої організації у Ваших руках !

С К О Б !

За Головну Пластову Булаву:
пл.сен.кер. Ярослав Гладкий
голова

пл.сөн.кер. Юліян Крижановський
секретар

За Головну Пластову Раду:
пл.сен.кер. Осип Е. Бойчук
голова

пл.сен.кер. О. Бережницький
секретар

Вовча Тропа, 21 серпня 1965

*)Текст подано за "Пл. Листком" ч. 4 (99) за вересень–жовтень 1965, ст.3. В цьому тексті випущено дату й місце "Проголошення". За порадою мовників змінено згодом назив Конгресу зі словом "Другий" на кінці, що вказує, що може бути Конгрес Третій і дальші.

В. ПІДГОТОВЧІ ПРАЦІ ДЛЯ ВІДБУТТЯ КОНГРЕСУ

10. Відбуття Конгресу – назначалося спершу на 2 до 5 вересня 1966 року. (див. "Проголошення"). У березні 1966 цю дату пересунено на кінець грудня 1966. На пленарному засіданні Програмової Комісії (див. дальша точка 10), 18 червня 1966 вирішено відбути 30 і 31 грудня 1966 тільки частину Конгресу, т. зв. ПЕРШУ СЕСІЮ. (див. "Листок 2–го Пл. Конгресу", ч. 2, Вересень 1966)
11. Підготовчі Комісії ПКД покликано до життя 27 лист. 1965, в Торонті, на другому спільному засіданні ГПБ і КПС Канади та ЗСА. Тоді оформлено 4 комісії: (а) організаційну, (б) видавничу, (в) розшуків та збирання матеріалів і (г) програмову. (див. Листок 2–го Пл. Конгресу, ч. 1, травень 1966)
12. Організаційну Комісію передано до оформлення КПС–ЗСА, яка згодом покликала на голову комісії сен. Віктора Яворського з Ньюарку. Завданням Комісії була широка технічна підготовка Конгресу, а на справді, Першої його Сесії (див. т. 9.) Після відбуття Першої Сесії ПКД, в Албані, Н. Й., ЗСА, в грудні 1966, – Комісія зліквідувалася.
13. Видавничу Комісію доручено оформити сен. Юрієві Пясецькому, свіжо–іменованому (квітень 1965) голові Головного Реферату Пластових Видань. Спершу всю увагу звернуто на віднову "Пластового Шляху", як виразника пластових шукань. Пл. Шлях почав виходити, як квартальник, від 1 січня 1966 року в Торонті за редакцією Ю. Пясецького.
- Згодом показалося, що недоцільно мати осідок Видавничої Комісії, поза осідком центральної Програмової Комісії, яка діяла в Нью Йорку. У висліді – Видавничої Комісії так і не оформлено. (див. Листок ПКД ч. 2, вересень 1966 і "Звіти Голови ГПБ на 23 . Збори КУПО" ст. 38 – 44, Нью Йорк, 1966).
14. Комісія Розшуків та Збирання Матеріалів для ПКД – плянована була в Детройті, де знаходиться більшість пластових архівів. Комісія виявилася скоро зайвою й її не оформлено. (див. Листок ПКД, ч. 2, вересень 1966)
15. Програмова Комісія відбула своє перше засідання 18 грудня 1965, в Нью Йорку, скликане Ганною Коренець, а ведене головою ГПБ, Яром Гладким. Комісія уконституувалася частинно на другому засіданні, 30 грудня 1965 – сен. Наталія Макаревич, заст. голови, ст. пл. Оксана Драган секретар. Тимчасовий провід перебрав від лютого 1966 Яро Гладкий. Від вересня 1966, на запрошення ГПБ і за схваленням членів Комісії, головство перебрав сен. Атанас Ю. Фіголь з Мюнхену. (див. Протоколи Підкомісії).
16. Програмова Комісія, одинока з чотирьох, заплянованих в Торонті, стала центром підготовки Конгресу. На ній рішалася, не тільки програма самого Конгресу, але й характер його – спосіб відбуття та устійнення бажаного висліду.

Перший особовий склад Комісії назначено на засіданні ГПБ, 27 листопада 1965 в Торонті. Не всі запропоновані прийняли номінацію. З днем 12 січня 1966

склад Комісії був такий: Ярослав Гладкий, Тарас Дурбак, Ганна Коренець, Ольга Кузьмович, Наталія Макаревич, Ляриса Онишкевич, Ярослав Рак, Мирослав Раковський, Леся Храплива та ст. пл.: Оксана Драган, Іриней Коваль, Ярослав Лешко. (за протоколом 3-го засідання Комісії з 12. I. 66) Разом 12 осіб.

В грудні 1966 ГПБ вирішила запросити до Комісії тих пластунів, що були доповідачами на Пластовому Конгресі Першому в Ашафенбурзі.

Згодом дальших членів Комісія приймала шляхом кооптації – сама.

З квітнем 1966 року Комісія почала називати себе Головною Програмовою Комісією (ГПК) для відрізнення себе від краївих комісій.

17. Перша Крайова Програмова Комісія повстала в Канаді, в квітні 1966 р. Її іменувала КПС з пластунів в Торонто, Саскатуні й в Монреалі. Вона почала працювати кореспонденційно, що натрапляло на труднощі. Її члени організували успішні зустрічі голови ГПК, Атанаса Фіголя, з пластунством і Пласт-Приятом по станицям, в осені 1966. (див. Листок ПКД, ч. 2/66, ст. 2 та протоколи ГПК)

18. В Аргентіні, в половині червня 1966, оформилися при КПС три самостійні Програмові Комісії; (а) Ідеологічна – гол. сен. Михайло Василич, (б) Методологічна – гол. ст. пл. Володимир Іваник, (в) Асиміляційна – гол. сен. Ростислав Ільницький (гл. Листок ПКД ч. 2/66 ст. 2). Комісії ці згодом почали працювати спільно над темами першої та третьої Комісії (див. доповіді Василича, Ільницького й Марії Литвин – "Бібліографія", розділ 1 і 5.)

19. В ЗСА оформлено Крайову Програмову Комісію на сходинах представників куренів УСП і УПС 20 липня 1966 (присутніх 22 курені на можливих 35). Обрана президія зі 7 членів: гол. сен. А. М. Мілянич, заст. ст. пл. Іван Мигул, секр-сен. Микола Костко. Комісія, зокрема Президія, брали активну участь в працях ГПК. Виготовлено: "Правильник праці КПК", (який став базою праці для інших КПК), та "Завдання і Правильник ПКД – проект ст. пл. І. Мигула. (Думки "Завдання" були широко дискутовані та в поважній мірі використані). Комісія звернула спеціальну увагу на інформування членства УСП і УПС про праці Конгресу та з листопада 1966 почала видавати "Сторінку КПК" в сеніорському бюллетені "Слово", яке розсыпало й до всіх ст. пластунів ЗСА, Англії й Аргентіни. (див. Пл. Листок ч. 2(106), КПС–ЗСА, 1967, ст. 75–77).

20. КПС Австралії, Англії й Німеччини окремих комісій не оформили. Члени К.П. Старшин репрезентували думку членства самі, як теж були відпоручники – ками згодом на Першій Сесії ПКД.

21. Головна Програмова Комісія поділилася за проектом Я. Рака, в березні 1966 р. на чотири Підкомісії : (а) Ідеологічну – очолила Ганна Коренець, (б) Довкілля – голова Ольга Кузьмович, (в) Методики – гол. Ярослав Рак і (г) Устроєва – очолена Мирославом Раковським. Члени ГПК приділили себе до поодиноких Підкомісій. Підкомісії працювали в вужчому гурті, мабуть видайніше. Від 2 квітня 1966 голови Підкомісій сходилися для праці (7 разів до 19.X. 1966), а повний склад Комісії сходився даліше, що місяця, до липня 1966 включно, головно для з'ясовання завдань Конгресу (див. протоколи).

22. Проект напрямних для підготови і переведення програми ПКД виготовив ще в березні 1966 р. Ярослав Рак. (текст див. Листок ПКД, ч. 1, стор. 3). Цей проект викликав поважні різниці думок. Йому протиставлено пропозиції КПК – ЗСА (гл. т. 19). В результаті не прийнято жодного проекту в цілості, а тільки використано поодинокі сугestії й на засіданню голов Підкомісій, 17 вересня 1966, з участю нового голови ГПК, Атанаса Фіголя устійнейо, що:

"...інавгураційна сесія Пластового Конгресу має своїм завданням схвалити напрямні пластової дії на тлі ціlostі українського життя..." (див. протокол засідання ст. 5).

23. На цьому ж засіданні голов Підкомісій прийнято пропозицію Атанаса Фіголя відносно рамової програми Першої Сесії.

24. У другій фазі своєї праці ГПК звернула увагу на краще інформування членства про праці Конгресу. І так, в травні 1966 року, видано в Нью Йорку, за редакцією Ольги Кузьмович і Атанаса Мілянича – "Листок Другого Пластового Конгресу", неперіодичний вісник комісій конгресу, офсет, 4 стор., наклад 2500. У вересні 1966 за редакцією А.М.Мілянича вийшло друге число. На цьому дальшу появу припинено; частинно із-за браку фондів.

25. Орган УПС–ЗСА, "Слово", систематично інформувало сеніорів, а від листопада 1966 і ст. пластунів, про хід праць Конгресу. Починаючи від жовтня 1965 (ч. 6/65), вістки друковано в окремій рубриці "Довкола 2–го ПК", а від листопада 1966 відступлено Крайовій ПК цілу сторінку.

Спорадичні вістки появлялися в "Пл. Ватрі" при "Свободі" і в пластових сторінках інших газет, що видавані з ініціативи КП Старшин. Офіційні проголошення Конгресу були подавані до відома в органах КПС–ин. Про інформативну ролю Пл. Шляху пишемо в т. 13.

Г. ПЕРША СЕСІЯ ПКД, 30 і 31 ГРУДНЯ 1966

26. Складання Першої Сесії ПКД, проголосила 2–га ПРада, 30 вересня 1966 р., разом з повідомленням про відбуття IV. Зборів КУПО. Сесія відбувалася 30 і 31 грудня 1966, а Збори КУПО 1 і 2 січня 1967 р.

Учасниками Сесії ПКД з правом опініодавчого голосу були делегати на КУПО й всі запрошені ГП Комісією члени Пласти чи Пласт–Прияту, всього 206 осіб. (див. "Слово" ч. 4 і 5/66, Пл. Листка ч. 4(104) – 1966, "Пл. Ватра" ч. 4(97) 1966, в "Свободі" ч. 224/66 і "Бюлетень I Сесії ПКД".)

27. Ділова Програма Першої Сесії:

39 грудня 1966, вечором.

- (1) Святочне відкриття (голова ГПБ – Яро Гладкий, Молитва, Пластовий Гимн, вибір Президії)
- (2) Прийняття порядку нарад
- (3) З'ясування завдань, організації і дальших праць Конгресу – Юрій Ференцевич.

31 грудня 1967.

- (4) Проблеми дій й розвитку Пласти в діаспорі – Атанас Фіголь.
- (5) "Стан пластової організації" – доповіді представників всіх шести Крайових Старшин. (Доповідей не читано з уваги на брак часу, а тільки роздано видруковані учасникам.)
- (6) Панель на тему:
"Вілив довкілля на світогляд та виховання молодої людини" з доповідями:
 - (а) "Введення" – Юрій Старосольський, як модератор
 - (б) "Слово виховниці" – Ольга Решетило
 - (в) "Слово соціолога" – Всеволод В. Ісаїв
 - (г) "Слово психіятра" – Теодозій Самотулка
 - (г) "Слово психолога" – Іван Головінський
 - (д) "Слово педагога" – Іроїда Винницька
 - (е) "Слово богослова" – о. Любомир Гузар
- (7) Праця чотирьох дискусійних груп – проводять по два зі 7 учасників панелю й Атанас Фіголь.
- (8) Пленум ізвіти речників дискусійних груп.
- (9) "Становище Пласти до проблем Світового Конгресу Вільних Українців" – Атанас Фіголь.
- (10) Схвалення Рекомендацій для затвердження Зборами КУПО й закриття – Атанас Фіголь.

28. Під час Сесії появився односторінковий "Бюлетень Першої Сесії ПКД" за редакцією Атанаса Мілянича (на шапірографі, наклад 250 прим., з технічних причин з'явилось тільки одне число). Подаємо його без змін понижче, як документ настроїв і наснаги:

Реєстраційна Комісія Першої Сесії ПКД повідомляє, що 31.XII.1966 р. присутніх було 206 осіб, в цьому 127 умандатованих делегатів на 4-ій збір КУПО.

**БЮЛЕТЕНЬ I-ої СЕСІЇ II-ГО ПЛАСТОВОГО КОНГРЕСУ
30-го грудня 1966 в Олбані**

**ВІДКРИВАЄМО
ПЕРШУ СЕСІЮ ПЛАСТОВОГО КОНГРЕСУ ДРУГОГО
основною проклямацією:**

**Ми, Пластуни, хочемо затримати етнічну
ІДЕНТИЧНІСТЬ української спільноти поза
межами України і її послідовно розбудовувати.**

ВІДКРИВАЄМО ШИРОКО ВІКНА

**і кидаємо апель до СИЛЬНИХ,
кличемо УСІХ
ХОДІТЬ З НАМИ, НАШЕ ЗАВДАННЯ НЕЛЕГКЕ !**

Хочемо і просимо допомоги цілого суспільства, а зокрема:

- 1/ Наш апель до Українських Церков!
- 2/ Наш апель до політичного сектора!
- 3/ Наш апель до громадського відтинка української спільноти!
- 4/ Наш апель до кожної української ЛЮДИНИ, доожної української матері!
- 5/ Наш апель до української молодої генерації!

Ходім усі разом – це наш спільний, сміливий ВІЗОВ МАЙБУТНЬОМУ.

(Провідні думки з промови пл.сен. А. Ю.Фіголя при відкриттю ділових нарад 31. грудня 1966 р.)

З цеї величезної, здавалось би непосильної, програми, хочемо на Першій Сесії устійнити, що в дійсності значить:

а/ затримання етнічної ідентичності і

б/ з яких основних елементів буде складатися праця над розбудовою української ідентичності нашої спільноти в цілому, а Пласту зокрема.

Якщо нам вдасться на Першій Сесії устійнити рекомендації на цю тему, ці рекомендації будуть затверджені на 4-ому Зборі КУПО.

Якщо ж вважатимемо, що ми не маємо змоги сьогодні вповні оформити рекомендації, бо бракує нам додаткових дослідів, – то остаточне оформлення їх передамо наміченій і завтра Зборами КУПО затвердженій програмовій комісії для доповнення.

Тим не менше І-ша Сесія буде успішна, бо ми започаткували СПІЛЬНЕ МІСЛЕННЯ, яке напевно скоро перейде у СПІЛЬНУ ДІЮ.

ТЕХНІЧНІ ІНФОРМАЦІЇ

В панелю І-ої Сесії Пл. Конгресу Другого Беруть участь:

- 1/ Виховниця – пл.сен. Ольга Репетила, др.
- 2/ Соціолог – пл.сен. Всеvolod Iсаїв, проф.др.
- 3/ Психіятр – пл.сен. Теодозій Самотулка, доктор медицини
- 4/ Психолог – ст.пл. Ярослав Гарасимів, докторант психології, за неприсутністю др. Івана Головінського
- 5/ Педагог – пл.сен. Іроїда Винницька
- 6/ Теолог – пл.сен. о.Любомир Гузар, проф. духовн. семін.

В двох дискусійних групах (після панелю) візьмуть участь:

- 1/ Пл.виховник і психіятр – з кореферентами і з участю всіх учасників
- 2/ Соціолог і психолог – відповідно до зацікавлення
- 3/ Теолог і педагог

Дві, наведені в Бюлетені рекомендації, схвалено згодом на пленумі Сесії, додаючи ще третю, про участь в СКВУ.

Про перебіг Першої Сесії появився безпосередній звіт учасниці, Лесі Храпливої ("Перша Сесія Пластового Конгресу Другого", Пл. Шлях, ч.2(13), Торонто, 1967, див. "Бібліографія", Розділ 6). В ньому вона, між іншим, під-

креслює, що усі панелісти – це (за виїмком одного) молоді пластуни, Фахівці – науковці, які свій фаховий вишкіл закінчили на нових місцях поселення."Кожне з них" – додає Л.Х. – "насвітлювало поставлену проблему з точки погляду своєї наукової дисципліни."

Про вагу й властиве значення двох перших Рекомендацій, чи, як їх названо в оригінальнім схваленню IV Зборами КУПО, – "ОСНОВНІ ПРОКЛЯМАШІ" , (див. точка 29) говорено на I Семінарі ГК–ПКД (А.М.Мілянич ."Підсумки праці проведеної в Албані", див. Бібліографія, розділ 6).

29. Про схвалення дезідератів Першої Сесії Пластового Конгресу Другого – IV Зборами КУПО, 2 січня 1967 року в Албані, стейт Нью Йорк, ЗСА – подаємо понижче оригінальні виїмки з Протоколу Зборів:

(а)

П Р О Т О К О Л

4-их Зборів Конференції Українських Пластових Організацій, що відбулися в днях 1-го і 2-го січня 1967 в Албані, столиці стейту Нью Йорк, у З'єдинених Стейтах Америки.

Головна Пластова Рада встановила для цих Зборів такий

п о р я д о к н а р а д :

;

1. Відкриття Зборів
2. Молитва і пластовий гимн
3. Вибір Президії Зборів: голови Президії, його першого заступника і дальших заступників та трьох секретарів
4. Одобрення порядку нарад
5. Одобрення правильника нарад
6. Звіт верифікаційної комісії Головної Пластової Ради про кількість зареєстрованих учасників Зборів з правом голосування та кількість голосів, як теж звіт цієї комісії про перевірку протоколу 3-их Зборів КУПО і його прийняття, евент. справлення чи доповнення
7. Одобрення й евент. доповнення комісій: номінаційної, бюджетової і резолюційної
8. Додатковий звіт голови Головної Пластової Булави з діяльності за другий піврік 1966 р.
9. Додатковий звіт голови Головної Пластової Ради з діяльности за другий піврік 1966 р., зокрема з перевірки діяльності ГПБулави та внесення на відпущення органів КУПО
10. Дискусія над звітами та схвалення відпущення органам КУПО
11. Справа посту Начального Пластуна
12. Зміна статуту КУПО
13. Звіт бюджетової комісії та схвалення бюджету КУПО
14. Звіт резолюційної комісії та схвалення резолюцій

15. Звіт номінаційної комісії та вибір нових органів КУПО

16. Закриття Зборів після закарпатських пластунів

(б) ДО ТОЧКИ 4.

Встановлений Головною Пластовою Радою порядок нарад Зборів прийнято з додатком, що після точки 10 подано точку 10а: "Схвалення рекомендацій Першої Сесії Пластового Конгресу Другого".

(в) ДО ТОЧКИ 10а.

На пропозицію предсідника 1-ої Сесії Пластового Конгресу 2-го, пл.сен. Атанаса Фіголя Збори схвалили рекомендації і внесення цього Конгресу. Їх текст залищений до цього протоколу як прилога ч. 9.

(г) ПРИЛОГА ч.9.

4 Збори КУПО затверджують перші три рекомендації Пластового Конгресу Другого, внесені на його Першій Сесії в днях 30 і 31 грудня 1966 р.

(1) ОСНОВНА ПРОКЛАМАЦІЯ: Ми Пластуни хочемо затримати національно – етнічну індентичність української спільноти поза межами України і послідовно її розбудовувати для сповнення завдань в службі Україні.

(2) Звертаємося до цілого українського суспільства, а зокрема до:

1. Українських Церков
2. Українських політичних середовищ
3. Громадського сектора
4. Кожної української родини
5. Української молодої генерації

з проханням про їх зрозуміння, співпрацю й допомогу в здійснюванню нашого завдання.

(3) Пласт включає себе активно в підготовку й переведення Світового Конгресу Вільних Українців. Переведенням праць, зв'язаних з тим, займеться ГПБ, за вказівками ГПРади, на базі матеріалів і висновків приготуваних Пластовим Конгресом Другим.

ДОДАТКОВА ПРОПОЗИЦІЯ

Учасники Першої Сесії Пластового Конгресу Другого пропонують 4-тим Зборам КУПО вибрati съомичленну Головну Конгресову Комісію (і 2 заступників), яка займеться дальшим веденням Пластового Конгресу Другого. Головна Конгресова Комісія має бути доповнена трьома членами з кожної Крайової Пластової Організації.

(г) Номінаційна Комісія IV Збору КУПО запропонувала такий склад Головної Конгресової Комісії:

ІІІ. ГОЛОВНА КОНГРЕСОВА КОМІСІЯ:

голова: пл.сен. Атанас Фіголь, Німеччина

заступник голови: пл.сен. Теодозій Самотулка, ЗСА

секретар: ст.пл. Оксана Драган, ЗСА

Члени: пл.сен. Ольга Кузьмович, ЗСА

пл.сен. Ганна Коренець, ЗСА

пл.сен. Ярослав Рак, ЗСА

пл.сен. Мирослав Раковський, ЗСА

заступники членів: ст. пл. Ярослав Гарасимів, ЗСА

пл.сен. Наталія Макаревич, ЗСА

Пл.сен. Ярослав Рак зголосив резигнацію зі своєї кандидатури до Головної Конгресової Комісії.

Інших зголошень до органів Головної Конгресової Комісії не було.

Над пропозицією номінаційної комісії переведено голосування, у висліді якого обрано Головну Конгресову Комісію згідно з внесеннем номінаційної комісії з тим, що:

2/ в складі Головної Конгресової Комісії пропущено пл.сен. Ярослава Рака, що зрезигнував зі своєї кандидатури.

30. "ДОДАТКОВА ПРОПОЗИЦІЯ" Першої Сесії схвалена IV-Зборами КУПО, (див. точка 29 (г) кінцевий уступ), передала ініціативу оформлення й персональної обсади краївих конгресових комісій Крайовим Пл. Організаціям, чи пак їх виконним органам – КПСтаршинам.

КПОрганізації трактували цей свій обов'язок по різному. ГПРада не видала окремих виконних вказівок в цій справі.

Г. ПРАЦІ ГОЛОВНОЇ КОМІСІЇ ПКД.

31. Особовий склад Головної Конгресової Комісії (див. точка 29(г)) підпадав протягом трьох років постійним змінам, хоч намічені на Першій Сесії, напрямні праці заховані були ті самі. І так:

32 (а) Обраний голова ГК–ПКД, Атанас Фіголь взяв в березні 1967 року відпустку на неозначений час, з уваги на перебрання важного політичного посту;

(б) ГІІ'ада доручила головство, на час відсутності А.Фіголя, його заступниківі Теодозієві Самотулці. Пост заступника голови та скарбника перебрала Наталія Макаревич;

(в) В червні 1969 Т.Самотулка зрезигнував з ведення справ ГК із–за лихого здоров'я;

(г) В липні 1969 р., обов'язки голови ГК перебрали колегіально Наталія Макаревич й Атанас Мілянич, в.о. голова Крайової Конгресової Комісії ЗСА.

(г) У вересні 1969 р., голова ГПРади – Юрій Старосольський покликав до ведення головства ГК Атанаса Фіголя, який вміжчасі повернувся з відпустки. Через різні формальності – А.Фіголь зміг перебрати обов'язки шойно з початком грудня 1969 (13 го). До часу свого приїзду з Німеччини до ЗСА (19 квітня 1970, А. Фіголь, за згодою ГПР, іменував виконуючим обов'язки голови – заступника голови, Атанаса М. Мілянич. Мілянич перебрав пост заступника після резигнації Н. Макаревич з членства ГК, з початком грудня 1969.

33 (а) Секретар Оксана Драган зрезигнувала із-за виїзду, при кінці 1967 року, її обов'язки секретаря перебрала ст. пл. Світлана Луцька.

(б) Головство Ідеологічної Пілкомісії вела цілий звітний час Ганка Коренець

(в) Після резигнації Ольги Кузьмович з Пілкомісії Довкілля, в квітні 1967, – провід Пілкомісії перебрав Ярослав Гарасимів. В грудні 1968, Я. Гарасимів передав головство своєму заступникові в Пілкомісії – Любомирові Онишкевичеві

(г) Головство Пілкомісії Методики не було обсаджене (справи провадив Т. Самотулка) до жовтня 1968. Тоді було іменовано головою Еміля Грималяка, який очолює Пілкомісію до тепер.

(г) Мирослав Раковський, що очолював Устроєву Пілкомісію, зрезигнував в половині 1967 року, на користь свого заступника в Пілкомісії – Володимира Савчака. В.Савчак зрезигнував з членства в Пілкомісії, в грудні 1968. Головство перебрав Ярослав Гарасимів.

(д) Пост скарбника ГК-ПКД, після резигнації Наталії Макаревич, в грудні 1969, перебрала Ольга Качмарська – заст. голови Крайової Конгр. Комісії ЗСА.

(е) В половині 1968 року створено пост референта преси й зв'язку з Крайко-К-ями. Референтом став Микола Костко, а після його виїзду до Шикаго, ст. пл. Роксоляна Гарасимів.

34. СКЛАД ГОЛОВНОЇ КОМІСІЇ ПЛАСТОВОГО КОНГРЕСУ ДРУГОГО, яка здає звіт на Кінцевій Сесії, такий:

(а) З вибору на ІУ Зборі КУПО чи з іменування ГПРадою: (1) голова – Атанас Фіголь, (2) заст. гол. – Атанас М. Мілянич, (3) секр. – Світляна Луцька, (4) голова Ідеологічної Пілкомісії – Ганка Коренець, (5) голова Пілкомісії Довкілля – Любомир Онишкевич, (6) голова Пілкомісії Методики – Еміль Грималяк, (7) голова Устроєвої Пілкомісії – Ярослав Гарасимів, (8) скарбник – Ольга Качмарська, (9) і (10) члени: Роксоляна Гарасимів і Теодозій Самотулка

(б) Члени з Крайових Конгресових Комісій (так, як нам останньо звітовано);

Австралія: Роман Павлишин – голова, Богдан Соловій, ст. пл. Володимир Микитенко.

Англія: Анна Гарасимович – голова, Ольга Пендюк, Микола Попович

Аргентіна: ст.пл. Марія Литвин – голова, ст.пл. Ігор Василик, Олег Воловична.

ЗСА: в. о. голова – Атанас М. Мілянич, заст. – Ольга Качмарська, секрет. – Галина Хамула.

Канада: Володимир Соханівський – голова, Юрій Даревич, Тоня Горохович.

Німеччина: голова – о. Михайло Коржан, члени: о. Іван Гриньох, Ірина Козак. Всіх разом членів Пленарної Головної Комісії 26.

35. Головній Комісії не вдалося відбути Пленарного Засідання впродовж майже чотирорічної праці. На це зложилися два недоліки в структурі Конгресу: нечітке з'ясування компетенцій і недостатня фінансова обслуга.

36 (а) ГК–ПКД вважала, що її завданням – обслідити працю пластової організації на усіх поземах її дії, поробити відповідні висновки та подати внески – рекомендації, на наступні збори КУПО. Мандат для своєї, незалежної від п.л. установ праці (як т. зв. по англ. "менеджмент каунселерс") дістала від Зборів КУПО і консеквентно, звітувати мала тільки ГПРаді, яка між Зборами виконує владу Зборів.

Ці справи вияснено задовільно, продовзі 1967 і 1968 років на поземі ГПБ.

(б) Менш задовільно розвинулися справи в краївих конгресових комісіях. За браком ясних інструкцій, країві комісії, були іменовані КПСтаршинами, теоретично до часу найближчих зборів краю. На зборах, або не переобираючи складу комісії, або передавано КПСтаршині право іменувати склад комісії (відмінок: Пласт в Аргентіні). У висліді, комісії складаються в більшості з членів краївого проводу, і не діяльні, бо членам за іншими обов'язками, ніколи було займатися ще одним навантаженням.

37 (а) В бюджеті Головного Пластового Проводу Збори КУПО призначили суму 800,00 долярів річно на витрати ГК–ПКД: Ця сума давала змогу заплатити доходячу канцелярійну силу й відбути річно два Семінарі з тим, що оплачувано дорогу тільки доповідачам "далекого віddалення".

(б) КПОрганізації, за малими виїмками, не відводили жодних коштів на працю своїх краївих комісій.

(в) В результаті не було змоги задовільно інформувати про конгресову працю загал пластунства і Пласт–Прияту, відбувати окружні семінарі, чи організовувати збирання опитників між членством.

(г) З великими труднощами вдалося дістати від КПС–ин дозвіл і в лютому 1970 звернутися до Станиць за коштами, які дали б змогу закінчити праці Конгресу задовільно.

38 (а) Головна Комісія ГК–ПКД в своєму пляні праці затримала давній поділ досліджування проблем, цебто працю в чотирьох Підкомісіях.

(б) Кожній Підкомісії доручено підготовити два Семінарі (цебто цикль лоповідей з підготованою дискусією або коррефератами) – як основу для дальших часто коресподенційних студій. Перший Семінар даної Підкомісії розглядав теоретичні основи, а другий займався більше практичними висновками.

(в) Думки, висловлені в доповідях і дискусіях, провірювало ще на засіданнях Підкомісії, схрещувано з думками практиків на місцях чи згодом з опініями кореспондентів та на підставі цього матеріялу формовано рекомендації.

(г) У вересні 1969 започатковано інституцію кореспондентів. Мала вона бодай в частині заступити брак задовільного контакту з тереном (брак бюле-

гения й можливостей поїздок). – Підкомісії подали прізвища пластунів в різних країнах, яких опінію бажано б їм знати, ГК звернулося до них окремим письмом, прохаючи (а) стати кореспондентом ГК і (б) подати адреси інших, що цікавляється. Відгук був добрий і в четвертому кварталі 1969 ГК мала біля 70 кореспондентів (з цього 21 поза ЗСА і 19 ст. пластунів, –ок). Їм висилано матеріали Семінарів, чи обіжники.

З груднем 1969, після видання Бюлетеню, прізвища цих, що відгукувалися, значно збільшилися.

Д. ПРАЦЯ НА СЕМІНАРАХ

I. СЕМІНАР ГК–ПКД

24 і 25 червня 1967 р., Укр. Нар. Дім, Нью Йорк.

Тема: "Вплив довкілля на світогляд та виховання української дитини".

Доповіді:

1. Підсумки першої усної сесії ПКД – сен. А. Мілянич
2. Життєвий цикл людини – сен. Т. Самотулка
3. Ідеологія, як життєва необхідність – ст. пл. О. Драган
4. Групова динаміка – основні ствердження – ст. пл. Я. Гарасимів
5. Мова, як чинник національного збереження – сен. І. Головінський
6. Питання ідентичності – сен. Т. Самотулка
7. Сучасне й майбутнє української молоді в Америці – др. Богдан Чимбалістий
8. Українська родина на місцях поселення – сен. Р. Галібей
9. Українські групи в країнах поселення – сен. Л. Храплива

39. II Семінар ГК–ПКД

23 і 24 березня 1968, Український Інститут Америки, Нью Йорк

Тема: "Мета Пласти – його роля та завдання в країнах поселення; –ідеологічні та устроєві завдання".

Доповіді:

1. Роля та досягнення Пласти в Україні – сен. Г. Коренець
2. Роля, досягнення та завдання Пласти в діяспорі – сен. О. Кузьмович
3. Основні ідеологічні заложення (мета, дефініція і назва Пласти) – пл. сен. Г. Коренець
4. Специфічний пластовий стиль життя і його роля в громадській функції Пласти – сен. Ю. Старосольський
5. Специфічний стиль життя, як основа елітарності – ст. пл. Л. Струк
6. Основні заложення щодо членства в Пласті – ст. пл. Я. Гарасимів
7. Можливість підготови провідної верстви – ст. пл. Х. Бардин
8. Виховання для закріплення національної ідентичності – сен. Л. Храплива

Не читано, але при вілкриттю роздано, а опісля дискутовано даліші доповіді:

9. Пласт у 2000 році – ст.пл. Данило Струк

**10. Ідеологія, її характеристика й конечність виразного уточнення –
сен. Микола Костко**

**11. Пластовий Конгрес Другий та українська людина в діяспорі –
сен. Роман Павлишин, Брісбен, Австралія**

• III. Семінар ГК–ПКД

9 і 10 листопада 1968 – Український Інститут Америки, Нью Йорк

**Тема: "Пластовий Закон та інші ідеологічні, устроєві й методичні завдання
Пласти"**

Доповіді:

- 1–4. "Пластовий Закон" – панель – модератор – сен. Іван Головінський,
панелісти: сен. Анізія Вересюк, Микола Грушевич, Юліян Крижанівський,
Любомир Онишкевич та ст.пл. Світлана Луцька.**
- 5. "Пластова метода" – сен. Еміль Грималяк.**
- 6. "Можливості вирощування характерів та оформлення пластового світо-
сприймання – сен. Теодозій Крупа**
- 7. "Віковий розподіл членів Пласти" – Ярослав Гарасимів**

41. IV Семінар ГК–ПКД

22 лютого 1969 – Український Інститут Америки, Нью Йорк.

Тема: "Методичні залеження Пласти"

Доповіді:

САМОВИХОВАННЯ – Симпозіум

- 1. "Основні питання самовиховання" – сен. Теодозій Самотулка**
- 2. "Самовиховання" – сен. Еміль Грималяк**
- 3. "Самовиховання – ідея й практика" – сен. Микола Костко**
- 4. "Гра" – сен. Еміль Грималяк**

ПЛАСТОВИЙ ВИХОВНИК – панель

- 5. "Виховання" – сен. Еміль Грималяк**
- 6. "Юнак, як виховник" – ст.пл. Роксоляна Гарасимів**
- 7. "Пластовий сеніор, як виховник" – сен. Василь Паліченко**
- 8. "Батьки – непластуни в Пласті" – Андрій Комаровський**

42. V СЕМІНАР ГК–ПКД

14 і 15 червня 1969, Український Інститут Америки, Нью Йорк, ЗСА

Тема: "Устроєві питання Пласти" –

Доповіді:

- 1. "Соціологічні аспекти організації – чого суспільство "вимагає" від мо-
лодечих товариств і організацій" – сен. В.Ісаїв**
- 2. "Устроєво–методичні аспекти роїв (гнізд) та гуртків у Пласті –
сен. Т.Самотулка**

3. "Структура й дія куренів в УПЮ та УСП – ст.пл. Р. Гарасимів
4. "Роля куренів в УПС; питання уладу повнолітніх пластунів" – сен. А.Мілянич
5. "Правні та економічні аспекти організації Пласт" -ст.пл. І.Гула
6. "Організація Пласт, як саморегулююча система" – ст.пл. Я.Гарасимів

43. VI СЕМІНАР ГК–ПКД

6 і 7 грудня 1969 р. – Український Інститут Америки, Нью Йорк, ЗСА
Тема: "Устроєві питання Пластву" – частина друга.

Доповіді:

1. "Відкриття" –Не роз'язуймо проблем похалцем" - Ярослав Гарасимів
2. "Взаємини Плаstu зі світовим Скавтінгом в минулому та в майбутньому" – А.М.Мілянич
3. "Пласт серед інших українських молодіжних організацій – огляд і побажання" – Роман Рогожа
4. "Друковане слово та його місце в пластовій праці" – Любомир Онишкевич
5. "Організаційна система Плаstu – аналіза можливих схем та вигоди "піраміdalної схеми" – Любомир Романків
6. "Генеза та структура виших пластових властей" – Яро Гладкий
7. "До питання побудови Українського Плаstu в діяспорі" – Тарас Дурбак
8. "Пластова родина" – орг. система Плаstu, як співдія матерніх куренів" – А.М.Мілянич

44. VII СЕМІНАР ГК–ПКД

14 і 15 березня 1970, Український Інститут Америки, Нью Йорк, ЗСА
Тема: "Методика пластової праці у всіх уладах"

Доповіді (в п'ятьох групах)

ПОРЯДОК:

ПОРЯДОК:

1. "Самовиховання–рекомендації" – Теодозій Самотулка..

НОВАЦІВО:

2. "Елементи пластових сходин" – сен. Надя Кулинич.
3. "Види новацьких зайнятъ" – сен. Євстахія Гойдиш.

ЮНАЦТВО:

4. "Елементи та види пластових зайнятъ в УПЮ" – сен. Юліян Крижановський.
5. "Елементи пластової праці в Юнацтві" – сен. Наталія Коропецька.

6. "Спеціалізація в юнацтві" – сен. Юліян Крижановський.
СТ. П.І-ТВО:
7. "Методика праці в Уладі Старших Пластунок" – ст. пл. Соня Слободян
 8. "Старші–пластуни – методика пластової праці" – ст. пл. Нестор Нинка.
- СЕНІОРІ:
9. "Пластуни–сеніори та пластовий сеніорат – спроба синтезу дотеперішніх супуттєстій–рекомендацій" – сен. Теодозій Самотулка.
- П.І. ВИШКОЛІ:
10. "Система вишколу у Пласті" – сен. Ольга Кузьмович.
 11. "Проблеми вишколу в практиці" – сен. Володимир Кулинич.
 12. "Проблеми вишколу в УПЮ" – сен. Юліян Крижановський..

45. VIII. СЕМІНАР ГК–ПКД

12, 13 і 14 червня 1970 – хутір сен. Антона Хухри, біля Союзівки.
Завданням Семінара було устійнити тексти рекомендацій, які ГК–ПКД мала б предложить на схвалення на Другій Сесії ПКД, у вересні в Торонті.
Участь брали члени Головної Крайових Конгресових Комісій ЗСА і Канади та запрошені співпрацівники Підкомісій, як теж члени ГПР і ГПБ – разом 30 осіб.
Проводив голова Атанас Фіголь (див. "Бюлетень ПКД" ч. 5, липень 1970)

46. СЕМІНАР Крайової Конгресової Комісії в АВСТРАЛІЇ –

15 і 16 лютого 1969 р. в Мельборн.

Тема: "Пласт в Австралії, мета й завдання Пласти, методи праці"

Доповіді:

1. "Сучасний стан Пласти в Австралії" – сен. Ігор Гриневич.
2. "Завдання та ідеологічна підбудова Пласти" – сен. Роман Павлишин.
3. "Елітарність чи масовість" – ст.пл. В.Микитенко.
4. "Сеніорат та його організаційна побудова" – сен. Ігор Гриневич.
5. "Засоби національного виховання в Пласті" – сен. Ярослав Кужіль.
6. "Роля практичного пластування" – сен. Юрій Семків.

47. СЕМІНАР Крайової Конгресової Комісії в Канаді

10 і 11 травня 1969 в Торонті

Тема: "Думки до праць трьох Підкомісій ГК–ПКД".

Доповіді:

До тем Ідеологічої Підкомісії:

1. "Три Головні Обов'язки пластина" – Таня Горохович
2. "Пластун вірний Богові й Україні" – о.Володимир Івашко
3. "Мета, дефініція й назва Пласти" – Микола Плавлюк.
4. "Три Головні Обов'язки" – Петро Саварин
5. "Думки до теми: Мета, дефініція й назва Пласти" – Роман Сенчук.
6. "Три головні Обов'язки Пластина" – о.Іван Сиротинський.

7. "Мета, дефініція й назва Пласту" – Данило Струк.

8. "Вірність Богові" – о.Юрій Ференсій.

До тем Підкомісії Довкілля:

9. "Пласт ї українське довкілля" – Марія Горбань.

10. "Довкілля Пласту" – Олександра Ковальська.

До тем Підкомісії Методики:

11. "Пластова метода в юнацтві" – ст.пл. Віра Маланчій

12. "Пластова метода праці серед новачок" – ст.пл.Таня Онишук

13. "Пластова метода праці в УПН" – Іван Франів

14. "Кадра виховників" – Василь Палієнко

15. "Кадра виховників в УПС" – Христина Томків.

16. "Кадра виховників" – Омелян Хабурський.

48. Підсумовуючи: відбуто 9 прилюдних семінарів й один закритий (8-ий ГК–ПКД. На них заслухано й передискутовано 84 доповіді 57-и авторів. Поодинокі семінари присв'ячено темам:

1. Ідеологічної Підкомісії 2 (ІІ і ІІІ ГК–ПКД)

2. Підкомісії Довкілля 1 (І і Першу Сесію)

3. Підкомісії Методики 2 (ІV і VІІ ГК–ПКД)

4. Устроєвій Підкомісії 2 (У і УІ ГК–ПКД)

5. Злученим темам 2 (оба крайові) :

E. ПРАЦІ КРАЙОВИХ КОНГРЕСОВИХ КОМІСІЙ

49. Про умови праці краївих комісій ми вже писали (див. точка 36 б і 37б). Відсуття семінарів в Австралії й в Канаді (точки 46 і 47) слід вважати цінним вкладом в загальну працю.

Окремо цінити треба великий вклад праці Крайової Комісії в ЗСА, яка активно ввесь час співпрацювала з ГК–ПКД та крім цього постачала її працівниками. При цьому треба згадати докладніше дві праці Комісії:

50. "Студійна група ч. 1301" – зорганізована весною 1968 року при КРАЙ–КО–К–ЗСА, очолена сен. о. Любомиром Гузарем, зложена з членів різних віроісповідань, – розпрацювала методику I–го Головного Обов'язку Пластуна: "Вірність Богові" та подала відповідні рекомендації Підкомісіям Ідеології та Методики.

51. За ініціативою КРАЙ–КОК–ЗСА і його силами, а частинно й фондами, з'являлися систематично в сеніорському бюллетені "Слово" відомості про конгресову працю. Крім рубрики: "Довкола 2–го ПК", видавано від листопада 1966 до грудня 1967 р. окремий додаток: "Сторінка Край–Кок–ЗСА"(9 чисел), в накладі 1200 й її розсыпало на всі знані адреси УСП і УПС в світі.

Є. ПРАЦІ ІНШИХ ПЛАСТОВИХ УСТАНОВ

52. Треба відмітити, що продовж п'ять років в тривання ПКД (1965–1970) Крайові

загальні, сеніорські чи старшопластунські з'їзди та курінні ради мали доповіді й дискусії, а то й розпрацьовували конгресову тематику. Ці праці не тільки використовувано в досліджуваннях ГК–ПКД, але, що важніше, вони поширювали розуміння дослідної праці й витворювали бажані настрої для дії конгресу серед широкого загалу пластиунства та взагалі серед української спільноти.

53. На окрему згадку заслуговує ініціатива пластунів–лікарів, які оформилися під проводом сен. Миколи Грушевича, як "Лікарська Комісія ПКД" на Перший Сесії ПКД в Олбані в грудні 1966. Тоді теж схвалили "Резолюції в здоровельних справах" в 5 пунктах, які ІУ. Збори КУПО затвердили (див. Пл. Шлях ч. 2(13), Торонто 1967, ст.7).

Лікарська комісія відбула ше два засідання: 28 травня 1967 на Союзі всі й 2 вересня 1968 на Писаному Камені біля Клівленду. Разом заслухано й обговорено 9 доповідей б-ъох прелегентів. Комісія не вспіла зібрати і видати доповіді друком, ані, як така, не передала окремих сuggестій до Крайової чи Головної Комісії – ПКД.

Участь в працях Лікарської Комісії брали такі пластиуни: Остап Баран, Орест Гаврилюк, Микола Грушевич, Володимир Іванович, Теодозій Крупа, Юрій Кузич Богданна Салабан, Теодозій Самотулка, Юрій Тершаковець, Олександер Черник, та лікарі Михайло Сайкевич і Євген Стецьків.

54. Наприкінці годиться згадати, що в цьому зіставленню дії, що його названо "Хронікою", – не вся робота зареєстрована, що була пророблена й не всі теж імена згадані, що їх треба би згадати.

Завданням "Хроніки" було дати уяву про хід праць Конгресу та замаркувати в цих 54 пунктах – по змозі без решти – важніші події.

Нью Йорк, 31 липня 1970 р.

зібраав Атанас Мілянич

ЗВІТИ

тідкомісії

ЗВІТ ДІЮЧОГО ГОЛОВИ ГОЛОВНОЇ КОМІСІЇ ПКД

(Міркування на маргінесі переведено праці ГК-ПКД.)

Про пророблену працю Конгресу говорить книжка, яку й передаємо в руки зацікавленого читача.

Про труднощі праці, недоліки структури Конгресу, неповний, обраний на IV Зборах КУПО, склад Головної Комісії та про нерозуміння властивого значення Конгресу великим числом, навіть провідних пластунів, згадуємо коротко в Хроніці. Воно все дійсне, але не суттєве. Саме всі ці непригожі умовини доказують, ще раз, якою щасливою й цінною була ухвала відбути Конгрес.

Першим завданням Г.К. було скомплектування її складу, щоб могти успішно діяти. Це завдання не було легке й треба було зужити чимало часу й енергії на це, щоб створити групу пластунів, які були б згідні гармонійно співпрацювати зі собою, щоб довести зачате діло до кінця. Внутрішньо-пластові труднощі не дали змоги сформувати Г. К. згідно з пляном Зборів-КУПО, яка повинна була включити представників усіх крайових комісій до дії Головної Комісії.

Коли мова про форму праці, я, як діючий голова, вибрав форму семінарів. Мотиви, які промовляли за цією формою праці, були різні. По-перше, семінарна метода була проста, менше скомплікована в порівненні до інших проектованих для перевірки основ пластування.

По-друге, з уваги на велику розбіжність думок провідних пластунів у пластових справах, що могло б загрожувати одності Пласти, я думав, що шляхом семінарної методи з участю цих самих учасників, можна буде одностайнити наші розбіжні погляди на ряд пластових питань і згодом оформити пластове ядро для дальнішої успішної праці в Пласті.

По-третє, семінарна метода створювала можливості для легшої мобілізації пластових сил, головно професійних, які допомогли б розробити базу для наукового обоснування пластиування в сучасну пору.

Дійсність виявила, що міркування були правильні. Вправді, не вдалося вповні виявити й оформити ядра пластунів і пластунок, що були б добре кваліфіковані для праці в Пласті в нових умовах і серед нових світових течій, але все ж таки виявлено немало молодих пластових імен, які мають багато чого сказати. Вони ділилися з нами своїм фаховим знанням і модерним досвідом (див. "Бібліографія"). І, напевно, на майбутнє не залишать свого зацікавлення та продовжуватимуть роздумувати, як свій досвід застосувати у пластовій праці.

Сама праця проходила, так в Головній Комісії, як і в Підкомісіях і на Семінарах, задовільно. Ряд питань, зокрема пов'язаних з визначенням мети Пласти, були предметом дискусій на сходинах ГК. Ці розмови були, незвичайно, продуктивні.

Якщо йде про Семінарі, то скоро виявилось, що вони успішніші, якщо друковані доповіді можна роздати учасникам, бодай на початку Семінаря, якщо не післати наперед поштою. Тоді дискусія була цікавіша, а нераз слово в дискусії можна було брати, як корреферат.

Тут, не від речі мабуть буде підкреслити факт, що не тільки поза конгресовою дією, але навіть на Семінарах, частина учасників – очевидно, не розуміючи суті конгресових праць, – вимагала практичних розв'язок їхніх актуальних проблем на місцях. Вони з трудністю погоджувалися, коли ми звертали їхню увагу, що не можна давати задовільних практичних розв'язок, без попередніх теоретичних студій.

Проблеми, які ми розглядали, були в багатьох випадках, нові й відповідної літератури, яку можна було б примінити до наших умовин, ми ні з мали. Ми її творили. Врешті, Головна Комісія не вважала себе компетентною впроваджувати якінебудь новини чи зміни в пластовій практиці без попереднього затвердження їх Зборами КУПО.

Конгресові праці мали проходити трьома етапами. Перший – це аналіза пластових заложень та перевірка їхнього примінення в практиці. Другий етап – мав оформити висновки нашої аналізи, в формі практичних рекомендацій. На третьому етапі – ми маємо застановитися, як ці практичні рекомендації застосувати.

Два перші етапи пророблені повністю – дарма що не всі справи простудійовано й деякі з них рекомендуємо до дальших студій.

Третій етап перед нами. Вірю, що ми здібні витягнути відповідні висновки з проробленої праці.

Теодозій Самотулка.

ІДЕОЛОГІЧНА

ЗВІТ ІДЕОЛОГІЧНОЇ ПІДКОМІСІЇ ПКД

I. ІСТОРІЯ.

1. Ідеологічна Підкомісія, основана ще в березні 1966, як одна з чотирьох Підкомісій тодішньої Головної Програмової Комісії ПКД. Після Першої Сесії в грудні 1966, Підкомісія ввійшла до Головної Комісії ПКД, як частина її. В такому характері існувала до закінчення праць Конгресу.

II. ПРОГРАМА І ПРАЦЯ

2. До часу Першої Сесії, Підкомісія намічувала й устійнювала проблематику Пласти в ідеологічній ділянці й частинно її передискутовувала на засіданнях. У висліді проголошено в "Листку 2-го Пластового Конгресу" (ч.2. Нью Йорк, вересень 1966, ст. 3) намічені "Теми Ідеологічної Підкомісії".

Згідно тоді прийнятого плану праці, Підкомісія перевела ширшу переписку, щоб приєднати співробітників, для опрацювання поодиноких тем. Хоч відгук не був надто живий – всеж таки почали появлятися статті на пропованих темах в "Пл. Шляху" й в загальній українській пресі.

3. Після Першої Сесії – Головна Комісія ПКД всю увагу звернула на опрацювання тем Ідеологічної Підкомісії, бо від їх розв'язки залежали, в більшості праці інших Підкомісій, зокрема, Підкомісії Довкілля.

4. Зревідовано програму Підкомісії та передано досліджування деяких питань до Підкомісії Довкілля, або відложене до майбутнього розглядання даних проблем Підкомісією Методики.

Праця Ідеологічної Комісії зосередилася, дуже інтензивно, біля справ, які випливають з трьох головних обов'язків та Пластового Закону. Розглядано питання назви, устійнення мети Пласти і т. д. Брано до уваги всі, нераз дуже контроверсійні, пропозиції, вислухано думок і молодших і старших.

5. Питання Ідеологічної Підкомісії обговорювано вже на I. Семінарі ("Ідеологія як життєва конечність" – ст. пл. Оксана Драган – лив. розділ "Хроніка" під "Семінарі", також розділ Бібліографія). II Семінар був в цілості присвячений проблемам Підкомісії. На III Семінарі був окремий панель на тему "Пластового Закону" та основна доповідь Теодозія Крупи про "Вирошування характерів та оформлення пластового світосприймання".

Заходами та з рамені Підкомісії, відбулася прилюдна доповіль сен. Володимира Янева (Франція) в січні 1968 в Нью Йорку на тему : "Настрої й реагування пластової молоді у 20–тих роках на Рідних Землях."

6. На VIII. Семінарі, в червні 1970 р., відбуто окремі дискусії з іншими Підкомісіями, зокрема Підкомісією Довкілля, для узгіднення пропонованих рекомендацій.

7. Члени Підкомісії можуть, з вдоволенням, предложить Кінцевій Сесії ПКД вислід досліджені, який вказує, що для дальній успішної праці Пласти, не треба вводити жодних зasadничих змін в ідеологічних заложеннях Пласти.

III. ОСОБОВИЙ СКЛАД ПІДКОМІСІЇ

8. Головою Підкомісії, перед і після Першої Сесії Конгресу, була сен. Ганна Коренець, Членами перед Першою Сесією були: ст. пл. Оксана Драган, Оксана Кузинин, Іван Мигул і Марта Пеленська та сен. Теодосій Крупа, Христина Ференцевич та Леся Храплива.

З них, після короткої співпраці із-за студій чи виїзду, відійшли Оксана Кузинин, Іван Мигул і Марта Пеленська.

9. Після Першої Сесії, до давніх членів – Оксани Драган (взяла відпустку продовж 1969 року, із-за службового виїзду), Теодосія Крупи, Христини Ференцевич та Лесі Храпливої – кооптовано ст. пл. Світляну Луцьку та сен. Наталію Макаревич. Сен. Юрій Старосольський співпрацював кореспонденційно. Видайну участь в працях Підкомісії брав діючий голова ГК, сен. Теодозій Самотулка, зокрема, продовж 1967 і 1968 р.

IV. БІБЛІОГРАФІЯ

За бібліографією слід дивитись в розділі "Бібліографія" цієї книжки, зокрема, відділи 1, 2 і 5.

Нюарк, 28 липня 1970

Ганна Коренець

Голова Ідеологічної Підкомісії



ЗВІТ

ІЗ ДІЯЛЬНОСТИ ПІДКОМІСІЇ ДОВКІЛЛЯ ГК ПКД

I. ІСТОРІЯ

1. ПЕРШИЙ ПЕРІОД: До Першої Сесії ПКД. Підкомісія Довкілля створилась із заінтересованих членів Програмової Комісії Конгресу весною (березень) 1966. Головою підкомісії була пл.сен. Ольга Кузьмович, а членами Лариса Онишкевич, Ю. Купчинський, Атанас Мілянич, Я.Лешко. Праця переважно відбувалась спільно цілою Програмовою Комісією. Головним завданням підкомісії було, зібрати й опрацювати ряд статей і доповідей–рефератів, з яких найважніші були призначенні на Першу Сесію Конгресу. Тематика, якою займалась підкомісія, поділена була на 11 обширних тем, які пізніше стали підставою розроблення проблематики довкілля Пласти (див. Пл. Шлях, ч. 1.).

ПЕРША СЕСІЯ ПКД: Довкілля Пласти стало основною тематикою доповідей і панелі на Першій Сесії Конгресу в Албані 30. XII.66 – 1.I.67. Основну доповідь виголосив пл.сен. Атанас Фіголь на тему: "Проблеми дії та розвитку Пластової Організації в Діяспорі". Крім того, була обширна панель на тему: "Вплив довкілля на світогляд в психології, педагогії, і тд." Учасники: О.Репетило, Вол. Ісаїв, Т.Самотулка, о.Л.Гузар, Я.Гарасимів та І.Винницька. Наспільні також численні статті із різних країн поселення (США, Канада, Аргентіна, Великобританія, Австралія), в яких пластуни описали специфічні умовини праці Пласти в довкіллі тих країн. Конгрес виніс зasadничі резолюції в справах довкілля. (Рекомендація ч. 1 і ч.2)

2. ДРУГИЙ ПЕРІОД: Після Сесії Конгресу підкомісію і надальше очолювала пл.сен. О.Кузьмович. Дня 1.травня 1967 р. головство перебрав ст.пл. Ярослав Гарасимів. Він зложив майже зовсім новий склад підкомісії, із сталим осідком в околиці Принстону, Н.Дж. Шіллю комісії було перевести ряд запитників та інші потрібні досліди, щоб дослідити проблематику довкілля. До комісії ввійшли: Н.Хитра, Я. Турко, Л.Онишкевич, Л.Онишкевич, С.Геврик, Т.Геврик,

ІІ.Вересюк, Я.Солак, Н.Скочиляс, Р.Навлюк, О.Буцик Р.Скочиляс, Н.Гафткович. Від 12.VII.67 підкомісія проводила ряд сходин в Нью Йорку і в Принстоні. Крім того вдавано листок зв'язку "Віл вуха до вуха". На сходини регулярно запрошувають різних експертів-знавців (Пр.Шимбалістий, проф.Нагірний, Пр.Самотулка та інші). Зложене і переведено ряд анкет-запитників. Поодинокі члени перевели різні досліди й розшуки літератури на різні теми, пов'язані із проблематикою довкілля.

Послідна праця підкомісії закінчилася із зимию 1968. В цей час зреагував голова підкомісії, ст.пл.Ярослав Гарасимін, відійшов до Устроєвої підкомісії.

3. ТРЕТИЙ ПЕРІОД: Протягом 1968-го року і 1969-го року (до літа) праця Підкомісії Довкілля була здержана, бо головні завдання було виконано. З кінцем 1969-го року було відновлено діяльність під проводом нового голови підкомісії, пл.сен.Любомира Онишкевича. Відновлено "Віл вуха до вуха"; відбуто кілька сходин, також складено ряд рекомендацій на другу сесію конга-на основі зібраних перед тим матеріалів.

Нижче подаємо короткий огляд різних аспектів діяльності підкомісії:

ІІ. ДІЯЛЬНІСТЬ

1. СЕМІНАРИ. Підкомісія допомагає підготовити перші два семінари, на яких представлено, такі праці на теми довкілля: І.Головінського, Б.Шимбалістого, Я.Гарасимова, Т.Самотулки, Л.Храпливої, О.Кузьмович, Г.Коренець і подруги Л.Храпливої. На пізніших семінарах представлено ще доповіді О.Кульчицького, А.Мілянича та В.Ісаєва.

2. ПЕРША СЕСІЯ КОНГРЕСУ. Як зазначено вище, про довкілля Пласту було виголошено ряд доповідей, на панелі "Вплив довкілля на світогляд та виховання української людини", під час першої сесії Конгресу. Ці доповіді, як теж більшість доповідей із перших семінарів були поміщені у "Пластовому Шляху" /див. бібліографію/.

3. ЗАПИТНИКИ І АНКЕТИ. Комісія заплянувала, уложила й перевела такі анкети: а) запитник до юнацтва (переведено в Клівленді, Шікаго, Дітройті і інших осередках), б) запитник до УСІІ (переведено на з'їзді УСП), в) запитник УСП і УПС (переведено за допомогою газетки "Слово"), г) запитник про товариські відносини з українцями і не-українцями (переведено на МПЗ), г) особистий інтерв'ю-запитник про цілі Пласту (переведений із членами ГПБ і КПС в США – на тасьмах і на папері, два різні опитники), д) інтерв'ю зі старшим пластунством і старшим юнацтвом про потребу вживання української мови (на тасьмах магнетофону), е) анкета для порівнання активних і неактивних членів Пласту (переведена писемно), є) запитник для юнаків Лісової Школи

(перевелено Ю.Крижанівським). Ці запитники є переважно почислени, деякі оформлені і т.д., але поки що майже ще не були публіковані (за малими виїмками). Однаке вони служили нам матеріалами для праці внутрі підкомісії.

4. ГАЗЕТКА. Підкомісія видавала і видає листок зв'язку "Від вуха до вуха", який служив нам за найважливіший спосіб комунікації поміж розкиненими членами. Дотепер з'явилось 10 чисел.

5. ІІІІІ ПРАЦІ. Поодинокі члени підкомісії займалися опрацюванням різних тем: товариські відносини пластунів, мішані подружжя, вживання української мови в Канаді, пластова видавнича діяльність, потреба пізнати українську науку і техніку, літературу для виховників, модель організації Пласти (симульовано на комп'ютері), тощо. Деякі з цих праць були завершені і позаглиблені друком. Крім того часто відбувалися сходини, де аналізовано проблеми і довкілля, запрошується експертів на гутірки-дискусії, а членам підкомісії була постійна участь у працях штабів комісії. Підготовано ряд конкретних рекомендацій на другу сесію конгресу.

ІІІ. ОСОБОВИЙ СКЛАД ПІДКОМІСІЇ

(під час пору)

Голова підкомісії – сен. Любомир Онишкевич, секретар – сен. Яриса Онишкевич; члени: ст.п.л. Наталя Хитра, сен-и: Ярослав Гарасимів, Софія Геврик, Тит Геврик, Юліян Крижанівський (зрезигнував весною 1970); співробітниця – сен. Морта Тарнавська.

ІV. БІБЛІОГРАФІЯ

За бібліографією в українській мові слід шукати в розділі: "Бібліографії", зокрема, в підрозділах: "Теми Пілкомісії Повітря", як теж "Теми про стан пластової організації".

Крім цього, Пілкомісія користувалась такими чужомовними працями:

- Beer, S. *Cybernetics and management*. New York; John Wiley & Sons, 1964.
Berrien, F. K. *General and social systems*. New Brunswick, New Jersey; Rutgers University Press, 1968.
Buckley, W. *Sociology and modern systems theory*. Chicago; Aldine Publishing Company, 1967.
Caplow, T. *Principles of organization*. New York; Jarcourt, Brace & World, Inc., 1964.
Egbert, R. I. & Cogswell, J. F. *System design for a continuous progress school; Part II. Surveillance and Detection System*. System Development Corporation, TM-1498/104/00, March, 1964.
Etzioni, A. *A sociological reader on complex organization*. New York; Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1969.

- Klir, J. & Valach, M. Cybernetic modeling. Princeton, New Jersey; D. Van Nostrand Company, Inc., 1967.
- March, J. G. (ed.) Handbook of organizations. Chicago; Rand McNally & Company, 1965.
- Thompson, J. D. (ed.) Approaches to organizational design. Pittsburgh; University of Pittsburgh Press, 1966.
- Thompson, J. D. Organization in action. New York; McGraw-Hill Book Company, 1967.

П.Л.Сен.дов. Любомир Онишкевич, СМ
голова комісії довкілля

;

ЗВІТ ПІДКОМІСІЇ МЕТОДИКИ

1. НЕРЕГЛЯД ЕТАПІВ ПРАШ.

(а) До Першої Сесії ПКД (31 грудня 1966) Підкомісію покликано до життя на засіданні Програмової Комісії ПКД, 6 березня 1966. Очолив її сен. Ярослав Рак. Офіційна назва: "Підкомісія методи і діяльності". Програму праці Підкомісії проголошено, в другому числі "Листка другого пластового Конгресу", за вересень 1966 (див. "Намічені теми", ст.4, виложені в восьми точках). Плян праці був доволі скомплікований і опирався, переловсім, на письмовій праці та письмовій дискусії ("Листок" ч.1,ст.4), які мали бути згодом друковані в Іл. Шляху.

Підкомісія залежна була тематично, від постанов і рекомендацій інших підкомісій. Пізніше рішення (вересень 1966), що в грудні 1966 р. відбудеться тільки перша сесія конгресу, й присвячена вона буде, майже виключно, тематиці Підкомісії Ловкілля. Вплинула на це те, що Підкомісія Діяльності й Методи не розгорнула праці перед Сесією.

(б) Перша сесія ПКД й після неї.

Частина доповідей Першої Сесії всежтаки порушувала тематику методики, зокрема доповіді Іроїди Винницької "Слово педагога", й Ольги Репетило "Слово пластової виховниці" (див. Бібліографія, розділ 3).

Після Сесії Підкомісія довший час не була діяльна. Головство Підкомісії, після резигнації Я. Рака, не було до осені 1968 року обсаджене. До праць Підкомісії в цьому часі, треба однаке залічити доповідь Ярослава Гарасимова на Першому Семінарі (червень 1967) "Групова динаміка – основні твердження" (наукове обґрунтування гурткової системи).

(в) Посилена праця Підкомісії.

В 1968 році (5-го жовтня) провід Підкомісії перебрав сен. Еміль Грималяк. Працю почато за зразком встановленим діючим головою Головної Комісії Т. Самотулкою, підготовлюючи окремий семінар.

Програма намічененої праці була подана до відома й передискутована на III Семінарі, 9. лис. 1968(доповідь Е.Грималяка "Пластова метода" – гл. Бібліографія , розділ 3).

На 4-тому Семінарі, 22 лютого 1969 в Нью Йорку, що був присвячений темі: "Методичні залежності Пласту", – заслухано доповіді й обговорено такі теми:

- 1) Динамічно-генетична метода праці в організованому гурті,
- 2) самовиховна метода та пластова гра,
- 3) виховники в пластовій праці та провідники (юнак, старший пластун, сеніор та не-пластуни, як виховники (подрібно – лив. в "Хроніці" – 4-ий Семінар, а також "Бібліографія", розліл 3).

Через рік (14 і 15 березня 1970) відбуто в Нью Йорку VII Семінар, на якому обговорено такі теми:

- 4) елементи та види пластових зайнять у практиці (таборування вилучено в окремий комплекс) у всіх чотирьох уладах,
- 5) спеціалізація в окремих ділянках праці (вміlostі, спорт та інші зацікавлення ("габбіс"), зокрема пристосовані до сучасних можливостей),
- 6) проблеми пластових вишколів на усіх поземах, так у виховній, як і в адміністраційній ділянках пластової праці,
- 7) проблема інструкцій, а то й вишколу батьків.

г) Недокінчена праця.

Підкомісія не вспіла прослідити, а за цим і предложить рекомендацій з таких важких ділянок:

- а) комплекс пластового таборування,
- б) статтеві питання, формування українських родин, мішані подружжя,
- в) наркотики й протидія.

Інші інші справи, які Підкомісія може пропустила, пропонуємо передати до опрацювання постійній "Лослідно-планувальній комісії" при ГПБ, створення якої підкомісія вважає конечним.

2. ПЕРСОНАЛЬНИЙ СКЛАД ПІДКОМІСІЇ

Підкомісія останньо працювала в складі: голова – сен. Еміль Грималяк, члени: ст.пл. Роксоляна Гарасимів, сен. Євстахія Гойдиш, член Пл. Пр.: А. Комаровський, сеніори: Наталка Коропецька, Ю. Крижанівський, В. Кулинич, Надя Кулинич, В. Палієнко. До більших співробітників Підкомісії слід зачислити всіх тих, що про них згадано в звіті, а позатим тих виховників, що читали доповіді на теми методики на Семінарах Головної Комісії, чи Крайових – або на інших пластових з'їздах, чи курінних радах. До співробітників Підкомісії слід зарахувати також поважну кількість коресподентів, які, головно в останньому півроці, присилали свої думки й суггестії до Підкомісії.

3. ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА

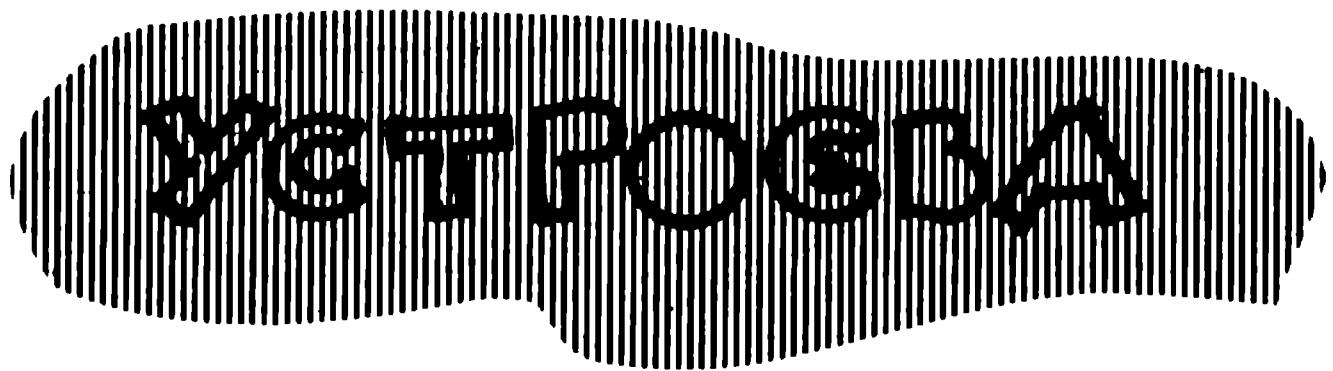
Крім матеріалів зібраних Конгресом, що про них говориться в відділі "Бібліографія", члени Підкомісії користувались чужомовними працями, яких подаємо

понижче (за абеткою авторів):

- | | |
|--------------------------------|--|
| 1. Frieda Fordham | - "An introduction to Jung's Psychology",
Pelican Books, 1953 |
| 2. Sigmund Freud | - "Das Ich und die Abwehrmechanismen" |
| 3. Friedrich Froebel | - "Ausgewählte paedagogische Schriften"
Ferdinand Schoening, 1965 |
| 4. Johann Huizinga | - "Versuch einer Bestimmung des Spielementen der
Kultur" – Band III, 1950 |
| 5. Jolan Jakobi | - "Die psychologie von C. G. Jung"
Rascher Verlag, 1940 |
| 6. Willibald Klinke | - "Pestalozzi – Worte"
Verein Gute Schriften" |
| 7. Hans Limmer | - "Ueber die Selbsterziehung" des Erziehers"
A. Henn Verlag, 1964 |
| 8. Mana Montessori | - "Spontaneous activity in education"
Robert Bentley, |
| 9. Maria Montessori | - "Ueber sie Bildung des Menschen"
Herder, 1966 |
| 10. Friedrich Schneider | - "Praxis der Selbsterziehung"
Herder, 1940– 1961 |
| : | |
| 11. Friedrich Schneider | - "Selbsterziehung in Vergangenheit und
Gegenwart" – A. Henn Verlag, 1967 |

Трентон, 12 липня 1970

Еміль Гришка



ЗВІТ УСТРОЄВОЇ ПІДКОМІСІЇ ПКД

Устроєву Підкомісію ПКД очолював спершу пл. сен. М. Раковський, а після його резигнації його заступник пл. сен. В. Савчак. Від 1 січня 1969 р. підкомісію очолив пл. сен. Я. Гарасимів, який до того часу (травень 1967 – грудень 1968) був головою Підкомісії Довкілля. Під його керівництвом в комісії працювали ще: І. Гула, Б. Павлюк, Р. Скочиляс, Р. Гарасимів. Праця підкомісії проходила в трьох фазах:

Перша фаза – від січня до червня 1969 р. Праця зосереджувалася головно над аналізою структури пластової системи, дії її поодиноких спеціалізаційних клітин, з рівночасним переглядом та частинним розпрацюванням вертикального перекрою організації. Цей етап праці був завершений п'ятим семінарем ПКД в днях 14, 15.VI. 69 в Нью Йорку з наступною тематикою: Соціологічні аспекти організації – В. Ісаїв, Устроєво-методичні аспекти роїв та гуртків у Пласті – Т. Самотулка, Структура й дія куренів в УПЮ та УСП – Р. Гарасимів, Роля куренів в УПС /питання уладу повнолітніх пластунів/ – А. Мілянич, Завдання інструктора та проблеми станиці в Пласті – Я. Лучкань, Правні та економічні аспекти організації Пласт – І. Гула, Організація Пласт як саморегулююча система – Я. Гарасимів.

Друга фаза – від червня до грудня 1969 р. Дослідження були спрямовані в першу чергу на проблеми горизонтального та частинно лятерального перекрою організації, як також до питань понадсистемного характеру. Вони були закінчені шостим семінарем ПКД в днях 6 і 7 грудня 1969 в Нью Йорку, що розглядав наступні теми: Взаємини Пласти зі світовим Скавтінгом в минулому та в майбутньому – А. Мілянич, Пласт серед інших українських молодіжних організацій /огляд і побажання/ – Р. Рогожа, Друковане слово та його місце в пластовій праці – О. Онишкевич, Організаційна система Пласти /аналіза можливих схем та вигоди піраміdalnoї схеми/ – Л. Романків, Генеза та структура вищих пластових владей – Я. Гладкий, До питання побудови українського Пласти в діаспорі – Т. Дурбак, Пластова родина /організаційна система Пласти як співдія матерініх куренів/ – А. Мілянич.

Третя фаза – від початку 1970 р. по день звіту була присвячена синтетичному усистематизуванні вислідів досліджень та оформленню рекомендацій для кінцевої сесії ПКД. Вона зосереджувалася на восьмому семінарі на Хухрівці в днях 12 до 14 червня 1970 та на засіданнях з головою ГКПКД А. Фіголем та пл. сен. О. Бойчуком, членом устроєво-статутової Комісії КУПО, 29 червня до 1 липня 1970 в Рачестер-Ганій.

Література – За точним списком праць, що їх читано на Семінарах слід шукати в відділі "Хроніка". Відділ "Бібліографія" інформує про україномовну літературу, що нею користувалась Підкомісія.

Гартфорд, дня 3 липня 1970.

*Я. Гарасимів
голова Устроєвої Підкомісії*

РЕКОМЕНДАЦІЇ ПІДКОМІСІЙ

РЕКОМЕНДАЦІЇ ІДЕОЛОГІЧНОЇ ПІДКОМІСІЇ

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 1 – 01: Ідейні заложення Пласти, з'ясовані в (а) Трьох головних обов'язках пластуна, (б) Пластовому законі, (в) Пластовому обіті, (г) Пластовому гимні, та (г) в Пластовому кличі, залишаються актуальними й незмінними на сьогодні та на майбутнє.

:

Обґрунтування : Після розглянення аргументації доповідей, статей та дискусій – Підкомісія стверджує: (1) Ідейні заложення Пласти, сформовані його Основоположником, та доповнювані й інтерпретовані в часі росту Пласти, є побудовані на християнському світогляді й ідеї вірності українській нації та її державності. (2) Пластові ідейні заложення виказали свою незмінну вартість, впродовж більш ніж пів століття дії Пласти та знаходять повне оправдання в модерних здобутках педагогії, філософії та психології, що вказує на їхню понадчасову вартість. (3) Незмінність цих ідейних заложень забезпечує тягливість пластової організації, органічну та духову єдність різних поколінь її членства в усіх обставинах дії та росту, і потверджує особливе значення традиції у виховній праці з молоддю. (4) У практичному приміненні, в українській дійсності, позначеній особливо важкими переходами та зламами, ці пластові ідейні основи виявилися завжди життєздатними, творчими та спрямованими на добро українського народу; тому їх необхідно задержати і на майбутнє, незважаючи на хоч як великі труднощі. (5) Молоде покоління пластунів, вирошене вже за межами України, вважає себе інтегральною частиною, як української спільноти так і Пластового Руху, та почуває на собі обов'язок продовжування їхнього існування та розвитку.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 1 – 02: Пласт – це організація української молоді, для патріотичного і всебічного самовиховання, а пластові сеньори згуртовані з метою допомагати їй.

Обґрунтування : Потрібно виразно підкреслити, що Пласт це організація молоді (так, як це окреслив у своїй концепції Дрот, а сьогодні цього вимагає молодь: "віддайте Пласт нам—юнакам!"); й роля сеньорату в Пласті це в основному роля пластового виховника: стояти "в тіні" й допомагати юнацтву стати повноцінними людьми.

Пояснення : (1) У повищому окреслені міститься все, що сеньорат може й повинен дати Пластові; бо йдеться про всебічну поміч, так у духово-моральній, як і право-матеріальній площинах. Дуже важлива частина сеньйорської проблематики, "лицем до громадянства", є конечним доповненням і логічним завершенням суті сеньйорату; вона заторкнута в рекомендаціях ПКД тільки частинно й вимагає дальншого розпрацювання передовсім на терені самого УПС. (2) Українською – вважаємо молодь українського роду та тих дітей мішаних подруж, що їхні батьки бажають виховувати їх українцями.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 1 – 03 : Метою Пласти є – на основах релігійної культурної та історичної спадщини українського народу – виховати повновартні, творчі одиниці, щоб вони могли стати провідними, свідомими членами української спільноти, так на Батьківщині – Україні, як і в діаспорі.

Пояснення : Основним виховним завданням Пласти є школення характеру майбутніх провідників Українського народу. Тому конечним є – покласти, рівнорядно з характером, наголос на збереження української національної ідентичності та почуття пов'язаності молоді з Україною, тимбільше, що сучасне поселення української діаспори серед іншонаціональних спільнот ставить її під сильний асиміляційний тиск.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 1 – 04: В інтерпретації первого Головного обов'язку пластиuna узгляднювати такі пункти:

- (1) Бути вірним Богові – значить жити згідно з Христовою науковою та вимогами віровизнання, до якого належить пластиун.
- (2) Бути вірним Україні – значить : а/ почуватися органічною частиною української спільноти – в Україні і в діаспорі – співвідповіальною за її добро та осягнення повної самостійності українського народу; б/ поглиблювати знання української мови та дбати про її чистоту, вживати тільки її поміж українцями; в/ активно й творчо включатися в українське культурне та громадське життя на місцях поселення та вносити в нього пластові засади; г/ слідкувати за національними та культурними процесами в Україні й використовувати кожну нагоду, щоб відвідати землю своїх предків чи батьків; г/ зберігати свою родину, як основну клітину української спільноти, на належному духовому, етичному та патріотичному рівні, плекаючи в ній українські звичаї і традиції;

активно протиставитися асиміляційним чинникам і процесам, зокрема мішаним супружам; д/ зберігаючи і плекаючи національно-етнічну ідентичність української спільноти в країні свого поселення, включатися у життя цієї країни, причиняючися до її розвитку; а своїми впливами старатися, щоб вона сприяла добру українського народу.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 1 – 05 : В процесі свого самовиховання пластун засвоює собі почуття пластової ідентичності .

Пояснення : Пластова ідентичність – це повна і активна самосвідомість пластина, його вмілість кожночасно окреслити своє становище до довкільного світу, його готовість, в потребі, включити себе в хід подій, або їх започаткувати, чи надати їм напрям найбільш доцільний зі становища пластового світогляду. Пластун, свідомий своєї пластової ідентичності, зможе встоятися проти негативних впливів довкілля, серед якого йому прийдеться жити й працювати.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 1 – 06 : Сучасні умовини життя, в скupченнях української діаспори, кажуть – звернути особливу увагу на плекання духового й фізичного здоров'я молоді.

Обґрунтування : Проблема інтерпретації 12-ої точки пластового закону, а зокрема її практично - методичного застосування в процесі самовиховання, надальше пекуче актуальна. Вона, тим більше, мусить привернати нашу увагу, що, крім алькоголю й тютону, сьогодні масово поширюється вживання інших родів наркотиків.

Пояснення : (1) Пласт і надальше мусить обстоювати єдино правильну зasadу, що виховання характеру має дати людину, яка вміє відкинути все шкідливе для її психічного чи фізичного здоров'я; тому вживання будьяких наркотиків, у юнацькому віці, в Пласті є незгідне з пластовим законом і зобов'язує виховника, застосувати відповідні для кожного випадку консеквенції. (2) Для усвідомлення молоді, про шкідливість вживання наркотиків, треба заздалегідь повести плянову акцію у співпраці з лікарями, священиками, педагогами тощо. (3) Повнолітні члени Пласти, старші пластиуни і сеньйори, в жодному випадку не повинні давати злого прикладу для молоді, тим більше стосовно вживання наркотиків, бо: "те, що ти робиш, кричить так голосно, що я нечу, що ти кажеш!" У випадку переступлення цієї засади, відповідні консеквенції – аж до виключення з Пласти – переводять компетентні пластові власти.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 1 – 07 : У справі елітарності в Пласти та зв'язаної з цим селекції членства – слід, передовсім, поширювати правильне розуміння пластової елітарності, а дальше послідовно примінювати його в практиці.

Пояснення : Пласт не робив ніколи і не робить жодної різниці поміж своїми членами (а чи кандидатами в члени) в площинах – віроісповідній, соціальної (класовій), чи освітній. Поняття елітарності в Пласті лежить виключно в площині його виховних заложень, спертих на лицарських ідеях служби Боговій Батьківщині та в ставленні високих вимог до пластунів, що стає, рівночасно засобом природнії селекції членства. Елітарність стосується, як мірило засвоєння етичних вартостей та прикмет характеру поодинокими пластунами. Щойно через них Пласт, як цілість, стає елітарною організацією.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 1 – 08 : На внесення проводу УПН пропонуємо таке звучання Новацького закону: (1) Новак молиться щоденно і говорить українською мовою з українцями; (2) Новак слухається виховників; (3) Новак додержується правил гри; (4) Новак старається бути щораз кращим.

Обґрунтування : (а) Новацька обіцянка – "Обіцяю: любити Бога й Україну, помагати іншим, слухатися Новацького закону" – охоплює ідеали й мету пластового виховання у зрозумілій для дитини-новака формі; текст її залишається незміненим. (б) Новацький закон охоплює тільки найважливіші складові елементи пластової виховної системи; його поширене доданням одної /третьої/ точки до попереднього тексту, бо гра є домінуючим компонентом у новацькому вихованні.

Пояснення : Повище доповнення виповняє прогалину, що досі існувала у відношенні до гри, як засобу до вироблювання прикмет, конечних у співпраці гурта, а дальше й суспільства.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 1 – 09 : Звернути особливу увагу на розуміння й плекання належної пластової постави, як найкращої запоруки розвитку пластового духа та здійснення у житті пластових ідейних заложень.

Обґрунтування : Пластові організації, розкинені по всьому вільному світі, вже поверх 20 років вдергають повну одність пластових ідейних заложень. Цим здобутком слід особливо дорожити. Зустрічається, однаке, серед загалу членства часто занепад а чи відсутність належної пластової постави яка вможливила б повне й успішне введення пластових зasad у життя. Тому справи постави слід видвигати на кожному кроці у пластовій праці.

Пояснення : Пластова поставка, позначена життерадісністю й оптимізмом, виявляється назовні традиційною "пластовою усмішкою" /"Усміхнися!"/. У пластила вона випливає із свідомості, що обраний шлях – правильний, із можливості, ділити з друзями радоші й труди, із вичуття краси природи та близького співжиття з нею, із бажання, зробити крашими своє більше окруження. Така поставка дозволить йому сприйняти, як позитивний виклик,

необхідність самообмежень для вироблення характеру, для свого здоров'я, чи то для добра загалу.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ПІДКОМІСІЇ ДОВКІЛЛЯ

ГРУПА ПЕРША: НАШЕ ВІДНОШЕННЯ ДО УКРАЇНИ Й УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 01: Організація Пласт прагне зберегти національно-етнічну ідентичність української спільноти поза межами України і послідовно старається розвивати цю спільноту.

Пояснення: Це загальне ствердження, яке означує наше засадниче становище в національних справах: Пласт безкомпромісово український, виховує молодь в дусі національної приналежності до українського народу, є частиною української етнічної групи в діаспорі, і є активною частиною української спільноти в країнах поселення. Ця точка повторює, в більш уточненій формі, першу резолюцію Першої Сесії ПКД.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 02: Організація Пласт займається виробленням характеру, світогляду та української ідентичності в молоді, вважаючи що лише чесні й характерні та провідні одиниці можуть бути корисними членами своєї спільноти.

Обґрунтування: Головним завданням Пласти, від його основання до теперішніх днів, завжди було та є виховання характеру людини: чесноти, любові до свого народу, провідницькості, тощо. Виховати людей з такими притаманностями було ціллю і Байден-Павла, засновника скавтінгу, і Дрота та других засновників Пласти. Вони вірили, що лише люди з тими притаманностями можуть принести користь своєму народові. Довга і світла історія Пласти показала, що це основне заложення було правильне; нажаль під натиском проблем денационалізації в діаспорі, пластові виховники нераз забувають цю засадничу мету Пла-

сту і концентруються, виключно, на праці для задержання ідентичності українця. А це не досить. Нам треба не лише свідомих українців, але чесних і характерних, патріотичних українців.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 03: Пласт плекає активно українську культуру й будує на ній свою виховну програму.

Пояснення: Слід підкреслити, що культура українського народу лягла в основу пластового виховання. Глибокий патріотизм людини може випливати лише із глибокого розуміння та емоційної ідентифікації даної особи із культурними здобутками свого народу. Інакше, цей патріотизм може бути порожній, без змісту.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 04: Зasadникою вимогою приналежності до Українського Пласти є володіння українською мовою та її вживання. Всі пластові заняття провадяться виключно в українській мові.

Обґрунтування: На основі студій конгресової комісії ми прийшли до висновку, що не можливо було б на пластових заняттях вживати іншої мови, крім української. На те є багато причин: емоційна – тільки вживання української мови можна виробити в дитини належну близькість і почуття спільноті з українським народом і українською культурою. Без тієї мови – знання про Україну буде відірване, далеке, чуже. Практика – лише в українській мові можна знайти українознавчі підручники й інші матеріали. Практика показує, що незнання української мови майже завжди веде до денаціоналізації. Очевидно, щоб могти проводити заняття в українській мові, діти мусять добре знати що мову, ще доки прийдуть до Пласти. Ми не маємо змоги і неповинні переводити мовних курсів, щоб навчити тих, які мови не опанували. Діти, які не говорять по-українському, стають на сходинах, чи таборах, претекстом для інших дітей, теж не вживати української мови в розмовах. Це дуже деморалізує молодь. Тому ми мусимо твердо стояти на засаді, що дитина мусить опанувати українську мову, ще перед прийняттям до Пласти. Це завдання батьків і шкіл українознавства.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 05: Пласт уважає Україну за невичерпне джерело української культури. Тому, щоб вдергати українську свідомість поміж пластунами, пластовий виховник повинен бути завжди ознайомлений із подіями і станом у сучасній Україні.

Пояснення: Ми не смімо ні на момент забути, що ми є частиною велико-го українського народу, якого більшість живе на прадідівських українських землях. Хоч наш народ тепер невільний, все ж таки ми маємо обов'язок трима-ти стялий духовий зв'язок із ним. Головно, виховники повинні бути постійно докладно познайомлені із сучасним станом і подіями в Україні, а також із най-новішими здобутками української культури.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 06: Пласт стверджує, що родина є підставою і найважливішим чинником у морально–релігійному і національно–етніч-ному вихованні дитини. Тому слід присвятити більше уваги на співпра-цю із батьками нашої молоді, як теж на підготовання до цього важкого завдання молодих подруж.

Пояснення: Пласт лише доповнює виховання дитини, – найважливіше ви-ховання та систему вартостей кожна дитина виносить з хати. Пласт, до певної міри, підтримує зв'язок із батьками нашої молоді через Пластдрият. Але це не завжди вистарчальне. Треба більше активно впливати на батьків: давати їм доповіді, матеріали, тощо. Потрібно розпочати також систему інструкцій (го-ловно в старшому пластунстві) для молодих людей, які незабаром стануть батьками нових українських дітей. Це повинно бути частиною пластової про-грами для того віку.

ГРУПА 2. НАШЕ ВІДНОШЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ В ДІЯСПОРІ

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 07: Україна – це ціла українська спільнота, по-селена на прадідній землі – Україні та поза її межами; це зокрема її культура, мова, церква та інші духові й матеріальні надбання, здобуті впродовж довгих століть існування українського народу.

Пояснення: Ця рекомендація подає зasadничу дефініцію поняття „Украї-на”, який пластун має бути вірний, згідно з першим головним пластовим обо-в'язком. Згідно з цією дефініцією, Україна, це не географічне, чи політичне поняття, а радше етнічно-культурне; зокрема, ця дефініція включає в поняття „Україна” що частину українського народу, яка живе в діаспорі – від Сибіру по Австралію. Натиск є на культурні надбання, мову, духові вартості.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 08: Пласт є інтегральною частиною української спільноти в країнах її поселення, стоїть на службі цієї спільноти, виховуючи молоде покоління, і тому в свою чергу ставить різні вимоги до цієї спільноти.

П о я с н е н н я: Ця рекомендація дефініює відношення Пласту до української спільноти: не „Пласт для Пласту”, а „Пласт на службі української громади”. Ми часто забуваємо це самозрозуміле твердження; ми забуваємо, що Пласт існує лише і виключно на те, щоб виховувати молодь, яка була б корисною для українського народу, чи – в теперішніх умовинах – для української громади в діаспорі, а через неї для цілого українського народу. Виховуючи молодь, Пласт сповняє одну з найважливіших функцій в українському суспільстві; тому маємо право ставити певні вимоги до цієї нашої суспільності, щоб могти й на дальнє провадити свою працю. Зокрема вимагаємо від суспільства, щоб воно не втягало нашу молодь, чи нашу організацію в той чи інший політичний, чи конфесійний табір, а щоб зрозуміло, що Пласт – це організація понадпартійна, міжконфесійна, загально-українська. Ми маємо право теж вимагати від батьків нашої молоді зрозуміння цілей і методів нашої пластової програми.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 09: Пласт звертається до всього українського суспільства в діаспорі, а зокрема до українських церков, політичних середовищ, громадського сектора та всіх українських організацій з проханням зрозуміння, співпраці та допомоги у здійснюванні завдань Пласту.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 09а: Пласт інформує українську громаду про свою діяльність і проблематику через українську пресу, радіопередачі, тощо.

П о я с н е н н я: Без допомоги українського суспільства Пласт не міг би існувати. Тому звертаємося із проханням до всіх клітин нашого зорганізованого життя: допомагати нам в нашій важкій праці, бо ж ми працюємо на те, щоб зорганізоване українське життя могло продовжуватись і в наступних поколіннях. Але ми теж здаємо собі справу з того, що українське суспільство не може з нами співпрацювати, якщо постійно не є поінформоване про наш стан і проблеми. Тому накладаємо обов'язок на пластові проводи: не замикатися в „пластовому гетті”, а кожночасно старатися інформувати про Пласт і його працю українську суспільність, зокрема через українську пресу.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 10: Пласт вважає науку українознавства за одні з основних вимог у приналежності до Пласту. Тому Пласт підтримує і допомагає при організації шкіл українознавства, хоч сам не займається переведенням таких курсів, і співпрацює в цих справах із координаційним сектором в українській громаді, зокрема при СКВУ.

Пояснення: Пласт має свою точно окреслену мету, але він не є школою українознавства. Він радше доповнює працю таких українських шкіл, співпрацює з ними і дуже строго вимагає від своїх дітей, щоб вони ходили до тих шкіл. Пласт виховує характер дитини, а школа українознавства розвиває її український патріотизм. Це – дві паралельні цілі; треба вважати, щоб ці дві організації не входили собі в компетенції, а навпаки, щоб якнайтісніше співпрацювали між собою. Пласт не може охопити всієї української дітвори, а тільки частину її. Зокрема ми ставимо, як передумови приналежності до Пласту, вимогу знання української мови і наук про Україну. Щоб молодь могла відповісти цим вимогам, ми накладаємо на неї обов'язок відвідувати школи українознавства. Але, якщо десь такі школи якслід не є наладнані, Пласт може й повинен допомагати, чи навіть взяти ініціативу та зорганізувати такі школи. Взагалі, Пласт має обов'язок допомагати українському шкільництву.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 11: Пласт на кожному кроці старається ввести єдність в українську спільноту в діяспорі, зокрема, простягає руку дружби до інших молодечих і студенських українських організацій, і старається тісно співпрацювати з ними, прямуючи до спільної мети – виховання української молоді.

Пояснення: Від самого початку свого існування Пласт поставив собі завдання: ввести в українську спільноту єдність, толерантність, вирозумілість, почуття „чесної гри”; тих прикмет так дуже нам завжди потрібно. Зокрема тепер, в умовах діяспори та численних розколів в українській громаді, в секторах конфесійному і політичному. Пласт має історичне покликання працювати для введення в нашу спільноту *єдності* й *братьства*. Ми повинні працювати тут і, як поодинокі особи, і як організація. Зокрема, щоб не бути голословними, а дати приклад українській громаді, ми мусимо нав'язати якнайтісніші вузли дружби із всіми іншими українськими молодечими організаціями.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 12: Пласт є свідомий того, що велика частина української молоді не є охоплена ніякими молодечими організаціями. Тому закликає інші українські організації й координаційні центри притягнути до українського суспільного життя якнайширші кола української молоді. В тій праці Пласт їм активно допомагає.

Пояснення: Більше, як половина молоді, українського походження, зокрема, та молодь в діаспорі, яка не володіє добре українською мовою, не є охоплена ніякими українськими організаціями. Це велика втрата; через те ми чисельно маліємо з покоління в покоління, а багато розумних і корисних людей, навіть світової слави, є втрачені для України. Пласт не є всілі охопити всю молодь; в нас немає на те виховників. Але з другої сторони ми не сміємо вміти собі від цього рук і сказати, що „наша хата скраю”. Пласт в минулому спричинився до розбудови інших молодечих організацій, мусить робити це й в майбутньому, допомагаючи в розбудові сітки відповідних українських установ, які охопили б якнайширші круги молоді українського походження. Зокрема, поодинокі пластові сеньйори і старші пластуни, активні в українському громадському житті, повинні подбати, щоб різні українські установи зайнялись цією справою.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 13: Пласт є міжконфесійною організацією, але світоглядово спирається на християнських засадах, і тому закликає своїх членів до активного практикування релігії чи віровизнання свого обряду. Пласт, як організація, піддержує й допомагає тим церквам, що провадять свою працю в українському дусі.

Обґрунтування: „Пластун є вірний Богові і Україні”; ми часто заохочуємо, навіть вимагаємо від своїх членів живої участі в релігійному житті. Однаке, українці є принадлежні до різних віровизнань, а *Пласт є загально-український*, тому він не може бути *ні католицький, ні православний, ні протестанський*, а дійсно між-конфесійний, з толерантністю і вирозумінням до віровизнання кожного нашого члена. Не сміємо фаворизувати одну чи другу конфесію, бо тоді Пласт став би організацією лише частини нашого народу.

Пласт, як організація, старається допомагати в праці українських церков. Але такі церкви є різні, не всі є насправді українськими, бо ж не всі працюють для збереження почуття української етнічної принадлежності поміж своїми парафіянами. Ми не забороняємо нашим членам належати до тієї церкви, до якої вони бажають – це вибір кожного члена. Але, як організація, ми допомагаємо лише тим церквам, які є насправді українські – тільки така розв'язка є згідна з духом першого обов'язку пластуна: „бути вірним Богові і Україні”.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 14: Пласт стоїть на суверінізмі, понадпартийності. Молодь УПН і УПЮ охоплена в Пласті не сміє брати участі в партійному житті. Повнолітніх членів Пласти, заангажованих політично, закликаємо вводити принципи єдності, толерантності й співпраці в організаціях, до яких вони належать. Пластуни є незалежні від політичних впливів у своєму відношенні до Пласти і в своїй пластовій діяльності.

яльності; згідно із давніми пластовими традиціями – не побажано, щоб одиниці займали, рівночасно, ключеві позиції в Пласті і в політичних угрупованнях.

О б г р у н т о в а н н я: Ця рекомендація підкреслює традиційну пластову понадпартийність. Ми вважаємо, що новаки Йюнаки є ще замолоді, щоб брати участь у партійнім житті. Вони ще не мають своєї власної думки, а звичайно підпадають під вплив індоктринації, яка залишає їх односторонніми, в їхнім підході до політичних проблем, на ціле життя. Зате дорослі члени Пласти можуть і повинні брати участь в усіх аспектах українського громадського життя, отже і в політичному. Там вони повинні вводити ті принципи толерантності і загально-українського патріотизму, які набули під час виховання в Пласти. Однаке Пласт, як організація, не сміє бути під впливом однієї якоїсь партії, чи угруповання, бо тоді він став би організацією лише частини української молоді, а не загально-українською. Треба дуже вважати, щоб українське суспільство не ідентифікувало пластової організації, чи якоїсь її частини, із якою-небудь українською політичною партією, чи контроверсійним угрупуванням. Тому ми не повинні ангажувати на ключеві становища в Пласти осіб, знаних в українському суспільстві, як провідників тієї, чи іншої української партії, чи груп. Така подвійна ключева праця принесла б Пластові лише шкоду, навіть, якщо б дана особа скрупульянтно старалася ці дві функції відмежувати. Тому, що ця справа часом є релятивна, залишаємо її вирішення пластовому сумлінню заторкнених осіб, у кожному випадку.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 15: Апелюємо до всіх старших пластунів і сеньорів-активно працювати в українському суспільстві та українських установах та організаціях.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 15а: Пласт доручає і зобов'язує всіх пластунів, які працюють в українських церквах, школах та інших установах і організаціях, активно діяти в них і вживати свого впливу для того, щоб ці організації пляново працювали для збереження української етнічної ідентичності, зокрема серед молоді.

П о я с н е н н я: Ця рекомендація закликає дорослих членів Пласти більш активно включатися в українське громадсько-суспільне життя (поза партійним і політичним). Це самозрозуміла вимога: ми виховуємо молодь для служби українській громаді, а не на те, щоб вона обмежувалась в своїй праці лише в Пласти. Однаке, нажаль, пластові проводи не завжди пам'ятають цю аксіому і в своїх пошуках за виховниками – ставляться неприхильно до праці своїх дорослих членів в українських організаціях, поза Пластом. В своїй праці в суспільстві, пластуни повинні старатись переконати українську громаду в потребі

більше активної праці – над збереженням української етнічної ідентичності. Часто наші церкви, установи й організації не здають собі справи з того, що – якщо не буде постійного припливу свідомої української молоді, то скоро не стане і тих українських церков і організацій. Збереження української молоді є, не тільки завданням Пласти, але й всієї української спільноти.

ГРУПА 3. НАШЕ ВІДНОШЕННЯ ДО ПРОБЛЕМ ДЕНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 16: Стверджуємо, що денационалізація молоді є однією з найповажніших загроз, для розвитку нашого суспільства в діаспорі. Явишам денационалізації Пласт мусить пляново протидіяти, працюючи спільно з українською родиною, школами, церквами, центральними українськими установами та цілою українською громадою.

Пояснення: Підкреслюємо важність проблеми денационалізації. Більшість праці підкомісії довкілля при ГКПКД присвячено цій справі; зібрано багато матеріалу, продискутовано багато важких думок. Однаке, це проблема така важка, складна і підставова, що важко говорити тут про будь-яку остаточну розв'язку.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 17: Щоб проблему денационалізації належно проаналізувати і знайти для неї розв'язку, – потрібно створити студійне тіло, яке б цю справу відповідно прослідило; зокрема рекомендуємо прослідити цю проблему та її розв'язку в інтернаціональних групах в діаспорі.

Пояснення: Пропонуємо створити при Головній Пластовій Булаві постійно студійне тіло, яке б займалося розслідуванням проблем денационалізації етнічних меншин, зокрема української, і піддавало б пропозиції Пластові та іншим українським організаціям. До складу такої комісії слід втягнути експертів-знавців в ділянках педагогіки, соціології, психології, історії, і т. д. Побажано втягнути в цю працю поодиноких осіб та організації і з-поза Пласти. Завдання такої групи було б: прослідити історію інших /не-українських/ груп в діаспорі, зокрема підставу, чому деякі групи вдергались тисячами літ, а інші зникли; дальнє провести відповідні анкети і статистики в українських етнічних групах, в країнах поселення, і винести відповідні висновки, зібрати широку літературу на цю тему і її опрацювати; подавати свої пропозиції пластовій організації, як теж загально-українському суспільству. Створення такої групи було б надзвичайно важним вкладом Пласти для українського народу.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 18: Діти, виховані тепер в Пласті, виростають під впливом двох культур – української і країни поселення. Не слід витворювати в душі дитини конфлікту поміж двома культурами, бо це часто веде до денационалізації; навпаки треба старатися поєднати варності тих двох культур.

Пояснення: Питання „двох батьківщин” – подвійної лояльності турбувало наших виховників від давна. Практика показує, що протиставлення двох культур має дуже негативні висліди: дитина є поставлена в ситуацію, де вона мусить вибирати поміж одною або другою належністю. Дуже часто вона вибирає культуру країни поселення, а не українську. Багато кориснішим є старатися поєднати ці два впливи, розділюючи лояльність дитини на культурно-етнічну до України, і політично-державну до країни поселення. Треба собі знати справу, що наші діти, це вже не емігранти, а роджені громадяни країн поселення, члени українських етнічних груп в цих країнах. „Гура-патріотизм” до них не промовляє; зате належність до гуртка, з’єднаного спільною культурою та етнічним походженням, дає їм почуття ідентичності, збагачує їхній культурний досвід та дає їм належність і місце в групі. Ці чинники можуть протиставитись натисковій денационалізації.

:

ГРУПА 4. НАШЕ ВІДНОШЕННЯ ДО КРАЇН ПОСЕЛЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 19: Пластиуни, як горожани своїх країн поселення, беруть творчу і провідну участь у культурному, політичному та господарському житті даної країни.

Пояснення: Замкнення в своїм гетті принесе українській справі відносно малі висліди. Особи, які працюють в суспільстві країни поселення, звичайно мають багато більший вплив на політику і ставлення цієї країни до Українського народу, ніж маси. В інтересі української справи є – мати свідомих українців у всіх ділянках життя країни поселення: в уряді, політичних партіях, економічному житті, науці, мистецтві, пресі, театрі ітд. (один Падеревський зробив більше для Польщі, ніж мільйони сірих поселенців- поляків в США). Пласт повинен старатися так виховувати молодь, щоб якнайбільше одиниць-пластунів вибивалось на якнайвищі пости в своїй ділянці, яка б вона не була.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 20: У процесі поглиблення свого знання, пластуни повинні стреміти до якнайвищих наукових осягів, у своїх вибраних ділянках. Зокрема слід заохочувати старших пластунів здобувати якнайвищі академічні ступені.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 20а: Пластуни повинні всіма силами активно піддержувати можливості українознавства по різних університетах.

П о я с н е н н я: В сьогоднішньому світі знання і формальна освіта є, звичайно, ключами до впливових позицій та значення в суспільстві. Тому Пласт повинен активно заохочувати всіх своїх членів, зокрема старше юнацтво і старше пластунство, студіювати і йти якнайвище у своїх студіях. Сьогодні кожний, хто хоче – може студіювати; було б каригідним для нашої групи – що можливість не використати.

Важливо теж для розвитку вільної української науки мати приплів нових експертів в усіх ділянках знання про Україну. Пластуни, які вчаться в університетах, повинні всіми силами піддержувати можливості в українознавчих ділянках, а нашу молодь ми повинні заохочувати до студіювання тих ділянок.

:

ГРУПА 5. НАШЕ ВІДНОШЕННЯ ДО СВІТОВОГО СКАВТИНГУ.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 2 – 21: Головна Пластова Булава повинна продовжувати активні зв'язки з інтернаціональними скавтськими організаціями, як теж із поодинокими національними скавтськими групами, які знаходяться в подібній ситуації, як і Пласт.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ПІДКОМІСІЇ ·МЕТОДИКИ Й ДІЯЛЬНОСТІ

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 01: Залишити в принципі пластову методу – сперту на трьох головних елементах: гуртковій системі, ігрі й самовихованні – надальше незмінено; треба тільки поглибити й усучаснити її примінення в практиці.

Обґрунтування: Студії ПКД ствердили, що пластова метода є високо ефективною й надальше притягає молодь. Тільки – впродовж років – а/ вживання деяких елементів (наприклад щоденне „добре діло”, вечірній „іспит совісті”) занедбано, б/ знову ж деякі елементи зведені до рутини (наприклад: сходини, відправи), які, як кожна рутина; з бігом часу не притягають, й нарешті, в/ у примінюванні інших – не дотримано кроку відповідній модернізації.

Пояснення: /1/ Одним з доказів, що засоби пластової методи є життєві й доцільні, є факт, що цілий ряд установ (школи, церкви, інші молодіжні організації) впровадили й з успіхом застосовують у своїй виховно-навчальній праці поодинокі елементи пластової методи. Треба підкреслити, що вони ці елементи (наприклад – навчання у формі гри) змодернізували, користуючись найновішими здобутками техніки й можливостями зв’язку, та що вони мають в цьому суцільні успіхи. /2/ Стверджено, що немає виміни досвідом між пластовими виховниками різних станиць чи країв, відносно застосування на практиці різних елементів пластової методи; через це пропадає багато цікавих і доцільних ідей, зокрема в УПЮ.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 02: Привернути в пластовій виховній праці правильне розуміння ролі гуртка й гурткової системи, де тільки гуртки існують; там, де творення постійних пластових гуртків не можливе, старатися випрактикувати якнайбільше рівновартну підмінку гурткової системи.

Обґрунтування: Пластовий гурток є природним середовищем росту юнака, де він – у співжитті з ровесниками – творить малу суспільну клітину. Тому треба старатися зберігати пластовий гурток, як цілість, продовж юнацького періоду пластування, не розривати його що якийсь час, розділяючи членів по інших гуртках; тільки в співдії членів гуртка (інтеракція) витворюються умовини для групової динаміки.

Пояснення: В умовах ліяспори (Англія, Німеччина, Аргентіна) не завжди є можливим вести гуртки, в тому самому складі й віці, продовж бодай одного року (брак відповідного числа однолітків, великі віддалі замешкання). Побажано випробувати систему „юнаків далекого віddалення”: сходини гуртка раз у місяць, доповнення кореспонденційною методою, раз у рік гуртовий табір – сталий або мандрівний.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 03: Підкреслювати постійно – під час вишколів і в практиці – ролю й характер упорядника гуртка в бажаному напрямі.

Обґрунтування: Правдивий пластовий виховник дає завжди можливість юнакові виявити себе; він обмежує своє встрягання в акцію гуртка до мінімальних меж, щоб так вилекати зарадність, винахідливість, а передусім відповідальність пластуна–юнака, бо тільки відповідальність загартовує в юнакові мужа.

Пояснення: Йдеться тут про часто заобсервований факт, що виховник зосереджує в своїх руках не тільки ініціативу, але також і виконання цілої програми. Ініціативу треба передавати юнакам не тільки на поземі гуртка, але й на всіх інших щаблях пластової організації (курінь, станиця) й при всіх заняттях, виступах, імпрезах. Участь юнаків у громадських і загально-національних імпрезах має тим більше виховне значення, чим більше їхня програма й її переведення це – діло самих юнаків. Занадто часті виступи пластових з'єднань в пластових одностроях в імпрезах організованих непластовими силами з виховного боку негативні, їх треба обмежити. В умовах діяспори особливу увагу пластовий виховник мусить присвятити індивідуальному підходові до юнака. Він мусить пізнати не тільки його, але й його походження, вдержуючи тісний зв'язок з батьками; в цей спосіб добуті інформації використовувати для осягнення якнайспішніших вислідів виховної праці (генетичний підхід).

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 04: Використовувати модерні досягнення техніки й науки для усучення форм і змісту пластових зайнят, а зокрема гри.

Обґрунтування: Сучасна доба визначається головокружним зростанням поступу та винаходів у різних ділянках знання і життя людини. Вони автоматично притягають увагу молоді. Конечно їх застосовувати, як елементи пластової гри, чи як допоміжні середники в інших ділянках пластової методи.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 05: При складанні програм пластових сходин, чи інших видів зайнять у виховних уладах, узгляднувати вікові спроможності й пов’язані з ними психо-фізичні прикмети молоді, а зокрема поділ в юнацтві на дві вікові групи: 11 до 15 й 15 до 18 років; всі пластові програми повинні бути дбайливо продумані й всесторонньо підготовані не тільки виховником, але передовсім самими юнаками; вони вцілому і в своїх складових елементах мусуть бути спрямовані на остаточну мету: виховання української людини.

Пояснення: Програми пластових занять повинні бути: а/ різноманітними, збалансованими в своїх елементах та достосованими до зацікавлень юнацтва; б/ гутірка, не монолог, дуже корисна, але й вона не може перетяжувати програму, а тільки її гармонійно доповнити; в/ практичне пластування й заняття серед природи (теж спорт і фізичне виховання) повинні домінувати посеред усіх видів пластових зайнять, але вони мусуть мати правильний методичний підхід; г/ треба підкреслити й наголосити, досі в нас занедбані, елементи переживання (романтика, церемонія, обрядовість) та укритий елемент особистої відповідальності юнака при складанні й переведенні програми. Найкращі пластові імпрези це ті, що іх приготовляє й переводить сама пластова молодь. Участь пластової молоді в громадських імпрезах доцільна й корисна тільки тоді, коли такі імпрези є загально-національні, спонукою їх влаштування є всенаціональні річниці чи події, а їхня ціль є заздалегідь вияснена молоді, та коли вони своїм рівнем є сприємливі для неї. В сумнівних випадках рішає відповідь на питання: чи участь молоді в даній імпрезі принесе їй користь чи шкоду?

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 06: Поглибити серед виховників розуміння методи самовиховання й звернути особливу увагу, під час вишколів, на її значення, ролю і способи примінення.

Обґрунтування: Проблема самовиховання в Пласті достатньо не усвідомлена й до сьогодні, навіть, практично повністю ще не розроблена; практичні методи його примінення у виховній праці залишають ще багато чого до побажання. Тому, в цьому напрямі повинні піти особливі зусилля, щоб цю проблему вивчити та знайти середники, як застосувати самовиховання в поодиноких групах.

Пояснення: /1/ Самовиховання це – шлях досягнення гармонійної сукупності якнайкращих психічних прикмет людини та їхнього виявлення назовні. Це виявлення виростає природно з біологічних і психічно-соціальних потреб людини. /2/ Метода самовиховання є допоміжною в психо-соціальному дозріванні пластиuna шляхом: а) самопізнання /здатності аналізувати свої

дії, виправляти власними силами свої недоліки/, що веде до самовизначення /хто я? яке мое завдання?/; б) самоконтролі /свіломе гамування своїх імпульсів, бажань, гонів/, що у висліді дає самоопановану повелінку пластина у відношенні до оточення; в) само зліснення, що є внутрішньою потребою пластина виявляти себе назовні, який то „себе-вияв” унаявлюється в розвоїному процесі спільноти. /3/ Час самовиховання в Пласті: коли воно починається, та як довго воно триває? Психо-соціальне дозрівання людини є повільне і не кінчається на старшопластунському періоді. У новацтві справжнього самовиховання ще немає; спонтанна активність літей не – ще не процес самовиховання. У ранньо-юнацькому віці самовиховання ще бліде. Про нього можна вже говорити в старшому юнацтві. Воно продовжується через старшопластунський період, аж у пізньо-сенійорський вік. /4/ Узгляднувати процес формування характеру і всебічного дозрівання через особисто пережиті досвіди.

РЕКОМЕНДОЦІЯ ч. 3 – 07: Дослідно-планувальна Комісія при ГПБ повинна перебрати, як одно із перших і найважливіших завдань дальше вивчення проблеми вирошування українських поколінь у системі двох культур, наявних в поодиноких скupченнях української діаспори.

Обґрунтування: Одною з найтяжчих проблем, з якою стрічається сьогодні пластовий виховник, є питання гармонійного виховання пластина, як у системі українській, так і в надсистемі суспільства країни, його теперішнього постійного поселення.

Пояснення: Цю справу міг ПКД тільки частинно проаналізувати та оправдати. Це питання заторкує дуже суттєві пункти підкомісії довкілля; воно надзвичайно мінливе в часі й залежить від території-краю та структури українського поселення в ньому; воно вимагає, отже, постійного слідкування й вивчення. Середники для розв’язки цього питання може дати тільки солідна наукова аналіза й практичний досвід.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 08: Уважати знання і плекання української мови конечною вимогою прийняття й перебування в Пласті

Обґрунтування: „Ми, пластиуни, прагнемо зберегти національно-етнічну ідентичність української спільноти...” (начальна рекомендація першої сесії ПКД, в Албані 1966 р.). Пласт є організація, яка виразно й безкомпромісово вимагає знання і вживання української мови, як невідемної частини здійснення свого головного завдання: виховати українську людину. Властивим

ключем до цього є знання й плекання рідної мови. Тільки вона одинока може відкрити повністю скарби тисячолітньої української культури, дати можливість творити й збагачувати її.

Пояснення: Вимогу бездоганного знання української мови в Пласті слід популяризувати серед української спільноти, щоб майбутні батьки заздалегідь подбали про відповідний вишкіл дитини. Вони мають, вписуючи дітей до Пласти, підписати заяву, що їхні діти знають і будуть постійно плекати мову й вивчати українознавство.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 09: Уважати одним з перших завдань виховника в УПН і УПЮ викликати в пластунів бажання вивчати, вживати й плекати українську мову в слові і письмі.

Пояснення: Для здійснення цієї дуже складної рекомендації, треба випробувати ще цілий ряд середників і форм дії. Для прикладу: виховник мусить зрозуміти, що зачасте тільки напоминання пластунам вживати українську мову (а, чого доброго, карання за вживання іншої мови), під час пластових зайнят, не є відповідним і доцільним засобом; його треба змінити витворенням такої атмосфери в Пласті, де б пластун сам розумів і хотів придергуватися правила гри: "в Пласті говоримо і пишемо тільки по українському!"; це правило не сміє бути нарушеним, як і кожне інше правило кожної іншої гри. – Не робити українську мову предметом навчання в Пласті, але радше засобом справді цікавих зайнятий, щоб юнаки навіть не завважували, коли вони вчаться мови.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 10: До акції вживання й плекання української мови у слові й письмі – при всіх нагодах, де тільки це можливо, слід добувати співпрацю українських Церков, громадських установ, політичних груп та ширшого круга українських (теж мішаних) родин.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 11: Спонзорам Пласти, а зокрема гурткам Пластприяту, слід подбати про задовільне постачання виховникам відповідної літератури: підручників, іграшок, платівок, магнітних записів, радіомовлень та інших модерних засобів комунікації, в українській мові та з українознавчим змістом, для допомоги в їхній праці з молоддю й її батьками – для „збереження української душі”.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ч. 3 – 12: Проводи пластових організацій у світі, у всіх країнах, мають включитися активно до зорганізування потрібної

сітки добрих шкіл та кваліфікованих приватних учителів українознавства.

Пояснення: Досвід повчає, що, на жаль, деякі т. зв. „парафіяльні” чи інші українські школи не задовільняють мінімальних потреб плекання української мови й українознавства в загальному. Також місцевості, де взагалі немає шкіл українознавства. У таких випадках треба спрямувати громадську енергію і гріш на вишкіл та організацію сітки кваліфікованих приватних учителів, які стояли б до диспозиції батькам, які бажають виховувати своїх дітей в українському дусі.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 13: Переходити в Пласті поступово, але й послідовно, від користування працею працівників-добровольців, але аматорів; до таких же, але з відповідним вишколом і постійним дошколовим, – так у виховній, як і адміністраційній ділянках.

Обґрунтування: Користування недостатньо кваліфікованими силами у виховній та адміністраційній ділянках прастової праці – /1/ обнижує – – а то й викривляє – висліди праці; /2/ знеохочує до Пласти дітей, які порівнюють заняття в школі до пластової програми зайнять; /3/ творить зайві конфлікти між пластовими працівниками і батьками пластунів.

Пояснення: Ця рекомендація в жодній мірі не виключає ангажування професійних платних сил в Пласті /зокрема в центральних, крайових, чи станичних проводах/. – Навпаки: де тільки для цього існують достатні умовини, треба будувати професійний опаратор. Але, тягар виховної і адміністраційної праці в Пласті залишатиметься й надальше в руках людей, які будуть виконувати її добровільно – честигідно! – Йдеться про те, щоби цій переважаючій, бо в 99%, категорії честигідних пластових працівників запевнити можливість, а навіть обов’язок, вишколу і постійного дошколу.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 14: Доложити всіх старань, щоб Головний Реферат Вишколу при ГПБ діяв, а йому до помочі оформити Вишкільну Раду /при Дослідно-планувальній Комісії/; завданням обох є плянувати, наглядати, а в потребі й переводити вишколи.

Обґрунтування: Вишколу потрібно для всіх виховників і адміністраторів, на всіх постах, з гурткових провідників починаючи, а на керівниках найвищих організаційних і виховних клітин Пласти кінчаючи. Це є передумова для дальнього правильного ведення пластової діяльності та задержання традиційних форм і прикмет Пласти, – при рівночасній можливості примінення до кожно-

часних відмінних умовин довкілля. Такий вишкіл можна зорганізувати тільки центрально. Те саме стосується дошколу.

Пояснення: /1/ Вишкіл – це відповідь на безконечне число питань практичної дії в терені: як, коли, чому, пощо, де, чим,...?; /2/ вишкіл має виробити: (а) практичне розуміння й інтерпретацію всіх основних понять пластової системи – суть Пласти – його мета і завдання, метода, засоби, теорія виховання тощо, (б) правильне чергування вартостей і потреб, (в) узгіднення поглядів виховників і провідників на цілий ряд теоретичних і біжучих практичних проблем і справ; /3/ вишкіл мусить бути: (а) зрізничкований, не загальний, – спрямований на конкретні пости праці, а не на загальні ступені вишколу, (б) не тільки теоретичний, але й практичний, – сумлінно підготований, цікаво переведений, у відповідному середовищі й відповідною методою, (в) з приміненням методи самовиховання, щоб учасники вишколу чинно допомагали в його переведенні, (г) одностайним у всіх пластових скupченнях, затвердженим центральними пластовими органами та спиратися на друковані матеріали, (г) ділитися на дві частини – студії зібраних матеріалів та практичні вправи в приміненні тих матеріалів. Загальна директива: так як не дозволено творити нові гуртки і рої там, де немає кваліфікованих виховників, так само не можна переводити вишколів там, де немає кваліфікованих інструкторів-прелегентів.

;

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 15: Доручити рефераторі вишколу при ГПБ, оформити високоякісні редакції журналів і посібників пластової практичної праці, та подбати про їхню систематичну появу й засоби для цього.

Обґрунтування: Для пластової праці з молоддю і для вишколів необхідними є віднова й утримання вишкільних міжкрайових видань – „Вогонь Орлиної Ради”, „В дорогу з юнацтвом”, дальша систематична поява журналів „Готуйсь”, „Юнак” та для УСП, як теж видавання методичних посібників допоміжних виховних матеріалів.

Пояснення: Справи видавничі для пластової організації мають таке величезне значення, що вони є зібрани ще додатково й вичерпно в окремій, п'ятій групі рекомендацій ПКД /див. стор. 71/.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 16: Перевірити та змінити правильник Кадри Виховників так, щоб він був життєздатним і краще відзеркалював реальні потреби й можливості виховників.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 17: Присвятити більше уваги спеціалізаційній діяльності в Пласті, зокрема через розбудову й поглиблення змісту іспитів вміостей, водного й літунського пластування, мандрівних – літніх і зимових таборів.

Обґрунтування: Спеціалізація в Пласті – це не фахові студії, але аматорство-любительство, яке – добре використане – може мати велику притягаючу силу для юнаків. Однаке, завжди треба мати на увазі, що воно є тільки засобом, а не ціллю Пласти.

Пояснення: /1/ Іспити вміостей треба вважати за перший крок, перший щабель драбини, що веде до спеціалізації; їх треба усучаснювати та поширювати, додаючи інструкторські (другий ступінь), а то й ще більш заавансовані (третій ступінь) вимоги. /2/ Літунське й морське пластування слід уважати, саме, як найбільш бажаний прояв аматорства-любительства. Але уникати спеціального його підкresлювання (прим.: різними одностроями під час загальних пластових виступів), бо це перенаголошує пластунів аматорів – літунів і моряків – коштом іншого, теж не менш корисного, аматорства в Пласті, чи коштом „звичайних” пластунів. Іля обох родів треба розробити ще відповідні приписи й правильники, а зокрема докладні приписи безпеки. /3/ Перед переходом до УСІІ кожний юнак повинен відбути спеціалізаційний – мандрівний, водний, літунський, чи інший – табір.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 18: Для вдергання зовнішньої одности й організаційної подібності в цілому світі – впровадити одинаковий пластовий однострій, без відмін для спеціалізованого пластування, але узгляднюючи літній і зимовий варіант однострою.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 19: уважати адміністраційну, фінансову й господарську дію в Пласти, до якої ступнево має бути втягнений юнак, як допоміжний, але важливий, засіб на рівні з іншими елементами пластового виховання.

Обґрунтування: Пласт старається виплекати характерні одиниці з провідницьким хистом. Майбутніх керівників у різних ділянках громадського життя годі собі уявити без засвоєння – вже від зарання виховання – елементів і зasad адміністрування, господарення й фінансування.

Пояснення: Модерні суспільства не чекають сьогодні на появу провідників,

обдарованих природою великими організаційними здібностями; вони стараються їх виховати. Таке виховання сьогодні річ конечна, бо комплексність технологічної цивілізації і суспільних взаємозалежностей сучасної доби вимагає, сливе, відожної людини на її посту відповідного знання зasad керівництва (менеджмент) для активного або бодай пасивного (розуміти й виконувати) примінення. Наше суспільство в цілому і стан його зорганізованості залишаються, під цим оглядом, далеко позаду інших. Зарадити цьому, змінити такий стан можна тільки через плянове виховання керівників та цілого суспільства.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 3 – 20: Дослідно-планувальна Комісія при ГПБ простудіює під оглядом виховно-методологічним та поробить відповідні висновки з таких ділянок: а/ комплекс пластового таборування, б/ проблеми статевого дозрівання, в/ боротьба з наркотиками, г/ специфіка поодинчих виховних уладів.

Пояснення: Підкомісія методики ПКД не мала змоги повністю й задовільно вивчити повищі комплекс проблем, тому передає їх до опрацювання Дослідно-планувальній Комісії.

:

РЕКОМЕНДАЦІЇ УСТРОЄВОЇ ПІДКОМІСІЙ

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 01: Організаційну структуру Пласти треба доцільно й еластично достосовувати до кожночасних обставин і потреб організації так, щоб якнайбільше ефективно досягти здійснення основного завдання – виховати українську людину.

О б г р у н т о в а н н я: Організаційна структура завжди є тільки, засобом для здійснення головної мети. Зміни організаційної структури виправдані лише тоді, коли вони розв'язують наявні труднощі, усувають функціонування системи і тим улегшуються досягнення виховної мети. Тому організаційна структура повинна залежати від кожночасного зовнішнього і внутрішнього окруження, в якому діє Пласт, чи його частини.

П о я с н е н н я: Для здійснення повищого, пластові проводи на всіх шаблях організації повинні бути побудовані так, щоб виховні пости й чинники в тих проводах, які реалізують головну пластову мету (виховання), мали чисельну і рішальну перевагу над допоміжними чинниками, зокрема, над адміністративно-господарськими.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 02: В основному залишити по давньому – так вертикальну структуру Пласту (головні, країві, місцеві органи), як і горизонтальну (збори, рада, старшина,...) з додавненнями, чи змінами, що їх подають дальші рекомендації.

О б г р у н т о в а н н я: Досліди показали, що структура, в зasadі, правильна. Труднощі, деякі недотягнення та повільність виконності – слід виправити через:/а/ чіткішу взаємозалежність і управлення зв'язку, /б/ спрощення апарату та /в/ гнучкіше достосування дії до кожночасних умовин.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 03: Повернутися, без виїмку, до давньої взаємозалежності пластових органів у вертикальній структурі.

О б г р у н т о в а н н я: Підлеглі одиниці вибирають на зборах надрядні органи на усталений протяг часу (рік, два, чи більше) і, впродовж того часу, вповні їм /„де-факто”/, хоч не завжди „де-юре” / підлягають, так по виховній, як і адміністративній лінії.

П о я с н е н н я: Надрядні органи мають право, якщо цього треба, відкликати безпосередньо підлеглий орган та доручити його виборцям – вибрати інший, який буде краще сповідати свої обов'язки. Крайові пластові організації пра воно є вповні самостійними установами на своїй території, тим не менше вони добровільно /„де-факто”/ підпорядковуються міжкрайовій надбудові /КУПО/.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 04: Великі країві пластові організації перевірять потребу й можливості творення територіальних округ.

О б г р у н т о в а н н я: Досвід показує, що надрядна одиниця не може задовільно опікуватися й вести підлеглі клітини, якщо їх забагато, для правильного обміну інформаціями, або – вони занадто розкинені. Не головно стосується виховної праці: координація і безпосередня контроля якості вихово-вишкільної дії свого терену через: /а/ правильний вишкіл і кількість потрібних виховників, /б/ організацію та належний рівень потрібних окружних сталах і мандрівних (теж спеціалізованих) таборів, /в/ інші завдання з додержання надбудови.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 –05: Створити при ГПБ, як її окрему постійну клітину, Дослідно-планувальну Комісію Зложену з 5 осіб: керівника цієї Комісії обирають збори КУПО, а він добирає собі інших 4-ох членів. Комісія діє під постійним наглядом Начального Пластуна.

О б г р у н т о в а н н я: Це „новум”, що його пропонуємо впровадити в організаційну структуру Пласти. Йдеться тут про застосування принципу зворотного зв'язку в соціальних системах, основного принципу в т. зв. саморегулюючих системах. Головним завданням Комісії є постійне досліджування змін внутрішнього і зовнішнього довкілля пластової дії, планування на далеку мету ціlostі організації, як теж вивчення і здійснювання рекомендацій пластових Конгресів, що їх скликає ГПБ, в часі і з програмами запроектованими Комісією.. Планування переводиться трьома шляхами: /а/ інформація вдolinу (преса, виховні матеріали, пл. література, міжкрайові зустрічі тошо), /б/ інформація вгору (звітування, вістки про існуючі проблеми, слідкування за поглядами і настроями терену), /в/ опряцьовування добутих інформацій, координування їх з наявними можливостями на біжуче опрацьовування інформацій, конfrontування їх та устійловання довгореченцевих напрямних і додержень.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4–06: Пропонуємо в структурі КУПО узгляднити наступні пункти:

1. Збори КУПО вибирають свої органи: Головну Пластову Раду /ГПР/ і Головну Пластову Булаву /ГПБ/.
2. ГПР складається з:
 - а/ 6-ти членів обраних на 8 років; після перших 4-ох років уступає половина членів, що їх визначить жереб, а на їхнє місце збори обирають 3-ох нових членів на 8 років; уступаючі три члени першої зміни можуть бути переобрани наново.

б/ 3-ох членів Головної Контролі /виховної, фінансово-правної, керівництва/ вибраних на чотири роки.

в/ 3-ох членів Пластового Трибуналу вибраних на 12 років, при чому один член уступає після перших 4-ох років, а другий після перших 8-ох років; обох їх визначає жереб і обидва вони можуть бути наново переобрани.

г/ Кожночасного голови ГПБ.

3. Головою ГПР є Начальний Пластун, що його обирають члени ГПР, означені в точці 2а, з-поміж або з-поза себе. Права й функції Начального Пластуна визначає окрема грамота, схвалена зборами КУПО. Комpetенції й дію Головної Контролі й Пластового Трибуналу визначають окремі правильники, затверджені зборами КУПО.

4. Склад ГПБ: 1. голова, 2. перший заступник голови – референт пластових видань, 3. другий заступник голови – керівник Дослідно-планувальної Комісії, 4. реф. УПН, 5. реф. УПЮ, 6. реф. УСП, 7. реф. УПС і ПП-яту, 8. секретар – скрбник /шef канцелярії/.

5. Умандованими представниками пластових організацій на збори КУПО є:
а/ по одному членові відожної КПС і по одному членові відожної КПР;
б/ по одному представникові від кожних 500 членів.

6. Збори Конференції можуть важко рішати, якщо на них явиться, щонайменше, половина представників, означених під 5б. Рішення зборів КУПО западають звичайною більшістю, а у випадках, для яких статут цього вимагає, кваліфікованою більшістю голосів, приявних представників – означених під 5а – і, рівночасно, такою ж більшістю представників – під 5б.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 07: Крайові пластові організації, передусім великі, повинні перевіряти доцільність переорганізування КПС і крайових пластових з'їздів, у спосіб аналогічний до побудови і зборів Конференції.

П о я с н е н н я: Рекомендується розглянути, передусім, можливість – пропустити в складі КПС пости крайових командантів (булавних) пластунів (-ок); а в станичних старшинах – пости кошових; та впровадити, натомість, до КПС реф. УПН, реф. УПЮ, реф. УСП, реф. УПС і ПП-яту; а до станичних старшин – гніздових, зв'язкових, осередкових УСП і УПС, та голов ПП-яту.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 08: Впровадити систему координації часу відбування крайових пластових з'їздів і зборів КУПО: щоб крайові з'їзди відбувалися, що чотири роки, подібно, як збори КУПО, але так, щоб з'їзди великих пластових організацій і збори КУПО, ніколи, не відбувалися в тому самому році.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 09: Впровадити зasadу для КУПО і великих краївих організацій, що кожні їхні збори, чи з'їзд визначають час і місце наступних.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 10: Випробувати там, де для цього є пригожі умовини, можливість організування пластових клітин при церквах, школах, супільніх установах тощо.

Обґрунтування: /1/ Територіальні умовини, зокрема, у великих містах, або в менших українських скупченнях, промовляють за успішністю праці таких клітин. /2/ Уведення установи спонсора значно полегшує адміністраційну й фінансову працю в таких частинах. /3/ Збільшуються, значно, можливості зв'язку виховника з батьками.

Пояснення: Устійнення правильного відношення між спонзором та пластовим проводом, треба вивчити в практиці.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 11: Виховники, що приходять до Пластву з кіл Пластприяту, повинні дати доказ правильного розуміння завдань Пластву, його ідейних основ і пластової самовихованої методи (доказ: Щакінчений відповідний вишкіл); і – заки зачнуть свою виховну діяльність – скласти святкове зобов'язання, сумлінно виконувати свої обов'язки й давати особистий добрий примір молоді. Виконавши ці передумови, такі виховники мають право, на час своєї виховної дії, носити приписаний пластовий однострій і відзнаки. Пластові сеньори можуть носити пластовий однострій тільки тоді, коли вони активні, в одній із ділянок пластової праці.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 12: Впровадити неписану зasadу, що на одному й тому самому пості пластової ієрархії побажано бути одній і тій самій особі, тільки на час двох – максимально чотирирічних – каденцій; побажано, щоб між одною та другою каденцією минуло кілька років.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 13: Дослідно-планувальна Комісія перевірить потребу устійнення повного пластового назовництва й термінології та їхньої евентуальної заміни більш відповідними.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 4 – 14: Оформити при головнім пластовім проводі фінансову комісію (по змозі з пластунів експертів), яка розпрацювала б фінансові й персональні деталі господарення пластовим майном; зокрема, щоб все рухоме й нерухоме майно пластових осередків і з'єднань було правно оформлене, за крайовими пластовими проводами, і щоби ці крайові проводи могли доцільно й економічно господарити цим майном. Ця комісія мала б покликати до дії – Пластовий Комунікаційний Центр (ПКЦ), – видавництво, випозичування радіомовлень, платівки, фільми, іграшки, масові виховні прогулянки, пресу та інші середники зв'язку, – як окрему автономну господарську одиницю.

РЕКОМЕНДАЦІЙ У СПРАВАХ ВИДАВНИЧИХ

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 5 – 01: На видавничі справи в Пласті слід присвячувати не менше фінансових і людських ресурсів, ніж на інші сектори пластової виховної діяльності.

О б г р у н т о в а н н я: Друковане слово – книжка і журналі – є не лише важливим і незаступним середником комунікації в пластовій організації, але й одним із найважливіших виховних засобів – на рівні із пластовими таборами та гуртковою системою. Друковане слово – теж – один з найважливіших засобів нашої боротьби з денационалізацією. Така його роль мусить бути офіційно визнана. Воно не сміє залишатися „жебраком”, в пластовій схемі дії.

П о я с н е н н я: На жаль, дотепер, Пласт не присвячував цій ділянці належної частини людських і фінансових ресурсів, часто звертаючи більше уваги на ті-

ло, ніж на душу дитини. Наступні рекомендації стають поставити цей виховний засіб у вірній перспективі.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 5 – 02: Інтегрувати видавничу діяльність в організаційну схему і в плянування вишкільно-виховної діяльності Пласту, від гуртка до найвищих пластових властей.

Пояснення: Щоб пластові видання були справді пожиточні й вправдували рекомендований максимальний вклад людського й фінансового капіталу, – треба ці видання плюново вживати і трактувати, як частину постійної пластової діяльності, а не лише додаток до неї. Тому пропонуємо створити „референта книги і преси” та включити його в кожну пластову організаційну клітину: ГПБ, КПС, станиці, курені, гуртки, рої. Щі діловоди дбали б про передплати журналів, бібліотеки, участь в різних змагах тощо.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 5 – 03: Включити курені УСП і УПС у пластову видавничу діяльність.

Обгрунтування: Курені УСП і УПС виявляють, своїми курінними виданнями, велику активність в цій ділянці. Вони диспонують великими людськими і фінансовими ресурсами. Часто ініціюють вони й фінансують відокремлені видання. Все це доцільно використати й притягнути до редагування, організації, чи фінансування потрібних виховних книжок, журналів, пліт тощо. Очевидно – треба тут діяти плюново, щоб з'являлися речі потрібні, а не принагідні випуски.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 5 – 04: Поставити пластові видання на солідну і певну базу, через заснування власного автономного видавництва.

Обгрунтування: Видавнича діяльність може розвиватися тільки під умовою наявності відповідних і певних фінансових засобів. Виховні видання і матеріали вимагають також відповідної якості в технічному виконанні, а періодики регулярної появи. Все це може запевнити тільки власне видавництво.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 5 – 05: Краї мусять відступати точно означений відсоток свого річного приходу, на видавничі справи.

Обгрунтування: Виховні видання є зasadничо дефіцитні, щонайменше, в перших роках, поки не досягнуть мінімального ступеня масовості. Тому, краї мусять подбати про їхнє фінансування, відступаючи частину своїх надходжень

на видавничі справи. Видавнича діяльність Пласту м у с и т ь діставати, таку саму частину наших грошей, як табори, вишкіл, прогулянки, домівки і т. д. На плекання у м а дитини, нам не сміє забракнути грошей!

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 5 – 06: В пластовій видавничій діяльності – слід застосувати сувору пляновість та координацію праці.

П о я с н е н н я: Реферат видань при ГПБ опрацьовує пляни розросту видавничої діяльності, встановлює черговість видань і координує працю поодиноких редакцій. Всі редакції, зв'язані з одним уладом, творять одну цілість – для тісної співпраці. Приклад: редакції „Юнака”, „Юнацької бібліотеки”, „В дорогу з юнацтвом” і т. д. творять одну юнацьку редколегію, до якої входять теж булавні юнаків і юначок, для тісної співпраці з виховним сектором.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 5 – 07: У пластовій видавничій діяльності панує принцип, що виховні видання мають першенство перед іншими випусками, тобто треба строго придержуватися системи пріоритетів, яку слід зложити – багато років наперед.

П о я с н е н н я: Найважливішими виданнями для Пласту повинні бути: для УПН – „Готуйсь”, „Вогонь орлиної ради”, бібліотека новака; для ЮПЮ – „Юнак”, „В дорогу з юнацтвом”, бібліотека юнака; для УСП – „До висот”; загальні – „Пластовий Шлях”, різні підручники для виховників і для молоді. Треба подбати, щоби ці всі видання, які є зараз мінімальною потребою Пласту, з'явилися стало та на відповідному рівні.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 5 – 08: Особливу увагу звернути на піддерживання і заохочування молодечої творчості, через організацію відповідних конкурсів, змагань тощо.

П о я с н е н н я: Йдеться тут про те, щоб пляново виховувати майбутніх редакторів, журналістів, дописувачів, ілюстраторів, письменників.. – щоб було кому перебрати цей сектор в майбутньому. Треба теж старатися, щоб кож-

БІБЛІОГРАФІЯ

МАТЕРІАЛІВ, ЯКІ ОПУБЛІКОВАНІ В РОКАХ 1965–1970 І ЩО НИМИ КОРИСТУВАЛИСЬ ГОЛОВНА Й КРАЙОВІ КОМІСІЇ ПЛАСТОВОГО КОНГРЕСУ ДРУГОГО

—зібрал A.M.Міллніч—

Подана тут бібліографія — це в більшості статті й доповіді, які були виголошені на різних Семінарах ПКД, на сходинах Студійних Груп, або які були публіковані в пластовій пресі. Бібліографія охоплює також книжки або статті, що були друковані в іншій українській пресі, а якими користувались у своїх працях Комісії ПКД.

Список далеко неповний. Має він, наприклад, тільки частину статей на конгресові теми, які з'явилися в журналах пластових куренів. Не має тут, майже зовсім, матеріалів, які, хоч були читані, не друкувались.

Тематично затримуємо поділ на 6 груп, так, як він був поданий в "Короткій бібліографії" в "Бюлетені ПКД" ч. 2 за січень 1970. Ця бібліографія — це спрощене й доповнене перевидання тамтої.

Чужомовна література, якою користувались Підкомісії, подана при кінці їхніх звітів.

1 Б. ТЕМИ ІДЕОЛОГІЧНОЇ ПІДКОМІСІЇ

- | | |
|--------------------------|--|
| 1 Б-1 Михайло БАЖАНСЬКИЙ | - "Пластун – громадський діяч", Пл. Шлях з (10)66, ст.41 |
| 1 Б-1 Ігор Бардин | - "Програмові цілі Пласти в Канаді", Пл. Шлях ч.1(16)68, ст.52–54 |
| 1 Б-3 Петро БІЛАНЮК | - "До проблематики укр.молоді в світлі Христової віри".Пл.Шлях ч.3(10)66,ст.12–17 |
| 1 Б-4 Анізія ВЕРЕСЮК | - "Слово учасниці панелю – "Пластовий Закон" – III-ій Сем., лист.68 – цикл. ст.3 |
| 1 Б-5 Таня ГОРОХОВИЧ | - "Три Головні Обов'язки пластина" – Матеріали Семінара Край-КО-К в Канаді, Торонто 10 і 11 травня 1969,ст. 8 машинопис. |
| 1 Б-6 о.Іван ГРИНЬОХ | - "Уривки з листа до А.Фіголя" з 26.XI.66, Пл.Шлях, ч.2(13) 67, ст. 18–20 |
| 1 Б-7 Микола ГРУШКЕВИЧ | - "Пластовий Закон" (голос у панелі після доповіді пл.сен Т.Самотулки,III-ій Сем., лист.68,цикл. 3 стор. |
| 1 Б-8 о.Люб. Гузар | - "Слово богослова", Пл.Шлях,ч.3(14)67,с.38
-43 |

- 1Б-9 Михайло ДОБРЯНСЬКИЙ – "Поховали Пана Отамана"; – Пл.Шлях , в,2 (17)68 ст. 14
- 1Б-10 Оксана ДРАГАН – "Ідеологія як життєва конечність", I-ий Сем.ПКД, Пл.Шлях ч.4(15)67 ст.20–24
- 1Б-11 сен.о.Володимир ІВАШКО – "Пластун вірний Богові й Україні" – Матеріали Семінара Край-Ко-К в Канаді, Торонто 10 і 11 травня 1969, машинопис,ст.2
- 1Б-12 Ростис. ІЛЬНИШКИЙ – "Ідеологічні заложення Пласти та їх актуальності у сучасну пору"(матеріали на II. Сем ПКД) – (гляди критичні завваги Марусі Литвин),лист.1967 р.цикл. ст.3.
- 1Б-13 Андрій КАЧОР – "Небезпека зматеріалізування пластового руху",П).Шлях, ч.3(10)66,ст.21–24
- 1Б-14 о.Володимир КОВАЛИК – "За ясні пластові ідеали"(дод."Від Редакції"–Осип Е.Бойчук, Пл.Шлях ч.4(15)67, ст.44–49
- 1Б-15 о.Володимир КОВАЛИК – "Поняття Бога й релігії в українському Пласті" – Доповідь на засіданню Студійної Групи ,23 березня 1968;цикл ст.6
- 1Б-16 Ганна КОРЕНЕЦЬ – "До питань ідейних основ пластового виховання", (дод."Основні ідеол.заложення Пласти; мета, дефініція й назва),II.Сем.ПКД, березень 68, ст.4–2
- 1Б-17 Микола КОСТКО – "За вдання Пласти", Край-Кок-США, травень 68, цикл. ст.2.
- 1Б-18 Микола КОСТКО – "Ідеологія, її характеристика і конечність виразного уточнення", Край-Кок, грудень 67, цикл. ст. 4.
- 1Б-19 Ю. КРИЖАНІВСЬКИЙ – "Матеріали до III–го Семінаря" (голос в дискусії на тему "Пластовий Закон")–цикл.ст.1.
- 1Б-20 Теодосій КРУПА – "Можливості вирощування характерів та закріплювання пластового світо–сприймання абстракт, – Край-Кок,З'їзд УПС, жовтень 68, цикл. ст. 1.
- 1Б-21 сен.др.Микола КУЗЬМОВИЧ – "Надуживання наркотиків та інші питання виховання молоді" – доповідь, читана на "Відправі виховників Сходу",14 червня 1970 в Нью Йорку. Видання Го.Пл.Булави,цикл.ст.8.
- 1Б-22 Олександер КУЛЬЧИШКИЙ – "Риси Характерології українського народу" том перший, част.ІІ, Мюнхен, Нью Йорк 1949, ст. 708–718
- 1Б-23 Маруся ЛИТВИН – "Критика на розвідку" Ідеологічні заложення

- ІБ-24 Світлана ЛУЦЬКА
ІБ-25 Василь МАРКУСЬ
ІБ-26 Люб. ОНІШКЕВИЧ
ІБ-27 ст.пл. Таня ОНІШУК
- ІБ-28
- ІБ-29 Роман Павлишин
- ІБ-30 Микола ПЛАВЛЮК
- ІБ-31
- ІБ-32 Петро САВАРИН
- ІБ-33 Т. САМОТУЛКА
- ІБ-34 Роман СЕНЧУК
- ІБ-35 о.Іван СИРОТИНСЬКИЙ
- ІБ-36 Данило СТРУК
- Пласту та їх актуальність у сучасну пору" – пл.сен.Р.Ільницького, ГКПКД, лист.67,цикл. ст. 1.
- "Голос у дискусії під час панелю Пл.Закон" – ГКПКД III. Сем. лист.68, цикл.ст. 3
 - "До питання про три головні обов'язки пластиуни" – Пл.Шлях ч.3(14)67, ст. 43–45
 - "Панель про Пл.Закон" – абстракт, ГКПКД,III. Сем. лист.68, цикл. ст.1
 - "Пластова метода праці серед новачок" – Матеріяли Семінара Край–Ко–К в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1970, машинопис, ст. 7.
 - "Основні думки в дискусії на II–ому Сем.ПКД (із записок пл.сен. Л.Романкова і Лесі Храпливої). Березень 1968 р. – цикл.ст.5.
 - "Завдання та ідеологічна підбудова Пластиу" – Матеріял Семінара Край–Ко–К в Австралії, Мельбурн, 15 і 16 лютого 1969
 - "Мета, дефініція й назва Пластиу" – Матеріяли Семінара Край–Ко–К в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, ст.3.
 - Протокол з першого засідання СТУДІЙНОЇ ГРУПИ 1301, тема "Пласт і Релігія", березень 68; цикл. ст. 10
 - "Три Обов'язки пластиуни" – матеріяли Семінара Край–Ко–К в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, ст. 1.
 - "Пластовий Закон чи система пластових законів" (абстракт) – Го–Кок,II–ий Сем,лист.68, цикл. ст. 1
 - "Думки до теми: мета, дефініція й назва Пластиу" - Матеріяли Семінара Кра–Ко–К в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, ст. 2.
 - "Три Головні Обов'язки пластиуни" (резюме) Матеріяли Семінара Край–Ко–К в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, ст. 2.
 - "Мета, дефініція й назва Пластиу" – Матеріяли Семінара Край–Ко–К в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, ст. 3

- 1Б–37 о.Юрій ФЕРЕНСІЙ
- "Вірність Богові" (резюме) – Матеріяли Семінара Край–Ко–К в Канаді, Торонто , 10 і 11 травня 1970, машинопис, ст. 2.
- 1Б–37 Леся Храплива
- "З духом часу" , Пл.Шлях ч.4(15)67, ст. 39–41
- 1Б–39 Володимир ЯНІВ
- "Релігійність українця з етнопсихологічного погляду" – "Релігія в житті українського народу" – збірник матеріалів Наукової Конференції в Рокка ді Папа, 18–20 X.1963, Видання НТШ–УБНТ, УВАН, УВУ, Мюнхен–Рим–Париж 1966, ст.179–203

2Б – ТЕМИ ПІДКОМІСІЇ ДОВКІЛЛЯ

- 2Б– 1 Володимир Базарко
- "Чи нашій молоді справді загрожує денационалізація" – Пл.Шлях ч.2(17)68,ст. 54–55.
- 2Б– 2 Осип Е.Бойчук
- "Основне питання" – Пл.Шлях ч.3(10) 66,ст.17–20.
- 3Б– 3 Рута ГАЛІБЕЙ ;
- "Проблеми новацького віку в країнах нашого поселення" – Пл.Шлях ч.3(10)66, ст. 28–30.
- 2Б– 4 Іван ГОЛОВІНСЬКИЙ
- "Мова як чинник національного самозбереження" (Доповідь виголошена на 1–му Семін.ПКД,24 червня 1967 р. в Нью Йорку) – Пл.Шлях ч.4(15) 1967, ст. 15–20.
- 2Б– 5 Іван ГОЛОВІНСЬКИЙ
- ""Проблема національного самозбереження у світлі психологічних аспектів" – Свобода" ч.110 і 111 з 13 і 14 червня 1969 р.
- 2Б– 6 Іван ГОЛОВІНСЬКИЙ
- "Слово психолога"(Впливи оточення – головно студійний світогляд та етично–моральні засади пластової молоді у країнах нового поселення) – Пл.Шлях ч.3(14) 1967, ст. 17–21.
- 2Б– 7 Всеволод ГОЛУБНИЧИЙ
- "Суть української культури й українська культура в діаспорі" (Доповідь на Підготовчій Сесії для справ культури) в Торонті 30.III.1964, – Торонто 1965, м.8–ка, ст.51, брош.Об'єднання Укр.Педагогів Канади.
- 2Б– 8 Марія ГОРБАНЬ
- "Пласт і українське довкілля" (резюме) Матеріяли Семінара Край–Ко–К в Канаді

- Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис,
ст. 2.
- 2Б– 9 Мотря ГРУШКЕВИЧ
 - "Що я вважаю найважливішою проблемою української молоді?" – Пл.Шлях ч. 2(17) 68, ст. 55–57
 - 2Б–10
 - "Зо зулька" – Студенський журнал, Оттава, Канада (квартальник останньо два міс–ки) зокрема "Старшо–пластунські проблеми" – Орися Бродович, Монреаль, (Зозулька ч.1(18) за лютий 1970)).
 - "Слово соціолога" – Вплив довкілля на укр.молодь на еміграції) – Пл.Шлях ч.3 (14)67, ст.8–17.
 - 2Б–11 Всеволод ІСАЇВ
 - "Лексикон термінології до доповіді" (слово соціолога), Пл.Шлях ч.3(14)67, ст.14–16.
 - "Призначення українців в Америці" – Нью Йорк – 1965, в.16–ка, ст. 127, – видано старанням проф. Тараса Гунчака і Всеволода Ісаєва та мист. Богдана Титли.
 - 2Б–12 Всеволод ІСАЇВ
 - "Довкілля Пласти" – Матеріали Семінара Край–КоК в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, ст. 5.
 - "Культура модерного американізму й питання вироблення ідентичності" – Край–Кок–США, травень 1967, цикл.ст.8.
 - 2Б–13 Роман ІЛЬНИЦЬКИЙ
 - "Ментальність українського студентства у призмі вражень із Конгресу ЦЕСУС–у – "Свобода" ч.172,173 і 174 з 19.20 і 23 вересня 1969 р.
 - "На перехресті двох Конгресів" (До питання збереження української ідентичності діаспори) – Париж, 1968 4–ка, ст.8 (відбитка з парижського тижневика).
 - "Поняття і ідея національної ідентичності в діаспорі" (доповідь проголошена на третьому Семінарі ПКД) Пл.Шлях ч.3–4/1968 ст.52–56.
 - "Де наша батьківщина?" (за "Новим шляхом") Пл.Шлях ч.2(9)66, ст.27.
 - Матеріали студійної Конференції Підготовчого Комітету для заснування "Організації Українських Університетських Абсольвен-
 - 2Б–14 Олександра КОВАЛЬСЬКА
 - "Довкілля Пласти" – Матеріали Семінара Край–КоК в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, ст. 5.
 - 2Б–15 Микола КОСТКО
 - "Культура модерного американізму й питання вироблення ідентичності" – Край–Кок–США, травень 1967, цикл.ст.8.
 - 2Б–16 Олекс.КУЛЬЧИЦЬКИЙ
 - "Ментальність українського студентства у призмі вражень із Конгресу ЦЕСУС–у – "Свобода" ч.172,173 і 174 з 19.20 і 23 вересня 1969 р.
 - "На перехресті двох Конгресів" (До питання збереження української ідентичності діаспори) – Париж, 1968 4–ка, ст.8 (відбитка з парижського тижневика).
 - "Поняття і ідея національної ідентичності в діаспорі" (доповідь проголошена на третьому Семінарі ПКД) Пл.Шлях ч.3–4/1968 ст.52–56.
 - "Де наша батьківщина?" (за "Новим шляхом") Пл.Шлях ч.2(9)66, ст.27.
 - Матеріали студійної Конференції Підготовчого Комітету для заснування "Організації Українських Університетських Абсольвен-
 - 2Б–17 Олекс.КУЛЬЧИЦЬКИЙ
 - "Ментальність українського студентства у призмі вражень із Конгресу ЦЕСУС–у – "Свобода" ч.172,173 і 174 з 19.20 і 23 вересня 1969 р.
 - "На перехресті двох Конгресів" (До питання збереження української ідентичності діаспори) – Париж, 1968 4–ка, ст.8 (відбитка з парижського тижневика).
 - "Поняття і ідея національної ідентичності в діаспорі" (доповідь проголошена на третьому Семінарі ПКД) Пл.Шлях ч.3–4/1968 ст.52–56.
 - "Де наша батьківщина?" (за "Новим шляхом") Пл.Шлях ч.2(9)66, ст.27.
 - Матеріали студійної Конференції Підготовчого Комітету для заснування "Організації Українських Університетських Абсольвен-
 - 2Б–18 Олекс. КУЛЬЧИЦЬКИЙ
 - "Ментальність українського студентства у призмі вражень із Конгресу ЦЕСУС–у – "Свобода" ч.172,173 і 174 з 19.20 і 23 вересня 1969 р.
 - "На перехресті двох Конгресів" (До питання збереження української ідентичності діаспори) – Париж, 1968 4–ка, ст.8 (відбитка з парижського тижневика).
 - "Поняття і ідея національної ідентичності в діаспорі" (доповідь проголошена на третьому Семінарі ПКД) Пл.Шлях ч.3–4/1968 ст.52–56.
 - "Де наша батьківщина?" (за "Новим шляхом") Пл.Шлях ч.2(9)66, ст.27.
 - Матеріали студійної Конференції Підготовчого Комітету для заснування "Організації Українських Університетських Абсольвен-
 - 2Б–19 Б.ЛЕМСЕРТ
 - "Ментальність українського студентства у призмі вражень із Конгресу ЦЕСУС–у – "Свобода" ч.172,173 і 174 з 19.20 і 23 вересня 1969 р.
 - "На перехресті двох Конгресів" (До питання збереження української ідентичності діаспори) – Париж, 1968 4–ка, ст.8 (відбитка з парижського тижневика).
 - "Поняття і ідея національної ідентичності в діаспорі" (доповідь проголошена на третьому Семінарі ПКД) Пл.Шлях ч.3–4/1968 ст.52–56.
 - "Де наша батьківщина?" (за "Новим шляхом") Пл.Шлях ч.2(9)66, ст.27.
 - Матеріали студійної Конференції Підготовчого Комітету для заснування "Організації Українських Університетських Абсольвен-
 - 2Б–20
 - "Ментальність українського студентства у призмі вражень із Конгресу ЦЕСУС–у – "Свобода" ч.172,173 і 174 з 19.20 і 23 вересня 1969 р.
 - "На перехресті двох Конгресів" (До питання збереження української ідентичності діаспори) – Париж, 1968 4–ка, ст.8 (відбитка з парижського тижневика).
 - "Поняття і ідея національної ідентичності в діаспорі" (доповідь проголошена на третьому Семінарі ПКД) Пл.Шлях ч.3–4/1968 ст.52–56.
 - "Де наша батьківщина?" (за "Новим шляхом") Пл.Шлях ч.2(9)66, ст.27.
 - Матеріали студійної Конференції Підготовчого Комітету для заснування "Організації Українських Університетських Абсольвен-

тів, Нью Йорк, 6 червня 1970, Зокрема панель "Проблема втечі української академічної молоді від організованого українського життя" – доповідачі: В.Бакум, Є.Лашик, Любомир Онишкевич, О.Субтельний.

- 2Б–21 Атанас М.МІЛЯНИЧ – "Взаємини Пласти зі світовим Скавтінгом – в минулому та в майбутньому" – Матеріали VI.Семінаря ПКД, 6 грудня 1969, 4-ка ст.5,цикл.
- 2Б–22 Іван МОНАСТИРСЬКИЙ – "Забувайте українську мову" – Пл. Шлях ч.2(13),67, ст. 42–44.
- 2Б–23 Софія НАУМОВИЧ – "Збереження української самобутності" – "Гомін України" ч.34, 1968.
- 2Б–24 – "Нові напрями" (Н ю дирекшенс) орган Української Студентської Громади в Нью Йорку. – Дискусія на тему української мови в Пласті: Ярко Кошів, (Н.Н.травень 1969 А.М.Мілянич(Н.Н.жовтень 1969) , Ярко Кошів (Н.Н.травень–червень 1970)."В обороні Пласти", Зенон Стахів (Н.Н.березень –квітень 1970) і інші статті.
- 2Б–25 Волод.ОДАЙНИК – "Ціль українського Пласти" підп. в Пл. Шляху (як її розуміє громадянин–непластун) – Край–Кок–США, січень 1968 р., цикл. ст.4. – Пл.Шлях ч. 3–4/1968,ст.49–52.
- 2Б–26 Любомир ОНИШКЕВИЧ – "Думки старого вовка – Ше раз до проблеми двох батьківщин" "Там–Там" ,Бюлетень "Сіроманців", ч.3/1969, ст. 4–6.
- 2Б–27 Любомир ОНИШКЕВИЧ – "Бітніки,гіппі,революціонери" "Сучасність" ч.3(III) березень 1970,ст.78–92.
- 2Б–28 Любомир ОНИШКЕВИЧ – "Чинники етнічного виховання: релігія й церква" "Там–Там",Бюл.куреня "Сіроманців" ч. 3 /1968, ст7–9.
- 2Б–29 Любомир ОНИШКЕВИЧ – "Чинники етнічного виховання: школа" "Там–Там",Бюл. 29 кур.УСП і УПК "Сіроманці",ч.4/1969, ст.24–25.
- 2Б–30 Любомир ОНИШКЕВИЧ – "Засоби етнічного виховання: Молодіжні організації"

- 2Б–31 Люомир ОНИШКЕВИЧ "Там–Там",Бюл. пл.куреня "Сіроманці", ч. 1 за 1970,ст.24–25.
– "Ше раз дві батьківщини"
- 2Б–32 Ляриса ОНИШКЕВИЧ "Там–Там" Бюлетень пл.куреня "Сіроманці", ч.2. весна–літо 1969,ст.9–11.
- 2Б–33 Ляриса ОНИШКЕВИЧ – "Настала пора говорити відкрито" (у вічному шуканні візії) – Пл.Шлях ч.2(9)66, ст.21–22.
- 2Б–34 Роман ПАВЛИШИН – "Шо на першому місці ?" (Українськість чи характер) Пл.Шлях ч. 4(15)67, ст.41–44.
- 2Б–35 Микола ПЛАВ ЮК – "Пластовий Конгрес Другий та українська людина в діаспорі"(наголовок в Пл.Шляху ПКД і українці в діаспорі") – Пл.Шлях,ч. 1(16)68, ст.21–32.
- 2Б–36 Юрій ПЯСЕЦЬКИЙ – "Гляньмо на себе" – Пл.Шлях,ч.2/9/66, ст.28–32.
- 2Б–37 Петро САВАРИН – "Чи ми знаємо чого ми хочемо", – Пл.Шлях ч.1(8)66, ст.23–29, Пл.Шлях ч.2(9)66, ст.22–26.
- 2Б–38 Теодозія М.САВИЦЬКА – "Місце Пласти в структурі громадського життя", Пл.Шлях ч.3/10/66, ст.35–40.
- 2Б–39 Володимир САВЧАК (під псевдом:Шейк Тунезійський) – "Українська молодь під впливом двох культур" – "Свобода" ч.70/1968.
- 2Б–40 Теодосій САМОТУЛКА – "Чи ми знаємо, чого ми хочемо?"
"Листи до Братів Фаміліянтів" орган II курення УСП і УПС "Лісові чорти", Нью Йорк–Вашінгтон ч.71 за квітень 1965.
- 2Б–41 Теодосій САМОТУЛКА – "Питання ідентичності", абстракт–цикл. ст.8.,текст – Пл.Шлях ч.1(16)68,ст.42–51.
"Пластовий закон, чи система пластових законів". (абстракт),ГКПКД, III–ий Сем., лист.68, цикл.ст.1
- 2Б–42 – "Слово психіатра", Пл.Шлях, 3(14)67, ст. 21–29.
- 2Б–43 М.СЕМЧИШИН – "Світова Виховно–Освітня Сесія" – Видання Комісії для виготовлення проекту виховної системи при СКВУ,(листопад 1967) Нью–Йорк, м.8ка, ст.32.
- 2Б–44 Роман СЕНЧУК – "Як зберегти українську мову в Америці"
"Свобода", вересень 1967.
- "Прогалина,яку треба заповнити" (про скріплення внутрішньої стабільності молоді) – Пл.Шлях, ч.1(16)68,ст.16–19.

- 2Б–45 Юрій СТАРОСОЛЬСЬКИЙ – "Вплив довкілля на світогляд та виховання української дитини" (Вступне слово модератора на І–ій Сесії Пл.Конг.П–го), Пл. Шлях ч.2(13)67, ст.26–31.
- 2Б–46 Данило СТРУК – "Україна чи батьківшина?" – Пл.Шлях, ч.4(15)67,ст.36–39.
- 2Б–47 Данило СТРУК – "Пласт у 2000 році", Пл.Шлях ч.1(16)68, ст.12–15
- 2Б–48 – "Студент" – орган Союзу Українських Студентів Канади (СУСК), місячник(дво-мовний), Торонто.
Зокрема "Пласт через очі непластина", проф.Держко (ч.6, лютий 1970) і інші.
- 2Б–49 – "Тривожна мова цифер" – без підпису – за "Канадійським Фармером з 16 лист.68) Америка,ч.212/1968.
- 2Б–50 Атанас ФІГОЛЬ – "Координаційний центр виховних дій краївих шкільних рад" (доповідь виголошена на конференції комісії Укр. Виховної Системи, 3 і 4 червня 1967 в Торонті), Пл. Шлях ч.4(15)67, ст. 6–14.
- 2Б–51 Атанас ФІГОЛЬ – "Становише Пласти до проблем Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ)
Доповідь виголошена на І–ій сесії ПКД. Пл. Шлях ",ч. 3(14), Торонто 1967 ст.5–7.
- 2Б–52 Леся ХРАПЛИВА – "Виховання для збереження національної ідентичності". наг. в П.Шляху "Виховання зберігаймо національну ідентичність" – П.сем., друг цикл. ст.6, Пл.Шлях 3–4/1967 ст.34–41
- 2Б–53 Леся ХРАПЛИВА – "Забувайте українську мову"... – Пл.Шлях ч.3(10) 1966, ст.25–27.
- 2Б–54 Леся ХРАПЛИВА – "Яке наше ставлення?" (денаціоналізація – мішані подружжя), – Пл.Шлях ч.2(17)68 – ст.42 –44.
- 2Б–55 Богдан ЦИМБАЛІСТИЙ – "Сучасне і майбутнє української молоді в Америці" (зміст) – І–ий Сем.ч ерв.1967 р., цикл. ст.1.

3 ЗБ ТЕМИ ПІДКОМІСІЇ МЕТОДИКИ

- 3Б– 1 Христина БАРДИН
- 3Б– 2 Іраїда ВИННИЦЬКА
- 3Б– 3 Орест ГАВРИЛЮК
- 3Б– 4 Орест ГАВРИЛЮК
- 3Б– 5 Рута ГАЛІБЕЙ
- 3Б– 6 Роксоляна ГАРАСИМІВ
- 3Б– 7 Ярослав ГАРАСИМІВ
- 3Б– 7 Євстахія ГОЙДИШ
- 3Б– 9 Іван ГОЛОВІНСЬКИЙ
- 3Б–10 Роман ГОЛОД
- 3Б–11 Тоня ГОРОХОВИЧ
- 3Б–12 Омелян ГРИМАЛЯК
- 3Б–13 Омелян ГРИМАЛЯК
- 3Б–14 Омелян ГРИМАЛЯК
- 3Б–15 Омелян ГРИМАЛЯК
- "Завдання Пласту–виховати провідників" – заг. на цикл.виданні "Можливість підготови провідної верстви", – Пл.Шлях,ч.3–4 18–19)68 ст. 41–48.
 - "Слово педагога" (Шілоденні державні школи, українські рідні школи), Пл.Шлях, ч.3 (14)67, ст. 29–38.
 - "Виховні кадри в умовах діяспори", Пл. Шлях,ч.1/8/66, ст. 29–36.
 - "Лист до друга", Пл.Шлях,ч.2/17/68.
 - "Українська родина на нових місцях поселення" – дод. "Використана література", резюме – Пл.Шлях ч.4/15/67, ст.49–50, – Край–Кок–ЗСА,цикл. ст.5.
 - "Юнак, як виховник"; матеріали IV семінара ПКД, 22лютого 1969, ст. 4, цикл.
 - "Групова динаміка", I–ий Семінар, червень 1967, цикл. ст. 5.
 - "Види новацьких зайняття" – Матеріали VII Семінаря ГК–ПКД, Нью Йорк, 14 і 15 березня 1970, цикл. ст.6.
 - "Психологічні основи юнацького пластиування", Пл.Шлях, ч.1/16/68, ст.32–41.
 - "Соціальне дозрівання у молодечому віці" (з проблематики старшо–пластиунства), Пл. Шлях, ч.1/8/66, стор. 49–53.
 - "Ше до проблеми юнацтва", Пл.Шлях, ч.2/9, 1966, ст. 36–41.
 - "Виховання" – уведення до панелю "Пластовий виховник",матеріали IV Сем.ПКД, 22 лютого 6(, 4–ка, ст. 3, цикл.
 - "Гра" (поняття гри – значення гри), матеріали IV Сем. ПКД, 22.II.69., 4–ка, ст.5, цикл.
 - "Пластова метода",Мат. III Сем. ПКД, лист. 68, цикл. ст.7.
 - "Самовиховання", Мат. IV. Сем. ПКД, 22 лютого 69, 4–ка, ст.4, цикл.

- ЗБ–16 Микола ГРУШКЕВИЧ – "Плекання сили – основне завдання Пласту", Пл.Шлях, ч.2/9/66, ст.50–56.
- ЗБ–17 Уляна ІЛІНІШЬКА – "Чому воно так?"
"Юнак", жу́нал пластового юнацтва. Видає ГПБ, Торонто, ч.2(89) за лютий 1970, ст.17.
- ЗБ–18 А. КОМОРОВСЬКИЙ – "Батьки–непластуни в Пласті", мат.IV. Сем.ПКД, 22.II.69, 4–ка, цикл.,3 ст.
- ЗБ–19 Наталія КОРОПЕЦЬКА – "Елементи пластової праці в юнацтві" – Матеріали VII Семінаря ГК–ПКД, Нью Йорк, 14 і 15 березня 1970, цикл.ст. 4.
- ЗБ–20 Микола КОСТКО – "Самовиховання – ідея і практика", мат. IV. Сем., 22.II.69,4–ка, цикл. ст.4.
- ЗБ–21 Юліян КРИЖАНОВСЬКИЙ – "Елементи та види пластових зайнять в УПЮ" – Матеріали VII Семінаря ГКПКД. Нью Йорк, 14 і 15. III.1970, цикл.ст.6.
- ЗБ–22 Юліян КРИЖАНІВСЬКИЙ – "Проблеми вишколу в УПЮ" – Матеріали VII Семінаря ГК–ПКД, Нью Йорк,14 і 15 березня 1970, цикл. ст.7.
- ЗБ–23 Юліян КРИЖАНІВСЬКИЙ : – "Спеціалізація в юнацтві" – Матеріали VII. Семінаря ГК–ПКД, Нью Йорк,14 і 15 березня 1970, цикл. ст.4.
- ЗБ–24 Ярослав КУЖІЛЬ – "Засоби національного виховання в Пласті" Матеріали Семінаря Край–Кок в Австралії, Мельборн, 15 і 16 лютого 1969.
- ЗБ–25 Ольга КУЗЬМОВИЧ – "Система вишколів у Пласті"
Матеріали VII Семінаря ГК–ПКД, Нью Йорк,14 і 15.III.70, цикл.ст.4.
- ЗБ–26 Володимир КУЛИНИЧ – "Проблеми вишколу в практиці"
Матеріали VII Семінаря ГК–ПКД, Нью Йорк, 14 і 15 бер.1970, цикл.ст.6.
- ЗБ–27 Надя КУЛИНИЧ – "Елементи новацьких сходин"
Матеріали VII Семінаря ГК–ПКД, Нью Йорк, 14 і 15.III.1970, цикл.ст.5.
- ЗБ–28 Віра МАЛАНЧІЙ – "Пластова метода в юнацтві"
Матеріали Семінаря Край–Кок в Канаді, Торонто,10 і 11 травня 1969, машинопис, ст. 4.
- ЗБ–29 В. МИКІТЕНКО – "Елітарність чи масовість"
Матеріали Семінаря Край–Кок в Австралії, Мельборн, 15 і 16 лютого 1969

- ЗБ-30
- "Наші діти у діаспорі і праця з ними у Пласті" (криptonім "Т.Г."), Пл.Шлях, ч.3-4/68, ст.57-62.
- ЗБ-31 Нестор НИНКА
- "Старші пластуни – методика пл.праці" Матеріали VII Семінаря ГК-ПКД, Нью Йорк, 14 і 15.III.1970, цикл. ст.5.
- ЗБ-32 Ляриса ОНИШКЕВИЧ
- "Духово-культурна творчість і Пласт", Пл.Шлях, ч. 1/8/66, ст. 40-43.
- ЗБ-33 Василь ПАЛІЕНКО
- "До проблеми проводу й виховання в уладі пластового юнацтва" (дод.Бібліографія), Пл.Шлях, ч.4/15/67, ст.24-31.
- ЗБ-34 Василь ПАЛІЕНКО
- "Кадра виховників" (Уведення до проблеми: "Пластовий виховник" – слово модератора панелю) – Матеріали Семінаря Край-Кок в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, ст.2.
- ЗБ-35 Василь ПАЛІЕНКО
- "Пластовий сеніор, як виховник", мат. IV Сем. ПКД, 22.II.69.,4-ка, цикл.ст.3.
- ЗБ-36 Ігор РАКОВСЬКИЙ
- "Пласт і "мілітаризм"" ,Пл.Шлях,ч.1/8/66, ст. 43-48.
- ЗБ-37 Ольга РЕПЕТИЛО
- "Слово пластової виховниці", Пл.Шлях, ч. 2/13/67, ст. 31-38.
- ЗБ-38 Теодосій САМОТУЛКА
- "Життєвий шикль людини", мат.І.Сем.,червень 67,цикл.,ст.6-таблиця.
- ЗБ-39 Теодосій САМОТУЛКА
- "Основні питання самовиховання", мат. ІУ Сем. ПКД, 22.II.НШ,4-ка, цикл. ст.7.
- ЗБ-40 Теодосій САМОТУЛКА
- "Пластуни-сеніори та пластовий сеніорат – спроба синтези дотеперішніх суггестій." Матеріали УІІ Семінара ГК-ПКД, Нью Йорк, 14 і 15.III. 1970 ,цикл. ст.3.
- ЗБ-41 Юрій СЕМКІВ
- "Роля практичного пластування" – Матеріали Семінара Край-Ко-К в Австралії, Мельбурн, 15 і 16 лютого 1969.
- ЗБ-42 Соня СЛОБОДЯН
- "Методика праці в Уладі Старших Пластунок" (старша пластунка в системі самовиховання) – Матеріали УІІ Семінара ГКПКД Нью.Йорк, 14 і 15 бер.,1970,цикл.ст.3.
- ЗБ-43 Волод.Соханівський
- "Чия вина, що дехто покидає Пласт?", Пл. Шлях, ч.2/17/68, ст. 32-36.
- ЗБ-44 Ярослав СПОЛЬСЬКИЙ
- "Громадська діяльність старшого пластиунства", Пл.Шлях, ч.2/9/66,ст.42-45.

- 3Б–45 Ігор СТАРАК – Повернімося до джерел пластиування!",
Пл.Шлях, ч.2/17/68,ст. 29–32.
- 3Б–46 Юрій СТАРОСОЛЬСЬКИЙ – "Специфічний пластовий стиль життя і його роля в громадській функції Пласти" /Тези гутірки/, II Сем. березень, 1968 р., цикл. ст.4.
- 3Б–47 Богдан СТЕБЕЛЬСЬКИЙ – "До проблеми виховання провідної творчої людини", Пл.Шлях ч.3–4/18–19/68,ст.17–22.
- 3Б–48 Данило СТРУК – "Специфічний стиль життя, як основа елітарності", мат.ІІ.Сем., цикл.ст.4, Пл.Шлях ч.3–4/68 ст.30–34.
- 3Б–49 Христина ТОМКІВ – "Кадра виховників і УСП" – Матеріали Семінаря Край–Ко–К в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1968 р., машинопис, ст.3.
- 3Б–50 Іван ФРАНІВ – "Пластова метода праці в УПН" – Матеріали Семінаря Край–Ко–К в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, ст. 5.
- 3Б–51 Омелян ХАБУРСЬКИЙ – "Кадра виховників" – Матеріали Семінаря Край–Ко–К в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, ст.3.
- 3Б–52 Леся ХРАПЛИВА – "Книжка у Пласті", Пл.Шлях, ч.2/9/66, ст.33–35.
- 3Б–53 Модест ЦМОНЬ – "Старший пластун про свій улад", Пл.Шлях ч.1/16/1968 р. ст. 58–60.

4Б ТЕМИ УСТРОЄВОЇ ПІДКОМІСІЇ

- 4Б– 1 Юрій БОРИС – "Уладова система й структура Пласти" Матеріали Семінаря Край–Ко–К в Канаді, Торонто, 10 і 11 травня 1969, машинопис, до друку.
- 4Б– 2 Я.ВЕСЕЛОВСЬКИЙ – "Листи до Президії 6–ої Вел.Ради УПС (копії), лист I з 25.II.68,ст.7, лист II з 17.III.68.,ст.8, лист III з 18.IV.68 ст.
- 4Б– 3 Роксоляна ГАРАСИМІВ – "Структура й дія куренів в УПЮ та УСП", мат. У.Сем.14.IV.68 цикл. 4–ка, ст.4
- 4Б– 4 Ярослав ГАРАСИМІВ – "Організація Пласт, як саморегулююча система", мат. V–го Сем. 14.VI.НШ, 4–ка, ст.8, цикл.
- 4Б– 5 Ярослав ГАРАСИМІВ – "Основні заложення щодо членства в Пласті" (Системний підхід), мат.ІІ–го Сем., цикл. ст.9 –2–1.

- 4Б– 6 Яр, ГЛАДКИЙ
– "Генеза та структура вищих пластових властей", мат. VI Сем. ПКД, 6.XII.69, 4-ка, ст.5,цикл.
- 4Б– 7 Ігор ГРИНЕВИЧ
– "Сеніорат та його організаційна підбудова" Матеріали Семінаря Край-Ко-К в Австралії, Мельбурн, 15 і 16 лютого 1969.
- 4Б– 8 Іван ГУЛА
– "Правні та економічні аспекти організації. Пласт", мат. V-го Сем. ПКД, 6.XII.69, 4-ка,ст.4,офсет.
- 4Б– 9 Всеволод ІСАЇВ
– "Чого суспільство сподівається від молодечих товариств і організацій? – соціологічні аспекти організацій?" Матеріали V. Семінаря ГК-ПКД, Нью Йорк, 14 і 15 VI.1968, цикл. ст.3.
- 4Б–10 Атанас МІЛЯНИЧ
– "Пластова Родина-Орг. система Пластиу, як співдія матеріх куренів", мат. VI.Сем. ПКД, 6.XII.69, 4-ка, ст.3, цикл.
- 4Б–11 Тарас ДУРБАК
– "До питання побудови українського Пластиу в діаспорі", мат. VI. Сем. ПКД, 6.XII.69, 4-ка, ст.4, офсет.
- 4Б–12 Атанас МІЛЯНИЧ
– "Роль куренів УПС; питання уладу повнолітніх пластунів", мат. V-го Сем. 14.VI.69. 4-ка, ст.7, цикл.
- 4Б–13 Люб.ОНИШКЕВИЧ
– "Друковане слово та його місце в пластовій праці" (рез юме), мат. VI Сем. ПКД, 6.XII.69, ст. 1,цикл.
- 4Б–14.
– "Границі віку старшого пластунства" Видання Головної Комісії ПКД, Устроєва Підкомісія, Нью Йорк, 1967, ст.3. цикл.
- 4Б–15
– "Правильник Уладу Повнолітніх Пластунів, УПП" (проект А.М.Мілянича) – видання Правильниково-Організаційної Комісії при КПС-ЗСА, Підкомісія Уладів, квітень 1967, цикл. ст.5.
- 4Б–16
– "Правильник для діяльности станичної старшини" (проект пл.сен. І.Нинки, голови правильникової підкомісії) – Видання Підкомісії, Нью Йорк, 1967, цикл.ст. 38.
- 4Б–17 Любомир РОМАНКІВ
– "Організаційна система Пластиу – аналіза можливих схем, вигода "піраміdalної схеми". – Матеріали VI Семінаря ПКД, 6 і 7 XII.1969, Магнітофонний запис, ст. 18 – 7 схем.

- 4Б–18** О.САГАЙДАКІВСЬКИЙ – "Проблема взаємин УСП і УПС", Пл.Шлях ч.4/15/67, ст. 32–36.
- 4Б–19** Геодозій САМОТУЛКА – "Устроєво–методичні аспекти роїв (гнізд) та юнацьких гуртків"
Матеріали У Семінаря, 14 червня 1969, ст.4, цикл.
- 4Б–20** – "Спосіб дії КПСтаршини"
Правильник для великої КПС, проект Любомира Романкова, цикл.1968, приготоване до 2-го виправленого накладу, лист.1969, ст.33.
- 4Б–21** Юрій ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ – "Допомогти старшим пластунам залиши-
тися в Пласті", Пл.Листок – ЗСА, ч.3/103/66, ст.29.

5Б ТЕМИ ПРО СТАН ПЛАСТОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

- 5Б– 1** Михайло ВАСИЛИК – "Пласт в Аргентіні", Пл.Шлях, ч.4/15/67, ст.59–63.
- 5Б– 2** Михайло ВАСИЛИК – "Український Пласт в Аргентіні", дод. 1/асиміляція, 2/Ідеологічна Комісія, ГК ПКД – Нью Йорк 1967, цикл.ст.7–3–1
- 5Б– 3** Олег ВОЛЯНСЬКИЙ – "Українська етнічна група в США", Край-Кок, США, 1967, цикл. ст.2.
- 5Б– 4** Анна ГЕРАСИМОВИЧ – "Пласт у Великобританії", Пл.Шлях, 3/14/67, ст.59/61.
- 5Б– 5** Анна ГЕРАСИМОВИЧ – "Українська родина на місцях поселення: – В.Британія" – Видання ГКПКД, 1967, цикл. ст.3.
- 5Б– 6** Катерина ГОРБАЧ – "Традиція чи майбутнє?" (Ситуація Пласту в Німеччині), Пл.Шлях, ч.1/16/68, ст.55–57.
- 5Б– 7** Ігор ГРИНЕВИЧ – "Сучасний стан Пласту в Австралії"
Матеріали Семінаря Край-Ко-К в Австралії 15 і 16 лютого 1969, Мельборн.
- 5Б– 8** Ростислав ІЛЬНИЦЬКИЙ – "Ідеологічні заложення Пласту та їх актуальність під сучасну пору" – ГКПКД, травень 1967, цикл.ст.3.

5Б– 9 Ганна КОРЕНЕЦЬ

- "Роля та досягнення Пласту в Україні" (дод.Висновки із доповіді) – ГКПКД, берез.68, цикл.ст. 5–1, Пл.Шлях,ч.3–4/68, ст.23–29.
- "Наша молодь в західному світі", Пл. Шлях,ч.1/8/1966 р.,ст.36–39.
- "Досягнення та завдання Пласту в діяспорі" (дод."Висновки із доповіді"),ГКПКД,II Сем., березень 1969 р., цикл.ст.5–2.
- "Стан П.О. в ЗСА на виховному відтінку" Доповідь на Відправі Станичних, 11 січня 1969 р,Нью Йорк,цикл,ст.5.
- "Культура країн, в яких живуть пластуни: В.Британія" – Видання ГКПКД, 1967, цикл. ст.2.
- "Українське організоване життя у Великій Британії". – Вид. ГКПКД, 1967, цикл.ст.2.
- "Пласт у Канаді", Пл.Шлях,ч.3(14)67, ст.51–55.
- "Пласт в Австралії",Пл.Шлях ч.3,(14)67, ст.66,–58.
- "Пласт у США",Пл.Шляхч.3(14)67, ст.47–50.
- "Українські групи в країнах поселення", – дод. "Провідні думки доповіді". – ГКПКД, I–ий Сем.,черв.1967,цикл.ст.11–2.

6Б. ТЕМИ ПРО ЗАВДАННЯ Й ПЕРЕБІГ ПЛАСТОВОГО КОНГРЕСУ

ДРУГОГО

6Б– 1

- "Бюлетень 1–ої Сесії II–го Пластового Конгресу",Виданий 31.XII.66, в Олбані, мімограф, ст.1.
- "Бюлетень Пластового Конгресу" видає Головна Комісія Пластового Конгресу Другого – Нью Йорк ч.1/1969,ч.2 до 6/1970, офсет, 10 до 12 ст. зменшеного машинопису.
- "Відчинено широко пластові вікна" –криptonім"П.Ш." – Пл.Шлях,ч.2(13)67,ст.1–2.

6Б– 3

- 6Б– 4 Яро ГЛАДКИЙ – "Дугий Пластовий Конгрес" Пл.Шлях, ч.1(8)66 ст.7 –13 ч 2(9)66 ст.5 до 10.
- 6Б– 5 Яро ГЛАДКИЙ – "До проблеми Другого Пластового Конгресу", ГКПКД, березень 1965, цикл.ст.4.
- 6Б– 6 – "Дальша дія Пл.Конгресу Другог" – до кінця 1967 р. – Пл.Шляхч.1(16)68 р. –ст.20
- 6Б– 7 – "Довкола Пластового Конгресу Другого" Постійна рубрика в "Листку зв'язку УПС і УСП в США "Слово", ч.6 і7/65, ч.1,2,3/66 ч.1,2,3/68.
- 6Б– 8 – "З діяльності ГПБ у підготові Конгресу" – Пл.Шлях ч.3(10)66, ст.44–45.
- 6Б– 9 – "Листок Другого Пластового Конгресу" – неперіодичний вісник комісії Конгресу. Видання Програмової Комісії, Офсет, 2500 примірників.
ч.1, Нью Йорк, травень 1966.
ч. 2, Нью Йорк, вересень 1966.
- 6Б–10 Атанас МІЛЯНИЧ – Підсумки праці проведеної в Олбані", ГКПКД I–ий Сем. червень 1967, цикл.ст.5.
- 6Б–11 : – Пластовий Конгрес Другий"
"Звіти ї рекомендації"; Видання Головної Комісії ПКД за редакцією А.Фіголя, Лариси Онишкевич і А.М.Мілянича, офсет, друк,
- 6Б–12 – "Пластовий Конгрес Другий продовжується" – Пл.Шлях, ч.3(14)1967, ст.1–2.
- 6Б–13 – "Пластовий Конгрес Другий уже розпочався", Пл.Шлях ч.3(10)66, ст.46–50.
- 6Б–14 – "Праця комісій і семінарів ПКД" (на підставі матеріалів опрацьованих пл.сен.М. Костком) Пл.Шлях, ч.3–4/68, ст.99–103.
- 6Б–15 – "Рекомендації і внесення Першої Сесії Пл.Конгресу Другого" (А. Рекомендації Пленуму Конгресу, Б. Рекомендації лікарської Комісії Конгресу), Пл.Шлях, ч.2(13)67, ст.7–8.
- 6Б–16 – "Сторінка" – Крайової Конгресової Комісії (КрайКоК) США"
Додаток до "Слова", лист на зв'язку УПС і УСП в США.
серія 1 до 9, листопад 1966 до грудня 1967 включно.

6Б-17

- "Українська виховна система" (Над чим працює Комісія для створення проекту Укр.Вих.Системи), Пл.Шлях ч.3(10)66, ст.4-11.

6Б-18 Атанас ФІГОЛЬ

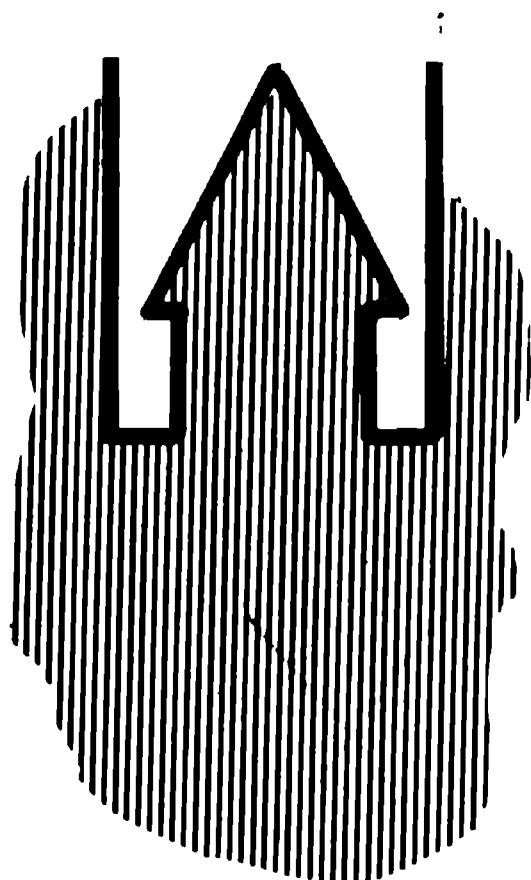
- "Слово на закриття першої сесії Пластового Конгресу Другого" – (Виголошене в Албані, США, 31 грудня 1966 р.), Пл. Шлях ч.4(15)1967, ст.3-5.

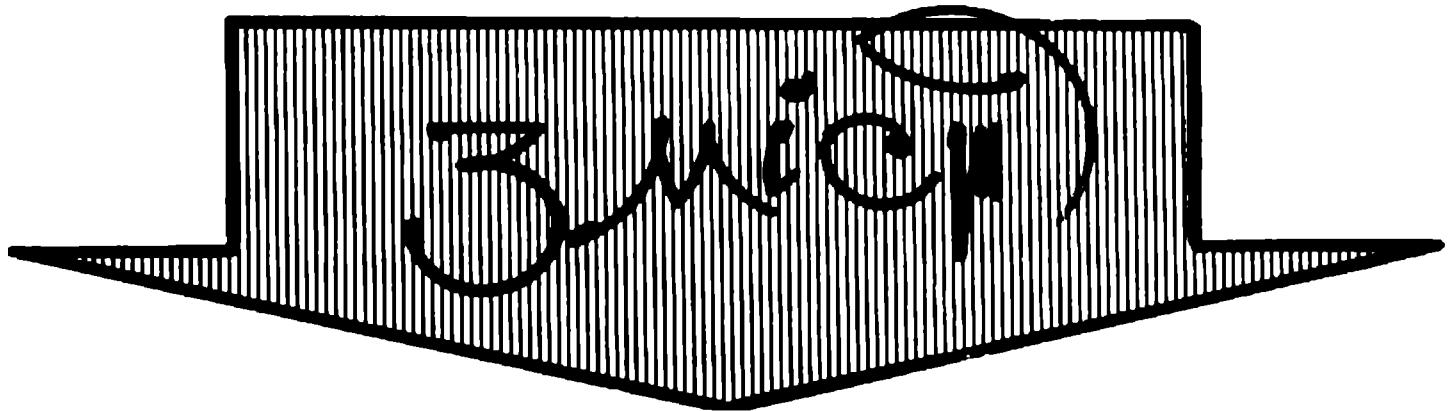
6Б-19 Атанас ФІГОЛЬ

- "Проблеми дії та розвитку пластової організації в діяспорі" (Інавгураційна доповідь на Першій Сесії ПКД), Пл.Шлях ч. 2(13)67, ст. 8-26.

6Б-20 Леся ХРАПЛИВА

- "Перша Сесія Пластового Конгресу Другого" – Пл.Шлях, ч.2(13)67, ст.44-47.





Переднє слово	7
Хроніка	12
Звіти:	
Звіт діючого голови	31
Ідеологічної підкомісії	33
Підкомісії довкілля	35
Підкомісії методики	39
Устроєвої підкомісії	42
Рекомендації:	
Ідеологічної підкомісії	44
Підкомісії довкілля	48
Підкомісія методики	58
Устроєвої підкомісії	66
Підкомісії у видавничих справах	71
Бібліографія	74

ДЛЯ НОТАТОК

Проєммо доповнити рекомендації у справах видавничих, ст. 73, наступним:

ній редакції, чи рефераті видань були молоді люди з УСП, чи старшого юнацтва. Треба заохочувати й підтримувати всяку ініціативу до видавання молодечих стінгазет, таборових видань, курінних одноднівок, тощо.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ч. 5 – 09 : Пластові видання повинні появлятися в такій формі й з таким змістом (поза-пластові видання), щоб виходили поза рамки Пласти й могли виконувати якнайкращу службу для цілості української спільноти.

О б г р у н т о в а н н я : Поширюючи наші видання, журнали й книги, ми і собі принесемо користь (фінансово і престижево) а також зробимо "добре діло" для цілої української спільноти. При цьому треба нав'язати співпрацю, у видавничому секторі, з іншими українськими організаціями, зокрема – молодечими, шкільництвом і церквами.

Проєммо перенести чужомовну бібліографію зі звіту Підкомісії Довкілля до Устроєвої Підкомісії.

СХВАЛЕННЯ РЕКОМЕНДАЦІЙ ПКД - П'ятим Збором КУПО, 6. i 7.IX.1970 р.

/ За текстом з "Пл. Ватри", жовтень 1970 р./

/амм/ Рекомендації запропоновані кінцевою Сесією Конгресу і передискутовані на засіданні Конгресової комісії КУПО в неділю 6.IX.70 рефериував на пленумі КУПО того ж дня голова цієї комісії, пл. сен. А. Фіголь. Головування над рекомендаціями Устроєвої підкомісії відкладено до понеділка, щоби Статутова комісія КУПО і Конгресова комісія мали змогу вирівняти розбіжності своїх пропозицій.

У висліді голосування Збір КУПО схвалив 46 рекомендацій без змін, так як вони видруковані в "Зелений книжці", а дальших 16 схвалив з малими змінами чи доповненнями. Більші зміни зроблено в рек. ч:2-14 /понадпартійність Пласту/ та в рек. ч:2-16 /додано про співпрацю зі СКВОР і його підбудовою на місцях/.

Змінено текст рекомендацій: 1-03, 1-08 і 4-03, хоч зasadничу думку залишено неzmіненою. /Текст реком., ч:4-03 подаємо при кінці/. Додано 2 нові рекомендації: 3-06а та 3-14а, які поширюють чи уточнюють попередні рекомендації /з-06 та 3-14/.

Дві рекомендації /1-07 і 2-05 змінено так, що "Пояснення", чи його частину, зроблено рекомендацією, а саму рекомендацію перенесено до "Пояснення".

Скреслено сім рекомендацій, а то: 2-09 і 2-09А, 4-04, 4-06, 4-11, 4-14 та 5-08. Частину тексту рекомендації ч:4-14 /Про Пл. Комунікаційний Центр/ додано до рекомендації 5-04, яку схвалено.

Всі, які мають "Зелену книжку" - "Пластовий Конгрес Другий - звіти і рекомендації" - можуть легко устійнити, які з вичислених там 76 рекомендацій прийнято для виконання без змін - іх 46 і 16, разом 62.

Текст реком. ч: 4-03:

"Приневолені обставинами формально і юридично децентралізувати устрій Пласти в умовах нового поселення" - У. Збір КУПО стверджує моральний обов'язок повного підпорядкування Кр. Пл. Проводів Головному Пластовому Проводові... Слідує: "Обґрутування" і "Пояснення".

Ціна 2.00 долари.